

Článek 12

Vláda Malty bude zvažovat udělení imunity podle článku 12, pouze pokud je o to konkrétně žádáno osobou, na kterou by se imunita vztahovala, nebo příslušnými orgány státu, od něž je pomoc žádána. Žádosti o imunitu nebude vyhověno, pokud vláda Malty dojde k závěru, že vyhovění by nebylo ve veřejném zájmu.

Článek 21

Vláda Malty si vyhrazuje právo nepoužívat článek 21.

Prohlášení

Článek 5

Vláda Malty si vyhrazuje právo neprovádět dožádání o prohlídku či zajištění, pokud (a) trestný čin, který je důvodem dožádání, není trestný jak podle práva dožadujícího státu, tak podle práva Malty nebo (b) vyhovění dožádání není v slučitelné s právem Malty.

Článek 7

Pro účely článku 7, odstavce 3 vláda Malty žádá, aby předvolání, které má být doručeno obviněné osobě, která pobývá na jejím území, bylo předáno jejím orgánům nejméně 50 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15

Vláda Malty oznamuje, že veškeré žádosti o pomoc by jí měly být zasílány adresované nejvyššímu státnímu zástupci.

Článek 16

Vláda Malty prohlašuje, že žádosti a přiložené dokumenty by jí měly být zasílány opatřené překladem do angličtiny.

Článek 24

V souladu s článkem 24 považuje vláda Malty pro účely této Úmluvy následující za „justiční orgány“:

- nižší soudy, Soud pro mladistvé, Trestní soud a Odvolací trestní soud,
- nejvyššího státního zástupce, náměstka nejvyššího státního zástupce, zástupce nejvyššího státního zástupce, vrchního právní zástupce Republiky,
- smírčí soudce.

NĚMECKO

***Prohlášení** učiněná stálým zástupcem Spolkové republiky Německo při uložení ratifikační listiny dne 2. října 1976 - or. angl.*

Článek 5

Prohlídka a zajištění věci je povolováno, pouze pokud byly splněny podmínky článku 5, odstavce 1. a a c Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních.

Článek 7

Žádost o doručení předvolání obviněné osobě, která je na území Spolkové republiky Německo, bude zásadně vyhověno, pouze pokud je obdržena německými orgány nejpozději jeden měsíc před datem, kdy se má obviněná osoba dostavit.

Článek 11

Předání svědka bude odmítnuto ve všech případech uvedených v článku 11, odstavci 1, alíne 2.

Článek 16

Není-li žádost o vzájemnou pomoc a přiložené dokumenty v německém jazyce, musí být opatřeny překlady žádosti a přiložených dokumentů do německého jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Článek 24

Justičními orgány pro účely této Úmluvy jsou:

- der Bundesminister der Justiz, Bonn-Bad-Godesberg (spolkový ministr spravedlnosti);
- der Bundesgerichtshof, Karlsruhe (Spolkový soud);
- der Generalbundesanwalt bei dem Bundesgerichtshof, Karlsruhe (hlavní spolkový státní návladní při Spolkovém soudu);
- das Justizministerium Baden-Württemberg, Stuttgart (Ministerstvo spravedlnosti Bádenska-Würtemberska);
- das Bayerische Staatsministerium der Justiz (Bavorské státní ministerstvo spravedlnosti, Mnichov);
- der Senator für Justiz, Berlin (senátor pro spravedlnost);
- der Senator für Rechtspflege und Strafvollzug, Bremen (senátor pro justiční a trestní věci);
- die Justizbehörde der Freien und Hansestadt Hamburg, Hamburg (Justiční orgán svobodného a hanzovního města Hamburku);
- der Hessische Minister of Justiz, Wiesbaden (hessenský ministr spravedlnosti);
- der Niedersächsische Minister der Justiz, Hannover (ministr spravedlnosti Dolního Saska);

Článek 12

Vláda Malty bude zvažovat udělení imunity podle článku 12, pouze pokud je o to konkrétně žádáno osobou, na kterou by se imunita vztahovala, nebo příslušnými orgány státu, od něž je pomoc žádána. Žádosti o imunitu nebude vyhověno, pokud vláda Malty dojde k závěru, že vyhovění by nebylo ve veřejném zájmu.

Článek 21

Vláda Malty si vyhrazuje právo nepoužívat článek 21.

Prohlášení

Článek 5

Vláda Malty si vyhrazuje právo neprovádět dožádání o prohlídku či zajištění, pokud (a) trestný čin, který je důvodem dožádání, není trestný jak podle práva dožadujícího státu, tak podle práva Malty nebo (b) vyhovění dožádání není v slučitelné s právem Malty.

Článek 7

Pro účely článku 7, odstavce 3 vláda Malty žádá, aby předvolání, které má být doručeno obviněné osobě, která pobývá na jejím území, bylo předáno jejím orgánům nejméně 50 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15

Vláda Malty oznamuje, že veškeré žádosti o pomoc by jí měly být zasílány adresované nejvyššímu státnímu zástupci.

Článek 16

Vláda Malty prohlašuje, že žádosti a přiložené dokumenty by jí měly být zasílány opatřené překladem do angličtiny.

Článek 24

V souladu s článkem 24 považuje vláda Malty pro účely této Úmluvy následující za „justiční orgány“:

- nižší soudy, Soud pro mladistvé, Trestní soud a Odvolací trestní soud,
- nejvyššího státního zástupce, náměstka nejvyššího státního zástupce, zástupce nejvyššího státního zástupce, vrchního právního zástupce Republiky,
- smírčí soudce.

NĚMECKO

Prohlášení učiněná stálým zástupcem Spolkové republiky Německo při uložení ratifikační listiny dne 2. října 1976 - or. angl.

Článek 5

Prohlídka a zajištění věci je povolováno, pouze pokud byly splněny podmínky článku 5, odstavce 1. a a c Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních.

Článek 7

Žádost o doručení předvolání obviněné osobě, která je na území Spolkové republiky Německo, bude zásadně vyhověno, pouze pokud je obdržena německými orgány nejpozději jeden měsíc před datem, kdy se má obviněná osoba dostavit.

Článek 11

Předání svědka bude odmítnuto ve všech případech uvedených v článku 11, odstavci 1, alíne 2.

Článek 16

Není-li žádost o vzájemnou pomoc a přiložené dokumenty v německém jazyce, musí být opatřeny překlady žádosti a přiložených dokumentů do německého jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Článek 24

Justičními orgány pro účely této Úmluvy jsou:

- der Bundesminister der Justiz, Bonn-Bad-Godesberg (spolkový ministr spravedlnosti);
- der Bundesgerichtshof, Karlsruhe (Spolkový soud);
- der Generalbundesanwalt bei dem Bundesgerichtshof, Karlsruhe (hlavní spolkový státní návladní při Spolkovém soudu);
- das Justizministerium Baden-Württemberg, Stuttgart (Ministerstvo spravedlnosti Bádenska-Würtemberska);
- das Bayerische Staatsministerium der Justiz (Bavorské státní ministerstvo spravedlnosti, Mnichov);
- der Senator für Justiz, Berlin (senátor pro spravedlnost);
- der Senator für Rechtspflege und Strafvollzug, Bremen (senátor pro justiční a trestní věci);
- die Justizbehörde der Freien und Hansestadt Hamburg, Hamburg (Justiční orgán svobodného a hanzovního města Hamburku);
- der Hessische Minister of Justiz, Wiesbaden (hessenský ministr spravedlnosti);
- der Niedersächsische Minister der Justiz, Hannover (ministr spravedlnosti Dolního Saska);

- der Justizminister des Landes Nordrhein-Westfalen, Düsseldorf (ministr spravedlnosti spolkové země Severní Porýní-Vestfálsko);
- das Ministerium der Justiz des Landes Rheinland-Phalz, Mainz (Ministerstvo spravedlnosti spolkové země Porýní-Falc);
- der Minister für Rechtspflege des Saarlandes, Saarbrücken (ministr justičních věcí Sársko);
- der Justizminister des Landes Schleswig-Holstein, Kiel (ministr spravedlnosti spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko);
- das Bayerische Oberste Landesgericht, München (Bavorský nejvyšší soud);
- die Oberlandesgerichte (vyšší zemské soudy);
- die Landgerichte (zemské soudy);
- die Amtsgerichte (místní soudy);
- die Staatsanwaltschaft bei dem Bayerischen Obersten Landesgericht, München (státní zastupitelství při bavorském Nejvyšším soudu);
- die Staatsanwaltschaften bei den Oberslandesgerichten (státní zastupitelství při vyšších zemských soudech);
- die Staatsanwaltschaften bei den Landgerichten (státní zastupitelství při zemských soudech);
- die Zentrale Stelle des Landesjustizverwaltungen zur Aufklärung nationalsozialistischer Verbrechen, Ludwigsburg (Centrální úřad zemské justiční správy pro vyšetřování národně socialistických zločinů).

Článek 25

Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 se bude rovněž týkat spolkové země Berlín s platností od data, kdy vstoupí v platnost pro Spolkovou republiku Německo.

***Prohlášení** obsažené v dopise stálého zástupce Německa ze dne 2. prosince 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátu dne 3. prosince 1993 - or. angl.*

Článek 24

Prohlášení k článku 24 je tímto doplněno v tom smyslu, že justičními orgány pro účely Úmluvy jsou také:

- das Ministerium der Justiz des Landes Brandenburg, Potsdam (Ministerstvo spravedlnosti spolkové země Braniborsko);
- der Minister für Justiz, Bundes- und Europaangelegenheiten des Landes Mecklenburg-Vorpommern, Schwerin (ministr spravedlnosti, spolkových a evropských věcí země Meklenbursko-Přední Pomoransko);
- das Sächsische Staatsministerium der Justiz, Dresden (Saské státní ministerstvo spravedlnosti);
- das Ministerium der Justiz des Landes Sachsen-Anhalt, Magdeburg (Ministerstvo spravedlnosti spolkové země Sasko-Anhaltsko);
- das Thüringer Ministerium für Justiz, Bundes- und Europaangelegenheiten, Erfurt (Ministerstvo spravedlnosti, spolkových a evropských věcí Durýnska).

NIZOZEMÍ

***Prohlášení** učiněné při popisu dne 21. ledna 1965 - or. fr.*

Článek 25

S přihlédnutím k existující rovnosti ve veřejném právu mezi Nizozemím, Surinamem a Nizozemskými Antilami nemá pojem „metropolitní území“ použitý v odstavci 1 článku 25 této Úmluvy již svůj původní význam ve vztahu k Nizozemskému království, a proto bude, pokud jde o Království, znamenat „evropské území“. Pokud jde o odstavec 4 článku 25 této Úmluvy, je třeba poznamenat, že vláda Nizozemského království od 1. října 1962 již není odpovědná za mezinárodní vztahy Západní Guineje.

***Výhrady a prohlášení** obsažené v ratifikační listině uložené dne 14. února 1969 - or. fr.*

Výhrady

Článek 2

Nizozemská vláda si vyhrazuje právo nevyhovět žádosti o pomoc:

- a. jsou-li dobré důvody věřit, že se týká vyšetřování zahájeného s úmyslem trestně stíhat, potrestat či jinak nakládat s obviněnou osobou pro její náboženské či politické přesvědčení, její národnost, její rasu nebo skupinu obyvatelstva, k níž tato osoba patří;
- b. pokud se týká stíhání nebo řízení neslučitelného se zásadou non bis in idem;
- c. pokud se týká šetření ve věcech, pro které je obviněná osoba v Nizozemí stíhána.

Článek 11

¹⁵⁾ Poznámka Sekretariátu: Ostrov Aruba, který je v současnosti stále součástí Nizozemských Antil, obdrží vnitřní autonomii jako země v rámci Nizozemského království od 1. ledna 1986. V důsledku toho se Království nebude nadále sestávat ze dvou zemí, to jest z Nizozemí (Království v Evropě) a z Nizozemských Antil (ležících v Karibské oblasti), ale bude se sestávat ze tří zemí, tedy ze dvou řečených zemí a ze země Aruba.

Nizozemská vláda nebude povolovat dočasný průvoz podle článku 11, ledaže předmětná osoba vykonává trest na jejím území a nebrání tomu žádné zvláštní okolnosti.

Článek 22

Nizozemská vláda nebude oznamovat následná opatření uvedená v článku 22 kromě případů, kdy to umožňuje organizace jejích trestních rejstříků.

Článek 26

Z důvodu zvláštních ujednání mezi zeměmi Beneluxu nepřijímá nizozemská vláda článek 26, odstavce 1 a 3, pokud jde o její vztahy s Belgickým královstvím a Lucemburským velkovévodstvím.

Nizozemská vláda si vyhrazuje právo odchýlit se od těchto ustanovení, pokud jde o její vztahy s ostatními členskými státy Evropského společenství.

Prohlášení

Článek 25

Nizozemské království přijímá uvedenou Úmluvu pro Království v Evropě.

***Prohlášení** obsažená v dopise stálého zástupce Nizozemí ze dne 13. února 1969, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 14. února 1969 - or. fr.*

Článek 5

Nizozemská vláda prohlašuje, že dožádání o prohlídku či zajištění v Nizozemí nebudou prováděna, leda pro extradiční trestné činy ve smyslu Evropské úmluvy o vydávání a za podmínky, že provedení povolil nizozemský soud v souladu s jeho místním právem.

Článek 24

Nizozemská vláda prohlašuje, že justičními orgány se pro účely Úmluvy, pokud jde o Nizozemí, rozumí členové justice odpovědní za uplatňování práva, vyšetřující soudci a členové Prokuratury.

Článek 25

Pokud nizozemská vláda učiní prohlášení rozšiřující používání Úmluvy na Surinam a/nebo Nizozemské Antily, může taková prohlášení omezit podmínkami vztahujícími se k místním potřebám, a zejména může prohlásit, že Úmluva může být vypovězena zvláště pro tyto země.

***Prohlášení** obsažené v dopise stálého zástupce Nizozemí ze dne 20. února 1986, který byl zaregistrován v generálním sekretariátu dne 21. února 1986 - or. angl.*

Článek 25

K dopisu stálého zástupce Nizozemí č. 1799 z 24. prosince 1985 mám tu čest Vás ve Vašem postavení depozitáře smluv uvedených v příloze upozornit na následující.

Smlouvy uvedené v příloze, kterých je Nizozemské království smluvní stranou (pro Království v Evropě), se od 1. ledna 1986 vztahují rovněž na Arubu.

Seznam úmluv

...

30 Evropská úmluva o právní pomoci ve věcech trestních (1959)

...

Vzhledem k tomu, že změny¹⁵⁾ provedené k 1. lednu 1986 se týkají pouze posunu ve vnitřních ústavních vztazích v rámci Nizozemského království, a vzhledem k tomu, že Království jako takové zůstane subjektem podle mezinárodního práva, se kterým jsou uzavírány smlouvy, uvedené změny nebudou mít žádné důsledky v mezinárodním právu, pokud jde o smlouvy uzavřené Královstvím, které se již vztahují na Nizozemské Antily včetně Aruby. Tyto smlouvy zůstanou v platnosti pro Arubu i v jejím novém postavení jako země v rámci Království. Proto se budou tyto smlouvy od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, vztahovat na Nizozemské Antily (bez Aruby) a Arubu.

V důsledku toho se smlouvy uvedené v příloze, kterých je Nizozemské království smluvní stranou a které se vztahují na Nizozemské Antily, budou od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, vztahovat na Nizozemské Antily a Arubu.

***Prohlášení** obsažená ve verbální nótě stálého zástupce Nizozemí ze dne 21. července 1993, která byla zaregistrována v generálním sekretariátu téhož dne - or. angl.*

Článek 16

¹⁶⁾ Výhrada byla odvolána verbální nótou stálé mise ze dne 20. května 1994, která byla zaregistrována v generálním sekretariátu dne 24. května 1994 - or. angl.

¹⁷⁾ Poznámka sekretariátu:

Původní prohlášení učiněné při podpisu Úmluvy dne 21. dubna 1961 a potvrzené při uložení ratifikační listiny dne 14. března 1962 je následující: Protokol z 26. června 1957 mezi Norskem, Dánskem a Švédskem o vzájemné právní pomoci zůstává v platnosti.

Vláda Nizozemského království s přihlédnutím k článku 16 prohlašuje, že Nizozemské království bude vyžadovat, aby žádosti o právní pomoc týkající se Nizozemských Antil a Aruby byly opatřeny překladem do angličtiny.

Článek 25

Stálá mise Nizozemského království prohlašuje, že vláda Nizozemského království v souladu s článkem 25, odstavcem 4 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 rozšiřuje používání Úmluvy na Nizozemské Antily a že prohlášení a výhrady učiněné Nizozemským královstvím se budou vztahovat rovněž na Nizozemské Antily.

Vláda Nizozemského království v souladu s prohlášením nizozemské vlády týkajícím se článku 25, odstavce 4 prohlašuje, že Úmluva může být vypovězena zvláště pro Nizozemské Antily a Arubu.

NORSKO

Výhrady a prohlášení učiněné při podpisu dne 21. dubna 1961 a potvrzené při uložení ratifikační listiny dne 14. března 1962 - or. angl.

Výhrady

Článek 2

Pomoc může být odmítnuta:

- pokud je obviněná osoba stíhána veřejným žalobcem v Norsku či justičními orgány třetího státu pro trestný čin nebo činy, které jsou příčinou řízení v dožadujícím státě; nebo
- pokud byla obviněná osoba odsouzena nebo osvobozena konečným rozsudkem norského soudu či justičních orgánů třetího státu pro trestný čin nebo činy, které jsou příčinou řízení v dožadujícím státě, nebo pokud veřejný žalobce v Norsku či justiční orgány třetího státu rozhodly nezahajovat nebo zastavit řízení pro řečený trestný čin nebo činy.

Článek 3¹⁶⁾

Žádost o výslech svědků pod přísahou může být odmítnuta, pokud bude příslušný norský toho názoru, že přísaha by neměla být vyžadována.

Článek 7

Žádost o doručení listin atd. jinak než neformálním předáním dokumentu předmětné osobě může být vždy odmítnuta.

Článek 11

Činí se výhrada k ustanovení v jeho úplnosti.

Článek 12¹⁹⁾

Povinnost předávat výpisy a informace z trestních rejstříků se vztahuje výlučně na trestní rejstříky osob, které jsou stíhány za trestný čin.

Článek 13¹⁹⁾

Činí se výhrada k ustanovení v jeho úplnosti.

Prohlášení

Článek 5

Žádost o prohlídku či zajištění může být odmítnuta, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v článku 5, odstavci 1. a, b a c.

Článek 7

Předvolání, které má být doručeno osobě obviněné z trestného činu, která se zdržuje v Norsku, musí být zasláno příslušnému norskému orgánu nejméně 30 dní před datem, kdy se má dostavit k soudu.

Článek 16

Žádosti a přiložené dokumenty, které nejsou sepsány v norštině, dánštině, angličtině či švédštině, musí být opatřeny překladem do norštiny. Pokud tomu tak nebude, vyhrazuje se právo pořídit takový překlad na náklady dožadujícího státu.

Článek 24

Pro účely této Úmluvy se pojem „justiční orgány“ v Norsku vztahuje na soudy a prokuraturu včetně policejních náčelníků.

Článek 26

Protokol z 26. června 1957 mezi Norskem, Dánskem a Švédskem o vzájemné právní pomoci zůstává v platnosti.

Změna prohlášení obsaženého v dopise Ministerstva zahraničních věcí Norska ze dne 4. září 2002, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 30. září 2002 - or. angl.

Článek 26¹⁷⁾

Vláda Norska nahrazuje prohlášení k článku 26, odst. 4 Úmluvy následujícím textem: „Bude se aplikovat Dohoda o vzájemné pomoci uzavřená mezi Norskem, Dánskem, Islandem, Finskem, a Švédskem dne 26. dubna 1974.“

POLSKO

Prohlášení obsažená v dopise ministra zahraničních věcí Polska, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 19. března 1996 - or. angl. a polsky

Článek 5

Polská republika si vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku či zabavení věci závislým na podmínkách uvedených v článku 5, odstavci 1 (a) (b) (c) Úmluvy.

Článek 7

Zaslání předvolání může být odmítnuto, pokud před datem, kdy se má osoba dostavit, zbývá méně než 30 dnů.

Článek 13

Zasílány budou pouze informace dostupné v Ústředním rejstříku odsouzených.

Článek 15

Jsou-li dožádání adresována přímo justičním orgánům, kopie těchto dožádání se zasílá Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 16

Zasílané žádosti a jiné dokumenty musí být opatřeny překladem do jazyka polského nebo do některého úředního jazyka Rady Evropy; překlad dokumentů, které se mají zasílat není nutný, pokud má zaslání formu prostého doručení. V ostatních případech musí být přeloženy do polského jazyka, pokud adresát je polským občanem nebo má v Polsku trvalé bydliště.

Článek 24

Pro účely Úmluvy se za justiční orgány považují též prokuratury.

PORTUGALSKO

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Portugalska ze dne 19. prosince 1996, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 2. ledna 1997 - or. fr.

Mám tu čest Vás informovat o následujícím, týkajícím se předmětné Úmluvy:

1. Dne 14. července 1994 Úřední věstník Portugalské republiky vyhlásil usnesení Sněmovny č. 39 a dekret prezidenta republiky č. 56 schvalující a nařizující ratifikaci řečené Úmluvy; viz. jejich přiložená kopie.

2. Dne 27. září 1994 byla uložena v generálním sekretariátě Rady Evropy ratifikační listina, jejíž kopii Vám rovněž zasílám, Úmluva vstoupila v platnost, pokud jde o Portugalsko, dne 26. prosince 1994.

3. Jak můžete vidět, dekret prezidenta republiky a usnesení Sněmovny, jak byly vyhlášeny, stanoví výhrady a prohlášení, pokud jde o článek 5, odstavec 1 a. a c., článek 7, odstavec 3 a článek 24 Úmluvy. Avšak, zajisté přehlédnutím, ratifikační listina tyto výhrady a prohlášení opomíjí, což vysvětluje, proč o nich nebylo učiněno oznámení smluvním stranám Úmluvy a proč se, samozřejmě, v „Seznamu podpisů a ratifikací“ neobjevují příslušné poznámky.

S ohledem na výše uvedené by byly portugalské orgány rády, aby smluvním stranám Úmluvy byly oznámeny řečené výhrady a prohlášení, jakmile to bude možné. To by znamenalo, že budoucí žádosti o justiční pomoc a spolupráci adresované příslušným portugalským justičním orgánům budou brát tyto výhrady a prohlášení v úvahu.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Portugalska ze dne 3. dubna 1997, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 4. dubna 1997 - or. fr.

Článek 5

Portugalsko prohlašuje, že bude provádět dožádání o prohlídku či zajištění, pouze pokud budou splněny podmínky stanovené v písmenech a) a c) článku 5.

Článek 7

Podle článku 7, odstavce 3 Portugalsko prohlašuje, že předvolání obviněné osobě, která je na jeho území, musí být zasláno jeho orgánům nejméně 50 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 16

Portugalsko prohlašuje, že žádosti a přiložené dokumenty mu adresované musí být opatřeny překladem do portugalštiny nebo francouzštiny.

Článek 24

Za podmínek článku 24 Portugalsko prohlašuje, že pro účely Úmluvy musí být prokurátor považován za justiční orgán.

RAKOUSKO

¹⁸⁾ Výhrada byla odvolána dopisem stálého zástupce Rakouska ze dne 13. srpna 1976, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 13. srpna 1976.

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 2. října 1968 - or. angl.

Výhrady

Článek 1

Rakousko bude poskytovat pomoc pouze v řízeních týkajících se trestných činů, které jsou zároveň trestné podle rakouského práva a jejichž trestání v době žádosti o pomoc spadá do pravomoci justičních orgánů.

Článek 4¹⁸⁾

Přítomnost osob, které mají zájem na trestním řízení jakožto strany takového řízení, při výslechu svědků, znalců či obviněných nebude povolena.

Článek 11

V případech uvedených v článku 11, odstavci 1. a, b a c předání osoby zbavené osobní svobody jako svědka nebo pro účely konfrontace nebude povoleno.

Prohlášení

Článek 2

Mezi „jiné základní zájmy státu“ Rakousko zahrnuje zachování tajemství stanovené rakouským zákonodárstvím.

Článek 5

Rakousko bude činit provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci závislým na podmínce stanovené v písmeni c.

Článek 7

Rakousko nedoručí předvolání obviněné osobě, která je na rakouském území, pokud předvolání nebude zasláno příslušnému rakouskému justičnímu orgánu nejméně 30 dní před datem, kdy se má dostavit.

Článek 16 a 21

Podle ustanovení odstavce 3 článku 16 musí být žádosti a příložené dokumenty, které nejsou vyhotoveny v německém, francouzském či anglickém jazyce, opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků. Překlad informací uvedených v odstavci 1 článku 21 se nevyžaduje.

Článek 24

Pro účely Úmluvy bude Rakousko považovat za justiční orgány trestní soudy, státní zastupitelství a Spolkové ministerstvo spravedlnosti.

Výhrada a prohlášení učiněné ministrem zahraničních věcí, které byly zaregistrovány generálním sekretariátem dne 2. května 1983 - or. angl.

Výhrada

Článek 2

Rakousko nebude poskytovat pomoc v případech trestných činů uvedených pod a).

Prohlášení

Článek 2

V případech, kdy Hlava I Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních není použitelná, bude Rakouská republika aplikovat článek 2, písmeno (a) Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních v souladu s příslušným národním zákonodárstvím (spolkový zákon ze 4. prosince 1979 o vydávání a vzájemné pomoci ve věcech trestních, Spolkový úřední věstník č. 529/1979). V souladu s § 51, odstavcem 1 tohoto zákona je vyloučeno poskytnutí pomoci ve všech případech, kdy by vydání bylo nepřipustné podle § 14 a 15 zákona. Tato ustanovení znějí takto:

§ 14. Vydání je nepřipustné

1. pro politické trestné činy,
2. pro jiné trestné činy založené na politické motivaci či cílech kromě případů, kdy s přihlédnutím ke všem okolnostem daného případu, zejména způsobu spáchání trestného činu, použitým prostředkům nebo prostředkům, jimiž bylo vyhrožováno, nebo závažnosti způsobených nebo zamýšlených následků, převažuje kriminální charakter činu nad jeho charakterem politickým.

§ 15. Vydání je nepřipustné pro trestné činy, které podle rakouských zákonů výlučně:

1. jsou vojenské povahy nebo
2. spočívají v porušení předpisů o daních, monopolech, clech či devizách nebo předpisů o kvótách zboží nebo o zahraničním obchodě.

Námítka obsažená ve verbální nótě stálé mise Rakouska ze dne 20. listopadu 2002, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 21. listopadu 2002 - or. angl.

Článek 25

Rakousko vznáší námitku vůči rozšíření ratifikace Úmluvy Spojeným královstvím na Bailiwick of Guernsey. Rakousko je nuceno tuto námitku učinit, neboť ve lhůtě 90 dnů, stanovené dopisem č. JJ5317C, Tr./30-72 ze dne 21. října 2002, není schopno získat souhlas parlamentu, který je v tomto případě nutný. O jakýchkoliv nových skutečnostech v této věci bude Rada Evropy neprodleně informována.

Odvolání námítky obsažené ve verbální nótě stálého zástupce Rakouska ze dne 1. prosince 2003, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 3. prosince 2003 - or. angl./něm.

Článek 25

Rakouská republika souhlasí s rozšířením ratifikace Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních Spojeným královstvím na Bailiwick of Guernsey.

Nóta Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a tato nota představují ujednání ve smyslu článku 25 odstavce 5 Úmluvy, které vstoupí v platnost prvního dne druhého měsíce po přijetí této note Generálním direktorátem I (Právní věci).

Touto notou je námitka vznesená notou stálého zastoupení Rakouska č. 8.2.29/6-2002 ze dne 20. listopadu 2002 odvolána.

RUMUNSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 17. března 1999 - or. fr.

Článek 5

Dožádání o prohlídku či zajištění věci budou činěna závislými na následujících podmínkách: že trestný čin, který je příčinou dožádání, je podle rumunského práva extradičním trestným činem, že provedení dožádání je slučitelné s rumunským právem.

Článek 7

Doručení předvolání obviněné osobě, která je na rumunském území, bude oznámeno příslušnému rumunskému orgánu nejméně 40 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15

Žádosti o vzájemnou pomoc v průběhu vyšetřování a stíhání se budou zasílat Prokuratuře a Nejvyššímu soudu Rumunska.

Žádosti o vzájemnou pomoc v průběhu řízení se budou zasílat Ministerstvu spravedlnosti.

Žádosti o vzájemnou pomoc, které jsou uvedeny v článku 15, odstavci 3, se budou zasílat Ministerstvu vnitra.

V naléhavém případě může být dožádání zasláno přímo justičním orgánům či orgánům veřejné žaloby ve výše uvedených případech s tím, že kopie se zasílá podle případu Ministerstvu spravedlnosti nebo Prokuratuře při Nejvyšším soudu Rumunska.

Článek 16

Žádosti o vzájemnou pomoc a přiložené dokumenty zasílané rumunským justičním orgánům v souladu s touto Úmluvou budou opatřeny překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Článek 20

Výdaje vztahující se k provedení žádostí o vzájemnou pomoc budou kryty dožadujícími justičními orgány.

Dopis stálého zástupce Rumunska zní následovně:

„S odkazem na ratifikaci Evropské úmluvy o vzájemnou pomoci ve věcech trestních (ETS 30) a jejího Dodatkového protokolu (ETS 99) Rumunskem, které mají vstoupit v platnost dne 15. června 1999, mám to potěšení provést následující objasnění:

Rumunská vláda bude používat ustanovení Úmluvy ETS 30 bez jakékoli výhrady.

Nedokonalý návrh článku 4 zákona č. 236/1998, o ratifikaci Úmluvy ETS 30 činil dojem, jakoby mé orgány v souladu s článkem 23 činily výhradu k článku 20 této Úmluvy.

Tento výklad byl sdílen též sekretariátem Rady Evropy, který následně notifikoval dne 1. dubna 1999 uložení ratifikační listiny mým státem všem smluvním stranám, jakož i výhradu týkající se nákladů vztahujících se k žádosti o vzájemnou pomoc.

„Výhrada“, o níž jde, jak byla oznámena smluvním stranám, je ve skutečnosti pravidlem vnitrostátního práva přijatým Parlamentem (čl. 4 zákona č. 236/1998), aby konkretizovalo způsoby sdílení výdajů vztahujících se k používání (bez výhrady) Úmluvy ETS 30 mezi různými příslušnými rumunskými institucemi na vnitrostátní úrovni. Naneštěstí by návrh textu mohl vést k výkladům, které jsou v rozporu s úmyslem zákonodárce.

K vyjasnění těchto otázek má vláda dne 10. června 1999 přijala nouzové nařízení o změně článku 4 zákona č. 236/1998.

Tento dokument, jehož kopie je přiložena v rumunštině a ve francouzštině, předvídá používání článku 20 Úmluvy ETS 30 z hlediska sdílení nákladů mezi příslušnými rumunskými orgány, tj. Ministerstvem spravedlnosti, Prokuraturou a Ministerstvem vnitra, v souladu s jejich konkrétními pravomocemi.“

Příloha:

VLÁDA RUMUNSKA

NOUZOVÉ NAŘÍZENÍ

o změně článku 4 zákona č. 239/1998 o ratifikaci Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních (ETS č. 30) přijaté ve Štrasburku dne 20. dubna 1959 a Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních (ETS č. 99) přijatého ve Štrasburku dne 17. března 1978.

V souladu s článkem 114, odstavce 4 Ústavy Rumunska,

vláda Rumunska vydává následující nouzové nařízení:

Jediný článek: Článek 4 zákona č. 236/1998 o ratifikaci Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních sjednané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959 a Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních sjednaného ve Štrasburku dne 17. března 1978 vyhlášených v Úředním věstníku Rumunska, první část, č. 492 z 21. prosince 1998, je změněn a bude mít následující znění:

„**Článek 4:** Při používání ustanovení článku 20 Úmluvy náklady vzniklé při provádění žádosti o vzájemnou pomoc, pokud je Rumunsko stranou dožádanou, jakož i náklady, které mají být zaplacený Rumunskem, pokud je Rumunskou stranou dožadující, budou nesený podle okolností případu Ministerstvem spravedlnosti, Prokuraturou či Ministerstvem vnitra.“

Článek 24

Pro účely Úmluvy jsou za **rumunské justiční orgány** považovány justiční orgány, orgány veřejné žaloby při nich, Ministerstvo spravedlnosti a Prokuratura při Nejvyšším soudu a pro žádosti o právní pomoc, které jsou uvedeny v článku 15, odstavci 3, Ministerstvo vnitra.

ŘECKO

Výhrady učiněné při podpisu dne 20. dubna 1959 - or. fr.

Článek 4

Řecká vláda formuluje výhradu, pokud jde o článek 4 Úmluvy, který je neslučitelný s článkem 97 řeckého trestního řádu.

Článek 11

Řecká vláda formuluje výhradu, pokud jde o článek 11 Úmluvy, který je neslučitelný s článkem 459 řeckého trestního řádu.

SLOVENSKO

***Prohlášení** učiněné původně Českou a Slovenskou Federativní Republikou při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992 a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí Slovenské republiky ze dne 6. dubna 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 28. dubna 1994 - or. angl.*

Článek 5

Podle ustanovení článku 5. 1. a a 5. 1. c bude dožádání o prohlídku či zajištění věci provedeno za podmínky, že trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný jak podle práva dožadující strany, tak práva **Slovenské republiky** a že provedení dožádání je v souladu s právem **Slovenské republiky**.

Článek 7

V souladu s Evropskou úmluvou o vzájemné pomoci ve věcech trestních doručování předvolání obviněnému, který se nachází na území **Slovenské republiky**, musí být zasláno příslušným orgánům **Slovenské republiky** nejmenší 30 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15

Ve smyslu článku 15, odstavce 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních dožádání týkající se trestní věci musí být adresovány Generální prokuratuře **Slovenské republiky** před tím, než je věc předložena soudu, a Ministerstvu spravedlnosti **Slovenské republiky** poté, co byla věc předložena soudu.

Článek 24

Justičními orgány odpovědnými za implementaci Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních jsou Generální prokuratura **Slovenské republiky** a Ministerstvo spravedlnosti **Slovenské republiky**.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Slovenska ze dne 3. května 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 4. května 2000 - or. angl.

Články 11, 13, 15 a 21

Článek 15, odstavec 6

Dožádání uvedená v člancích 3, 4 a 5 se zasílají Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky, pokud řízení v dožadujícím státě dospělo do stádia řízení před soudem. Ve všech ostatních případech se zasílají Generální prokuratuře Slovenské republiky.

Dožádání uvedená v článku 11 se zasílají Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky.

Žádosti uvedené v článku 13, odstavce 1 a informace podle článku 21, odstavci 1 se zasílají Generální prokuratuře Slovenské republiky.

Článek 16

Slovenská republika vyzývá ostatní smluvní strany, aby předkládaly své žádosti a podpůrné doklady, které nejsou vyhotoveny buď ve slovenštině, nebo v jednom z úředních jazyků Rady Evropy, s překladem do jednoho těchto jazyků.

Článek 24

Pro účely této Úmluvy se následující považují za justiční orgány ve Slovenské republice: Ministerstvo spravedlnosti Slovenské republiky, Generální prokuratura Slovenské republiky, všechny soudy a prokuratury bez ohledu na jejich označení.

SLOVINSKO

Prohlášení obsažená ve verbální nótě ze dne 17. července 2001, která byla předána stálým zástupcem Slovinska při uložení ratifikační listiny dne 19. července 2001 - or. angl.

Článek 5

V souladu s článkem 5 si Slovinská republika vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci závislým na následujících podmínkách:

- a. že trestný čin, který je důvodem dožádání, je trestným jak podle práva dožadující strany, tak podle práva Slovinské republiky;
- b. že provedení dožádání je slučitelné s právem Slovinské republiky.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 2 si Slovinská republika vyhrazuje právo vyžadovat, aby jí určené žádosti a příložené dokumenty byly opatřeny překladem do slovinštiny.

Článek 24

¹⁹⁾ Nahrazuje prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 18. srpna 1982 - or. fr.

Text původního prohlášení: „Španělsko prohlašuje, že v naléhavém případě jsou dožádání zasílána justičními orgány dožadující strany přímo jeho justičním orgánům, kopie dožádání musí být zaslána též španělskému Ministerstvu spravedlnosti.“

²⁰⁾ Výhrada byla částečně odvolána dopisem Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 - or. angl.

Text původní výhrady: „Justiční pomoc může být odmítnuta:

- a. pokud trestný čin, pro který je žádost činěna, není trestný podle švédského práva;
- b. pokud je trestný čin ve Švédsku či ve třetím státě již předmětem vyšetřování;
- c. pokud osoba, která byla obviněna v dožadujícím státě, je buď ve Švédsku, nebo ve třetím státě souzena či byla pravomocně odsouzena či osvobozena;
- d. pokud příslušné orgány ve Švédsku či ve třetím státě rozhodly pro předmětný trestný čin vyšetřování či řízení zastavit či je nezahajovat;
- e. pokud je trestní stíhání či výkon trestu podle švédského práva promlčen.“

²¹⁾ Výhrady a prohlášení byly odvolány dopisem Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 - or. angl.

²²⁾ Výhrada byla částečně odvolána dopisem Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 - or. angl.

Původní text výhrady: „Švédsko nebude oznamovat opatření následující po odsouzení. Ostatní švédská oznámení budou sdělována Ministerstvem zahraničních věcí, kterému musí být obdobně sdělována odpovídající oznámení.“

²³⁾ Prohlášení bylo částečně odvoláno dopisem Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 - or. angl.

Původní text prohlášení: „Žádosti a příložené dokumenty, jako jsou ty uvedené v člancích 3 a 21, musí být opatřeny překladem do švédštiny, dánštiny či norštiny.“

V souladu s článkem 24 bude Slovinská republika pro účely této Úmluvy za justiční orgány považovat soudy a státní zastupitelství.

ŠPANĚLSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 18. srpna 1982 - or. fr.

Výhrada

Článek 22

Španělsko si vyhrazuje právo neinformovat ostatní strany o vymazaných záznamech v trestních rejstřících španělských občanů.

Prohlášení

Článek 5

Španělsko si vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci závislým na následujících podmínkách:

- a. že trestný čin, který je důvodem dožádání, je trestným podle španělského práva;
- b. že trestný čin, který je důvodem dožádání, je podle španělského práva extradičním trestným činem;
- c. že provedení dožádání je slučitelné se španělským právem.

Článek 7

Španělsko prohlašuje, že pro účely článku 7 (3) Úmluvy nemá být doba uvedená v tomto ustanovení kratší než 30 dnů.

Článek 16

Španělsko si vyhrazuje právo si vymínit, že žádosti a příložené dokumenty mu mají být zasílány opatřené řádně ověřeným překladem do španělštiny.

Článek 24

Španělsko prohlašuje, že pro účely Úmluvy se následující považují za justiční orgány:

- a. řádní soudci a soudy;
- b. veřejní žalobci;
- c. vojenské justiční orgány.

Prohlášení¹⁹⁾ obsažené v dopise stálého zástupce Španělska ze dne 5. června 1987 - or. fr.

Článek 15

²⁴⁾ Prohlášení bylo částečně odvoláno dopisem Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 - or. angl.

Původní text prohlášení: „Má se zato, že justiční orgány pro používání článků 3, 4 a 6 znamenají soudy a vyšetřující soudce a v ostatních případech soudy, vyšetřující soudce a veřejné žalobce při soudech.“

²⁵⁾ Prohlášení nahrazuje výhradu obsaženou v ratifikační listině uložené dne 1. února 1968 - or. fr.

Text původní výhrady: „Justiční pomoc upravená tímto článkem nemůže být ve Švédsku obdržena.“

Prohlášení bylo částečně odvoláno dopisem Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 - or. angl.

Původní text prohlášení: „Švédsko odvolává svou obecnou výhradu týkající se článku 5 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a v následujícím rozsahu je připraveno poskytovat takovou pomoc, jak je uvedena v tomto článku.“

Je-li někdo podezřelý nebo obviněný nebo odsouzený za trestný čin spáchaný ve státě, který je smluvní stranou, který je trestný podle trestního práva tohoto státu, je možné zabavit a předat tomuto cizímu státu jakoukoli věc, jakož i záznamy a dokumenty nacházející se ve Švédsku, jsou-li rozumné důvody se domnívat, že tato věc, záznamy či dokumenty mohou být důležité pro vyšetřování trestného činu nebo že o ně někdo mohl být připraven v důsledku tohoto trestného činu. Při pátrání po věci, ohledně níž bylo vyneseno rozhodnutí o zajištění, může být provedena domovní prohlídka.

K provedení dožádání vztahujících se k zajištění či domovním prohlídkám bude Švédsko vyžadovat:

1. aby trestný čin, který je důvodem dožádání, byl podle švédského práva extradičním trestným činem;
2. aby provedení dožádání bylo slučitelné se švédským právem.

V této souvislosti je třeba se zmínit o výhradách, které Švédsko učinilo, pokud jde o článek 2 Úmluvy.

Žádost o pomoc by měla uvádět jméno, občanství a místo trvalého pobytu předmětné osoby, hledanou věc, povahu trestného činu, čas a místo spáchání trestného činu, jakož i zákonná ustanovení příslušná v dožadujícím státě. Text těchto ustanovení musí být také předložen.

Byl-li v dožadujícím státě vynesen odsuzující rozsudek, kopie tohoto rozsudku se přikládá k žádosti. Jinak se uvedou údaje o okolnostech, které jsou uvedeny v odůvodnění podezření nebo obvinění a soukromé žaloby, byla-li upřednostněna.

Švédské orgány si v případě potřeby mohou od dožadujícího státu vyžádat dodatkové informace.“

S odkazem na ustanovení článku 15.6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních mám tu čest Vás informovat, že španělským ústředním orgánem od nyníška bude: Secretario General Técnico - Ministerio de Justicia - San Bernardo 47 - 28015 MADRID Espagne.

ŠVÉDSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 1. února 1968 - or. fr.

Výhrady

Článek 2²⁰⁾

Žádost o pomoc může být odmítnuta, pokud byl ve Švédsku vydán rozsudek nebo rozhodnutí o nezahájení trestního stíhání.

Článek 10²¹⁾

Toto ustanovení se nebude vztahovat na svědka či znalce předvolaného pouze osobou, o kterou jde.

Článek 13²³⁾

Výpisy z či informace v trestních rejstřících budou dostupné, pouze pokud jde o jednotlivce, který byl obviněn či postaven před soud.

Uvedená pomoc nemůže být ve Švédsku poskytnuta.

Článek 15²³⁾

Protokol z 26. června 1957 týkající se justiční pomoci mezi Švédskem, Dánskem a Norskem zůstane v platnosti.

Článek 20²³⁾

Uplatňuje se výhrada učiněná ve vztahu k článku 15, odstavci 7.

²⁶⁾ Prohlášení nahrazuje výhradu obsaženou v ratifikační listině uložené dne 1. února 1968 - or. fr.

Text původní výhrady: „Pomoc uvedená v tomto článku nemůže být Švédskem poskytnuta.“

Prohlášení bylo částečně odvoláno dopisem Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 - or. fr.

Text původního prohlášení: „Švédsko odvolává svou obecnou výhradu k článku 11 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních. Jsou-li žádosti předkládány v souladu s článkem 11, bude Švédsko na základě výhrady učiněné k článku 2 vyžadovat, aby trestný čin, kterého se žádost týká, byl zločinem podle švédského práva. Ostatní výhrady, které Švédsko učinilo k článku 2, nebudou uplatňovány, pokud se žádosti předkládají podle článku 11. Vzhledem k výše uvedenému je Švédsko připraveno poskytovat pomoc uvedenou v článku 11 v následujícím rozsahu.

Poté, co cizí stát předloží žádost, může být osoba zbavená svobody ve Švédsku předána do dožadujícího státu k výsledku nebo konfrontaci v rámci předběžného vyšetřování či soudního řízení, pokud se výsledek nebo konfrontace týkají věci jiných, než jsou trestné činy spáchané osobou zbavenou svobody. Takovou žádost posuzuje vláda.

Žádost o předání bude odmítnuta, pokud osoba zbavená svobody s předáním nesouhlasí. Žádost může být rovněž odmítnuta,

1. pokud by předání mohlo vést k prodloužení doby omezení svobody pachatele,
2. pokud je přítomnosti osoby zbavené svobody zapotřebí pro trestní řízení probíhající ve Švédsku,
3. pokud trestný čin uvedený v žádosti není trestným činem podle švédského práva, nebo pokud je tento trestný čin trestným činem politickým či vojenským nebo
4. pokud existují jiné převažující důvody pro nepředání osoby zbavené svobody.

Žádost má obsahovat údaje o

1. jménu osoby zbavené svobody a místě, kde je držena,
2. trestném činu a místě a čase trestného činu,
3. čeho se bude výsledek nebo konfrontace týkat a
4. jak dlouho bude třeba, aby osoba zbavená svobody byla přítomna v cizím státě.

Ministr spravedlnosti může povolit převoz osoby zbavené svobody, která má být předána do jiného státu k výsledku nebo konfrontaci, přes Švédsko.

Pokud jde o způsob předkládání žádosti o předání či převoz osoby zbavené svobody, odkazujeme na švédské prohlášení podle článku 15, odstavce 6 Úmluvy.“

²⁷⁾ Výhrada byla upravena dopisem federálního radního Švýcarska ze dne 5. prosince 1996, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 13. prosince 1996 - or. fr.

Text původní výhrady: „a. Švýcarsko si vyhrazuje právo odmítnout pomoc, pokud čin, který je důvodem žádosti, je ve Švýcarsku předmětem trestního řízení proti těžce osobě nebo pokud byl ve Švýcarsku vynesena trestní rozsudek ve věci, pokud jde o tento čin a vinu obviněného.

b. Švýcarsko si vyhrazuje právo v konkrétních případech poskytovat vzájemnou pomoc podle Úmluvy pouze za výslovné podmínky, že výsledky vyšetřování provedeného ve Švýcarsku a informace obsažené v zaslaných dokumentech či spisech budou použity výlučně pro účely vyšetřování a souzení trestných činů, ohledně kterých byla vzájemná pomoc poskytnuta.“

Článek 22²²⁾

Oznámení týkající se následných opatření budou činěna v rozsahu, který je možný v souladu se švédskými předpisy.

Prohlášení

Článek 7

Doručení předvolání osobě, která je ve Švédsku musí být zasláno švédským orgánům nejméně 30 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15²³⁾

Žádosti o pomoc zasílané do Švédska podle této Úmluvy musí být odeslány diplomatickou cestou. V naléhavých případech mohou být takové žádosti zasílány přímo Ředitelství právních věcí Královského ministerstva zahraničních věcí. Žádosti přicházející ze Švédska budou posílány diplomatickou cestou či švédskými konzuláty.

Článek 16

Žádná povinná oznámení či předvolání nebudou doručovány nepřeložené do švédštiny²³⁾.

Žádost spolu s přílohami má být přeložena do švédštiny, dánštiny či norštiny, leda by orgán žádost vyřizující v konkrétním případě povolil něco jiného²³⁾.

Článek 21²³⁾

Informace podávané jednou či druhou stranou musí být zasílány diplomatickou cestou.

Článek 24²⁴⁾

Pro účely Úmluvy Švédsko považuje za justiční orgány soudy a prokurátory.

Prohlášení²⁵⁾ obsažené v dopise ministra zahraničních věcí Švédska ze dne 16. ledna 1976 - or. angl.

Článek 5

Švédsko bude činit provedení dožádání o prohlídku a zajištění závislým na podmínkách stanovených v odstavci 1, písmenech a) a c).

Prohlášení²⁶⁾ obsažené v dopise Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 28. dubna 1992, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 11. května 1992 - or. angl.

Článek 11

Osoba ve Švédsku, která byla zbavena svobody, může být do jiného státu předána k výsledku nebo konfrontaci týkající se věci jiných, než vyšetřování trestní odpovědnosti osoby zbavené svobody.

Výhrada obsažená v dopise Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 - or. angl.

Článek 26

Dohoda z 26. dubna 1974 mezi Švédskem, Dánskem, Finskem, Islandem a Norskem o vzájemné pomoci při doručování a shromažďování důkazů se bude používat.

²⁸⁾ Federal Office of Justice

²⁹⁾ Prohlášení bylo doplněno dopisem stálého zástupce Švýcarska ze dne 23. ledna 2002, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 29. ledna 2002 - or. fr.

³⁰⁾ Prohlášení bylo doplněno dopisem stálého zástupce Švýcarska ze dne 11. prosince 1985, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 12. prosince 1985 - or. fr. - a dopisem stálého zástupce Švýcarska ze dne 23. ledna 2002, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 29. ledna 2002 - or. fr.

Text původního prohlášení: „Švýcarská federální rada prohlašuje, že následující orgány mají být považovány za švýcarské justiční orgány pro účely Úmluvy:

- tribunály, jejich soudy, senáty či oddělení;
- Státní zastupitelství (Ministère public) Konfederace;
- Policejní odbor Federálního ministerstva spravedlnosti a policie;
- orgány oprávněné kantonálním či federálním právem provádět šetření v trestních případech, vydávat zatýkací rozkazy či předvolání v trestním řízení (mandats de répressions). Vzhledem k tomu, že popisy funkcí přenesených na takové orgány se podstatně liší od jednoho kantonálního justičního systému k druhému, orgán, který je příslušný podle článku 15 Úmluvy, kdykoli to bude nezbytné, a při zasílání žádosti o pomoc výslovně potvrdí, že žádost vychází od justičního orgánu ve smyslu Úmluvy.“

ŠVÝCARSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 20. prosince 1966 - or. fr.

Výhrada

Článek 2²⁷⁾

Švýcarská federální rada na své schůzi dne 12. listopadu 1996 rozhodla upravit výhradu učiněnou Švýcarskem, pokud jde o článek 2, odstraněním slov „v konkrétních případech“ v písmeni b a přidáním nového písmene c. Výhrada učiněná Švýcarskem bude mít v důsledku toho následující nový obsah:

„Článek 2

- a. Švýcarsko si rovněž vyhrazuje právo odmítnout pomoc, pokud čin, který je důvodem žádosti, je ve Švýcarsku předmětem trestního řízení proti téže osobě nebo pokud byl ve Švýcarsku vynesena trestní rozsudek ve věci, pokud jde o tento čin a vinu obviněného;
- b. Švýcarsko si vyhrazuje právo poskytovat vzájemnou pomoc podle Úmluvy pouze za výslovné podmínky, že výsledky vyšetřování provedeného ve Švýcarsku a informace obsažené v zaslaných dokumentech či spisech budou použity výlučně pro účely vyšetřování a souzení trestných činů, ohledně kterých byla vzájemná pomoc poskytnuta;
- c. dožadující stát smí využít výsledků vyšetřování provedeného ve Švýcarsku a informací obsažených v zaslaných dokumentech či spisech bez ohledu na podmínku uvedenou pod písmenem b, pokud skutečnosti, které byly podnětem žádosti, zakládají jiný trestný čin, pro který vzájemná pomoc může být ve Švýcarsku poskytnuta nebo pokud trestní řízení v dožadujícím státě je namířeno proti jiným osobám, které se účastnily spáchání trestného činu.

Článek 13

Vzhledem k tomu, že kdokoli může dostávat výpisy ze svého trestního rejstříku, si Švýcarsko vyhrazuje právo nevyhovět žádostem učiněným podle článku 13, odstavce 2, ledaže je prokázáno, že je nezbytné získat takový výpis úřední cestou.

Prohlášení

Článek 5

Švýcarská federální rada prohlašuje, že Švýcarsko bude činit provedení všech dožádání vyžadujících použití jakéhokoli donucovacího opatření závislým na podmínkách uvedených v článku 5, odstavci 1. a Úmluvy.

Článek 7

Švýcarsko žádá, aby všechny žádosti o doručení předvolání obviněné osobě, která je ve Švýcarsku, došlo švýcarskému orgánu, který je příslušný podle článku 15, odstavce 4, nejméně 30 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 11

Švýcarská federální rada prohlašuje, že ve Švýcarsku jsou orgány příslušnými pro vydávání zatýkacích rozkazů na osoby ve vazbě, které jsou předávány švýcarským orgánům podle článku 11, odstavců 1 a 2 Úmluvy Federální úřad spravedlnosti²⁸⁾ a Policie v Bernu.

Článek 12

Švýcarská federální rada prohlašuje, že pro švýcarské orgány je podmínka obsažená v článku 12, odstavci 3 pro zánik imunity - na rozdíl od podmínky stanovené v článku 14 Evropské úmluvy o vydávání - splněna pouze, pokud svědku, znalci či obviněnému na svobodě nebrání žádná právní ani praktická překážka ve svobodném opuštění území dožadujícího státu.

Článek 15²⁹⁾

Seznam švýcarských územně příslušných ústředních orgánů, jimž může být zaslána žádost, může být konzultován online na následující adrese: <http://www.elorge.admin.ch>

Švýcarská federální rada prohlašuje, že příslušnými orgány ve Švýcarsku jsou:

1. Federální úřad spravedlnosti Federálního ministerstva spravedlnosti a Policie v Bernu pro přijímání či zaslání všech žádostí o vzájemnou pomoc vycházející ze zahraničí či ze Švýcarska, pro něž článek 15 vyžaduje, aby byly zaslány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany; a
2. Federální úřad spravedlnosti v Bernu pro podávání či přijímání žádostí o výpisy z trestních rejstříků v souladu s první větou článku 15, odstavce 3.

Článek 16

Švýcarsko žádá, aby všechny žádosti o vzájemnou pomoc a jejich přílohy zasílané jeho orgánům s výjimkou žádostí o doručení předvolání byly opatřeny překladem do francouzštiny, němčiny či italštiny, pokud v jednom z těchto jazyků nejsou sepsány.

Článek 24³⁰⁾

³¹⁾ Home Office.

Švýcarská federální rada prohlašuje, že následující orgány budou považovány za švýcarské justiční orgány pro účely Úmluvy:

- tribunály, jejich soudy, senáty či oddělení;
- veřejný žalobce (Ministère public) Konfederace;
- Federální úřad spravedlnosti;
- orgány oprávněné kantonálním či federálním právem provádět šetření v trestních případech, vydávat zatýkáací rozkazy či předvolání (mandats de répressions) a činit rozhodnutí v řízení spojeném s trestním případem. Vzhledem k tomu, že určení funkce takových orgánů se liší, příslušný orgán, kdykoli to bude nezbytné, při zaslání žádosti o pomoc výslovně potvrdí, že je justičním orgánem ve smyslu Úmluvy.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise Švýcarska ze dne 26. března 1997, která byla zaregistrována v generálním sekretariátu dne 27. března 1997 - or. fr.

Článek 2

S odkazem na výhradu vyjádřenou Švýcarskem, pokud jde o článek 2 Úmluvy, jejíž nové znění bylo sděleno dne 5. prosince 1996, stálá mise Švýcarska má tu čest upřesnit následující.

Doplnění (odstranění fráze „v konkrétních případech“) provedené k písmeni b výhrady vyjádřené Švýcarskem v roce 1966 nemá být vykládáno jako rozšíření této výhrady, nýbrž naopak.

Ve skutečnosti se na jedné straně po vstupu v platnost federálního zákona ze dne 20. března 1981 o vzájemné pomoci ve věcech trestních výše uvedená fráze stala nadbytečnou. Na druhé straně obecná zásada speciality, kterou písmeno b výhrady pouze znovu stanoví, bude v budoucnu Švýcarsku používána méně rigidně, jak jistě dále vyplývá z nového písmene c) přidaného ke švýcarské výhradě.

VELKÁ BRITÁNIE

Výhrady a prohlášení předané při uložení ratifikační listiny dne 29. srpna 1991 - or. angl.

Výhrady

Článek 2

Pokud jde o článek 2, vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irska si vyhrazuje právo odmítnout pomoc, pokud osoba, která je předmětem žádosti o pomoc byla ve Spojeném království či ve třetím státě odsouzena či osvobozena pro trestný čin, který vyplývá z téhož jednání, jako je to, které zapříčinilo řízení v dožadujícím státě, pokud jde o tuto osobu.

Článek 3

Pokud jde o článek 3, vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irska si vyhrazuje právo nevyslechnout svědka či nevyžadovat předložení záznamů nebo jiných dokumentů, pokud jeho právo v souvislosti tím uznává imunitu, právo odmítnout výpověď či jinou výjimku z podávání svědectví.

Článek 11

Vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irska nemůže vyhovět žádostem podle článku 11, odstavce 2, aby byla osoba zbavená svobody převážena přes jeho území.

Článek 12

Vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irska zváží poskytnutí imunity podle článku 12, pouze pokud je o to výslovně žádáno osobou, na kterou by se imunita vztahovala, nebo příslušnými orgány strany, od níž je pomoc žádána. Žádosti o imunitu nebude vyhověno, pokud budou justiční orgány Spojeného království toho názoru, že vyhovění by nebylo ve veřejném zájmu.

Článek 21

Vláda Spojeného království si vyhrazuje právo nepoužívat článek 21.

Prohlášení

Článek 5

³²⁾ *Magistrate's Courts, Crown Court and the High Court.*

³³⁾ *Attorney General for England and Wales.*

³⁴⁾ *Director of Public Prosecutions and any Crown Prosecutor (prvně jmenovaný rozhoduje o zahájení trestního stíhání).*

³⁵⁾ *Serious Fraud Office.*

³⁶⁾ *Assistant Secretary (Legal).*

³⁷⁾ *District Courts and Sheriff Courts and the High Court of Justiciary (posledně jmenovaný je nejvyšším trestním soudem ve Skotsku).*

³⁸⁾ *Lord Advocate (generální prokurátor ve Skotsku).*

³⁹⁾ *Any Procurator Fiscal (státní zástupce rozhodující ve Skotsku o trestním stíhání údajného pachatele).*

⁴⁰⁾ *Attorney General for Northern Ireland.*

⁴¹⁾ *Director of Public Prosecutions in Northern Ireland (rozhoduje o zahájení trestního stíhání)*

V souladu s článkem 5, odstavcem 1 si vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irska vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku a zajištění věci závislým na následujících podmínkách:

- a. že trestný čin, který je důvodem dožádání, je trestný jak podle práva dožadující strany, tak podle práva Spojeného království; a
- b. provedení dožádání je slučitelné s právem Spojeného království.

Článek 15

Pokud jde o vládu Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, odkazy na „ministerstvo spravedlnosti“ jsou pro účely článku 11, odstavce 2, článku 15, odstavců 1, 3 a 6 a článku 21, odstavce 1 a článku 22 na Ministerstvo vnitra³¹⁾.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 2, si vláda Spojeného království vyhrazuje právo stanovit, že žádosti a příkládané dokumenty jí mají být zasílány opatřené překlady do angličtiny.

Článek 24

V souladu s článkem 24 bude pro účely Úmluvy vláda Spojeného království považovat následující za justiční orgány:

- nižší soudy, Korunní soud a Vrchní soud³²⁾;
- nejvyšší státní zástupce pro Anglii a Wales³³⁾;
- hlavní veřejný žalobce a jakýkoli korunní prokurátor³⁴⁾;
- ředitel a všichni určené členové Úřadu hospodářské kriminality³⁵⁾;
- státní tajemník pro obchod a průmysl, pokud jde o jeho působení při vyšetřování a stíhání trestných činů;
- jakýkoli (právní) tajemník³⁶⁾ pověřený vedením Oddělením stíhání Celní správy J. V.;
- okresní soudy a šerifské soudy a Vrchní soud justice³⁷⁾;
- lord advokát³⁸⁾;
- jakýkoli fiskální prokurátor³⁹⁾;
- nejvyšší státní zástupce pro Severní Irsko⁴⁰⁾;
- hlavní veřejný žalobce v Severním Irsku⁴¹⁾.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 15. března 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 16. března 2000 - or. angl.

Článek 25

Vláda Spojeného království si přeje v souladu s článkem 25, odstavcem 5 rozšířit používání této Úmluvy na ostrov Man, za jehož mezinárodní vztahy je odpovědná. Aby se tak stalo, je nutná dohoda s ostatními státy.

Souhlas italské vlády byl zajištěn výměnou dopisů. V souladu s tím, pokud se týká vlády Spojeného království a Itálie, se Úmluva nyní vztahuje na ostrov Man. Toto rozšíření vstoupilo v platnost dne 31. ledna 2000.

Souhlas dánské vlády byl zajištěn výměnou dopisů. V souladu s tím, pokud se týká vlády Spojeného království a Dánska, se Úmluva nyní vztahuje na ostrov Man. Toto rozšíření vstoupilo v platnost dne 25. února 2000.

Prohlášení obsažené ve dvou dopisech stálého zástupce ze dne 9. února 2001, které byly zaregistrovány v generálním sekretariátě dne 13. února 2001 - or. angl.

Článek 25

Vláda Spojeného království si přeje v souladu s článkem 25, odstavcem 5 rozšířit používání této Úmluvy na ostrov Man, za jehož mezinárodní vztahy je odpovědná. Aby se tak stalo, je nutná dohoda s ostatními státy.

Souhlas řecké vlády byl zajištěn výměnou dopisů. V souladu s tím, pokud se týká vlády Spojeného království a Řecka, se Úmluva nyní vztahuje na ostrov Man. Toto rozšíření vstoupilo v platnost dne 22. ledna 2001.

Souhlas lucemburské vlády byl zajištěn výměnou dopisů. V souladu s tím, pokud se týká vlády Spojeného království a Lucemburska, se Úmluva nyní vztahuje na ostrov Man. Toto rozšíření vstoupilo v platnost dne 3. července 2000.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 10. května 2001, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 10. května 2001 - or. angl.

Článek 25

⁴²⁾ Poznámka generálního sekretariátu:

Námítky vzneslo Rakousko a Irsko. Dohoda o územním rozšíření vstoupila v platnost dne 20. ledna 2003, a to mezi Spojeným královstvím a smluvními stranami, které nevznesly námítky (Albánie, Arménie, Belgie, Bulharsko, Chorvatsko, Kypr, Česká republika, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Gruzie, Německo, Řecko, Maďarsko, Island, Itálie, Lotyšsko, Lichtenštejnsko, Litva, Lucembursko, Malta, Moldávie, Nizozemí, Norsko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Rusko, Slovensko, Španělsko, Švédsko, Španělsko, Švýcarsko, bývalá Jugoslávská republika Makedonie, Turecko, Ukrajina, Izrael, Jugoslávie). Viz sdělení Spojeného království v této věci.

Příloha č. 12

**DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VZÁJEMNÉ POMOCI
VE VĚCECH TRESTNÍCH**
SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN⁴³⁾
ke dni 15. listopadu 2013

<i>Členský stát</i>	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Belgie	29/05/02	
Bulharsko	15/09/94	V
Česká republika	17/02/97	P
Dánsko	05/06/83	
Estonsko	27/07/97	
Finsko	30/04/85	
Francie	02/05/91	P
Chorvatsko	14/12/99	
Irsko	26/02/97	V
Island	18/09/84	
Itálie	24/02/86	P
Kypr	24/05/00	
Litva	16/07/97	
Lotyšsko	31/08/97	
Lucembursko	31/12/00	V/P
Maďarsko	11/10/93	
Moldávie	25/09/01	
Německo	06/06/91	V/P
Nizozemí	12/04/82	V/P/Ú
Norsko	11/03/87	
Polsko	17/06/96	
Portugalsko	27/04/95	
Rakousko	31/07/83	V
Rumunsko	15/06/99	
Řecko	12/04/82	
Slovensko	22/12/96	
Slovinsko	17/10/01	
Španělsko	11/09/91	V
Švédsko	12/04/82	
Velká Británie	27/11/91	V

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 0

⁴³⁾ Pouze členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce.

Příloha č. 13

**DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VZÁJEMNÉ POMOCI
VE VĚCECH TRESTNÍCH
VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ
ke dni 15. listopadu 2013
(neoficiální překlad)**

BULHARSKO

Výhrada učiněná při podpisu dne 30. září 1993 a potvrzená při uložení ratifikační listiny dne 17. června 1994 - or. fr.

Článek 1

Bulharská republika prohlašuje, že přijímá článek 1, pouze ve vztahu k činům, které jsou trestnými činy podle bulharského trestního práva.

ČESKÁ REPUBLIKA

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České republiky, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 19. listopadu 1996 - or. angl.

Článek 8

V souladu s článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a článkem 8 jejího Dodatkového protokolu prohlašují, že pro účely Úmluvy a jejího Dodatkového protokolu se následující považují za justiční orgány: Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, krajská a okresní státní zastupitelství, Městské státní zastupitelství v Praze, Ministerstvo spravedlnosti České republiky, krajské a okresní soudy a Městský soud v Praze.

FRANCIE

Prohlášení učiněné při podpisu dne 28. března 1990 a obsažené v listině o schválení uložené dne 1. února 1991 - or. fr.

Článek 7

Vláda Francouzské republiky prohlašuje, že Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních se bude vztahovat na evropské i zámořské departementy Francouzské republiky.

IRSKO

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 28. listopadu 1996 - or. angl.

Články 3 a 4

V souladu s článkem 8, odstavcem 2 si irská vláda vyhrazuje právo nepřijmout Hlavy II a III.

ITÁLIE

Prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 26. listopadu 1985 - or. italsky

Článek 8

V souladu s článkem 8 Protokolu Itálie potvrzuje prohlášení učiněné podle článku 24 Úmluvy a žádá, aby k seznamu italských justičních orgánů byly přidány:

- vykonávací soudce;
- vykonávací oddělení¹⁾.

¹⁾ Poznámka sekretariátu: Následující orgány jsou od nynějška považovány za „justiční orgány“ pro účely Úmluvy:

- hlavní prokurátoři,
- zástupci hlavních prokurátorů,
- obecné soudy,
- vojenské soudy,
- prokurátoři u vojenských soudů,
- vyšetřující soudci,
- vyšší soudci,
- soudci přestupkových soudů (praetori),
- Ústavní soud,
- parlamentní vyšetřovací komise,
- vykonávací soudce;
- vykonávací oddělení.

LUCEMBURSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Lucemburska ze dne 9. prosince 1994, který byl předán generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 9. prosince 1994 - or. fr. - potvrzené a doplněné dopisem stálého zástupce Lucemburska ze dne 29. září 2000, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 2. října 2000 - or. fr.

Výhrady

Články 1, 2 a 8

V souladu s ustanoveními článku 8, odstavce 2, písmene a si vláda Lucemburského velkovévodství vyhrazuje právo přijmout Hlavu I tohoto Protokolu, pouze pokud trestný čin fiskální zakládá daňový podvod ve smyslu § 396 odst. 5 obecného zákona o řádném výběru převodních a dědických poplatků.

Vláda Lucemburského velkovévodství si vyhrazuje právo přijmout Hlavu I pouze za výslovné podmínky, že výsledky vyšetřování provedeného v Lucembursku a informace obsažené v předaných dokumentech či spisech budou použity výlučně k vedení a rozhodování o trestných činech, pro které je pomoc poskytována.

Prohlášení

Články 1, 2 a 8

Pokud jde o článek 8, soudí vláda Lucemburského velkovévodství, že Úmluva po svém rozšíření tímto Protokolem nestanoví povinnost poskytnout právní pomoc, pokud je předvídatelné, že prostředky, které mají být použity, nejsou vhodné k dosažení cíle sledovaného žádostí o pomoc nebo pokud překračují, co je nezbytné k jeho dosažení, nebo pokud by provedení mohlo být na újmu základním zájmům Lucemburska.

Článek 8

Vláda Lucemburského velkovévodství prohlašuje, že dožádání o prohlídky či zajištění přijímané podle tohoto Protokolu a v souladu s výše uvedenou výhradou nepodléhají podmínce stanovené článkem 5 Evropské úmluvy o vydávání ze 13. prosince 1957.

NĚMECKO

Výhrady a prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 8. března 1991, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 8. března 1991 - or. angl., fr. a německy

Výhrady

Článek 2

Pokud jde o článek 2 Dodatkového protokolu, Spolková republika Německo si v souladu s článkem 8(2)(a) vyhrazuje právo činit provedení dožádání jakéhokoli druhu v řízení týkajících se porušení předpisů upravujících mezinárodní transfer kapitálu a plateb závislým na té podmínce, že trestný čin, který je příčinou dožádání, je trestný též podle německého práva, nebo by byl trestný po provedení analogické přeměny skutečností.

Pokud jde o článek 2 Dodatkového protokolu, Spolková republika Německo si v souladu s článkem 8(2)(a) vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci, pokud jde o ostatní fiskální trestné činy, závislým na té podmínce, že trestný čin, který je příčinou dožádání, je trestný též podle německého práva, nebo by byl trestný po provedení analogické přeměny skutečností.

Prohlášení

Článek 8

Pokud jde o článek 8 Dodatkového protokolu, vychází Spolková republika Německo z toho, že v rozsahu uplatňování Úmluvy, jak je rozšířena Dodatkovým protokolem, neexistuje žádný závazek poskytnout pomoc v případě, že úsilí a očekávané náklady na provedení dožádání jsou nepřiměřené předmětu žádosti a provedení by tak mohlo být na újmu základním německým zájmům.

NIZOZEMÍ

Výhrada a prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 12. ledna 1982 - or. angl.

Výhrada

Článek 2²⁾

Ustanovení tímto přijatá budou dodržována s níže uvedenou výhradou:

Vláda Nizozemského království prohlašuje v souladu s článkem 8, odstavcem 2a výše uvedeného Protokolu, že si vyhrazuje právo nevyhovět dožádáním o prohlídku či zajištění věci, pokud jde o fiskální trestné činy.

Prohlášení

²⁾ Výhrada byla odvolána prohlášením ministra zahraničních věcí ze dne 22. června 1990, které bylo zaregistrováno v generálním sekretariátě dne 6. července 1990 - or. angl.

Článek 7

Vláda Nizozemského království přijímá uvedený Protokol pro Království v Evropě.

Prohlášení obsažené v dopise stálé mise Nizozemí ze dne 20. února 1986, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 21. února 1986 - or. angl.

Článek 7

K dopisu stálého nizozemského stálého zástupce č. 1799 ze dne 24. prosince 1985 mám čest Vás jako deponitáře smluv uvedených v příloze upozornit na následující.

Smlouvy uvedené v příloze, jichž je Nizozemské království stranou (pro Království v Evropě), se od 1. ledna 1986 vztahují rovněž na Arubu.

Seznam smluv

...

99. Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních (1978)

...

Vzhledem k tomu, že změny provedené k 1. lednu 1986 se týkají změny pouze ve vnitřních ústavních vztazích v rámci Nizozemského království a že Království jako takové zůstane subjektem podle mezinárodního práva, s nímž jsou uzavírány smlouvy, uvedené změny nebudou mít žádné důsledky v mezinárodním právu, pokud jde o smlouvy uzavřené Královstvím, které se již vztahují na Nizozemské Antily včetně Aruby. Tyto smlouvy zůstanou v platnosti pro Arubu v její novém postavení jako země v rámci Království. Proto se budou tyto smlouvy od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, vztahovat na Nizozemské Antily (bez Aruby) a Arubu.

V důsledku toho se smlouvy uvedené v příloze, jichž je Nizozemské království stranou a které se vztahují na Nizozemské Antily, budou od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, vztahovat na Nizozemské Antily a Arubu.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise Nizozemí ze dne 22. prosince 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 6. ledna 1994 - or. angl.

Článek 1

V souladu s článkem 8, odstavcem 2.a Dodatkového protokolu přijímá Hlavu I Dodatkového protokolu, pokud jde o Nizozemské Antily, pouze ve vztahu ke státům, s nimiž Nizozemské království ve vztahu k Nizozemským Antilám uzavřelo smlouvu o zamezení dvojímu zdanění, která je plně v platnosti.

Článek 7

V souladu s článkem 7, odstavcem 2 vláda Nizozemského království rozšiřuje platnost Dodatkového protokolu na Nizozemské Antily.

RAKOUSKO

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 2. května 1983 - or. angl. - a odvolaná dopisem stálého zástupce Rakouska ze dne 5. září 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 6. září 1994 - or. fr.

Články 1 a 2

Podle článku 8, odstavce 2 Protokolu Rakouská republika prohlašuje, že přijímá Hlavu I pouze ve vztahu k trestným činům spojeným s daněmi, poplatky a cly.

Na základě rakouské výhrady k článku 2, písmeni b. Úmluvy a s přihlédnutím k článku 8, odstavci 1 Protokolu prohlašuje Rakouská republika, že vzájemná pomoc podle Hlavy I Protokolu bude poskytnuta pouze za podmínky, že - v souladu s rakouským zákonodárstvím o utajovaných skutečnostech - informace a důkazy získané cestou vzájemné pomoci budou použity pouze v trestním řízení, pro které bylo o vzájemnou pomoc požádáno, a v přímo souvisejících řízeních týkajících se trestných činů spojených s daněmi, poplatky a cly.

ŠPANĚLSKO

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 13. června 1991 - or. španělsky

Článek 2

Španělská vláda prohlašuje v souladu s článkem 8, odstavcem 2, že si vyhrazuje právo nevyhovět dožádání o prohlídku či zajištění věci, pokud jde o fiskální trestné činy.

ŠVÝCARSKO

Výhrada učiněná při podpisu dne 17. listopadu 1981 - or. fr.

Články 1 a 2

V souladu s ustanoveními článku 8.2a si Švýcarsko vyhrazuje právo přijmout Hlavu I Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních, pouze pokud fiskální trestný čin zakládá daňový podvod.

VELKÁ BRITÁNIE

Výhrada předaná při uložení ratifikační listiny dne 29. srpna 1991 - or. angl.

Články 3 a 4

V souladu s článkem 8, odstavcem 2 si Spojené království Velké Británie a Severního Irska vyhrazuje právo nepřijmout Hlavy II a III.

Příloha č. 14

**DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VZÁJEMNÉ POMOCI
VE VĚCECH TRESTNÍCH****SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹⁰²⁾**

ke dni 15. listopadu 2013

<i>Smluvní strana</i>	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Bulharsko	01/09/2004	V/P
Belgie	01/07/2009	V/P
Dánsko	01/02/2004	V/P
Česká republika	01/07/2006	P
Estonsko	01/01/2005	V/P
Francie	01/06/2012	V/P/Ú
Chorvatsko	01/07/2007	V/P
Irsko	01/11/2011	V/P
Litva	01/08/2004	V/P
Lotyšsko	01/07/2004	V/P
Malta	01/08/2012	V/P
Nizozemí	01/04/2011	V/P
Norsko	01/03/2013	V/P
Polsko	01/02/2004	V/P
Portugalsko	01/05/2007	P
Rumunsko	01/03/2005	V/P
Slovensko	01/05/2005	P
Slovinsko	01/07/2013	P
Švýcarsko	01/02/2005	P
Velká Británie	01/10/2010	V/P

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti
Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 182

¹⁰²⁾ Pouze členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce.

Příloha č. 15

**DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VZÁJEMNÉ POMOCI
VE VĚCECH TRESTNÍCH****VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ**

15. listopadu 2013

(neoficiální překlad)

BULHARSKO*Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 11. května 2004 - or. angl.***Výhrada****Článek 33**

V souladu s článkem 33, odstavcem 2 a ve spojení s článkem 16 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika prohlašuje, že nepřijímá doručování procesních dokumentů a justičních rozhodnutí obžalovaným a obviněným osobám přímo poštou.

Prohlášení**Článek 4**

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika stanoví, že soudy, které vynesly rozsudek, jsou příslušnými orgány, jimž mohou být postoupeny žádosti o kopie rozsudků a následných opatření podle článku 4 Druhého dodatkového protokolu.

V souladu s článkem 15, odstavcem 8, písmenem b Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika prohlašuje, že provedení všech dožádání o právní pomoc bude závislé na splnění požadavku písmene „b“ odstavce 8 článku 15. Ústředním orgánem podle písmene „b“ bude, pokud jde o žádosti o právní pomoc v přípravném řízení, Nejvyšší kasační prokuratura a pro zbytek žádosti o právní pomoc podle písmene „b“ Ministerstvo spravedlnosti.

V souladu s článkem 15, odstavcem 9 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika prohlašuje, že žádosti o právní pomoc a jakákoli jiná sdělení podle článku 15, odstavce 9 obdržená faxem a e-mailem budou přijata a provedena za předpokladu, že dožadující strana na požádání potvrdí jejich autenticitu.

Článek 11

V souladu s článkem 11, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika prohlašuje, že podmínky uložené stranou, která poskytuje spontánní informace, budou dodrženy, pouze pokud tato strana předem oznámila povahu informace, která má být poskytnuta, a Bulharsko souhlasilo s jejím předáním.

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 7 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika prohlašuje, že souhlas osoby, které se týká článek 13, odstavec 3, bude vyžadován před dosažením dohody mezi příslušnými orgány podle odstavce 1 téhož článku.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 4 ve spojení s odstavci 1 a 2 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika stanoví, že Nejvyšší kasační prokuratura je příslušným orgánem, kterému mají být zasílány žádosti o právní pomoc podle článku 17, odstavce 1 a který má být v naléhavém případě v průběhu sledování okamžitě uvědoměn o překročení hranice podle článku 17, odstavce 2. Policisty uvedenými v odstavcích 1 a 2 téhož článku, kteří mají provádět přeshraniční sledování, budou vyšetřovatelé Národní vyšetřovací služby a Ministerstvo vnitra bude poskytovat spolupráci.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 4 ve spojení s odstavci 2 a 3 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika stanoví, že Nejvyšší kasační prokuratura je příslušným orgánem oprávněným upravovat, kontrolovat a rozhodovat o sledované zásilce.

Článek 19

V souladu s článkem 19, odstavcem 4 ve spojení s odstavci 2 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika stanoví, že Nejvyšší kasační prokuratura je příslušným orgánem oprávněným rozhodovat o žádostech o skryté vyšetřování.

Článek 26

V souladu s článkem 26, odstavcem 5 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika prohlašuje, že v rámci řízení, pro které by Bulharská republika mohla odmítnout nebo omezit předání či použití osobních údajů v souladu s ustanoveními Úmluvy nebo jednoho z jejích protokolů, osobní údaje předané jiné smluvní straně jí budou použita pro účely článku 26, odstavce 1 pouze s předchozím souhlasem Bulharské republiky.

Článek 33

V souladu s článkem 33, odstavcem 1 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika prohlašuje, že nebude aplikovat své prohlášení k článku 15, odstavci 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 na ustanovení tohoto protokolu.

BELGIE

Prohlášení obsažená ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí uložených současně s ratifikační listinou dne 9. března 2009 - or. fr.

Článek 4

V souladu s článkem 4 odst. 8 Protokolu vláda Belgického království prohlašuje, že podmiňuje zaslání dožadání, až na urgentní případy centrálnímu orgánu, kterým je Service public fédéral Justice.

Článek 11

V souladu s článkem 11 odstavec 4 Protokolu vláda Belgického království prohlašuje, že si vyhrazuje právo nebýt vázán podmínkami, které stanoví poskytující strana podle odstavce 2, ledaže by dostal předběžnou zprávu o charakteru informací, které mají být poskytnuty, a souhlasil by s jejich předáním.

Článek 13

V souladu s článkem 13 odstavec 7 vláda Belgického království prohlašuje, že podmiňuje udělení souhlasu k dočasnému předání souhlasem této osoby s tím, že osoba musí být pravomocně odsouzena, osoba nacházející se ve vazbě nemůže být dočasně předána.

Článek 26

V souladu s článkem 26 odst. 5 vláda Belgického království prohlašuje, že v rámci řízení, pro které mohla odmítnout nebo omezit předání nebo využívání osobních údajů v souladu s ustanovením Úmluvy nebo některého z jejích Protokolů, byly osobní údaje předané jiné straně využívány touto stranou pro účely uvedené v odstavci 1 článku 26 pouze s jejím předchozím souhlasem.

Článek 3

Co se týká článku 3 Protokolu, vláda Belgického království prohlašuje, že povolí dočasné předání na základě tohoto článku pokud se bude jednat o pravomocně odsouzenou osobu na jejím území s tím, s tím že osoby nacházející se ve vazbě na jejím území nebudou moci být dočasně předány.

Článek 13

Vláda Belgického království prohlašuje, že nepovolí dočasné předání podle článku 11, pokud osoba nebude pravomocně odsouzena na jeho území a jestli zde nebudou zvláštní důvody pro odmítnutí.

Články 17, 18, 19, 20

Co se týká ustanovení článků 17, 18, 19, 20, vláda Belgického království využívá možnosti dané ustanovením článku 33 odst. 2 a povolí přeshraniční sledování, kontrolovanou zásilku a utajené vyšetřování a společné vyšetřovací týmy pro dále uvedené trestné činy: obchod se zbraněmi a drogami, obchodování s lidmi, pedofíle a terorismu. Výše uvedené vyšetřovací úkony mohou být na území Belgie vykonány pouze belgickými kompetentními orgány.

V souladu s odst. 1 článků 17, 18, 19 a 20 vláda Belgického království prohlašuje, že federální prokurátor je kompetentním belgickým justičním orgánem k umožnění realizace uvedených vyšetřovacích úkonů.

ČESKÁ REPUBLIKA

Prohlášení obsažená ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí uložených současně s ratifikační listinou dne 1. března 2006 - or. ang.

Článek 4

V souladu s [článkem 15 odstavce 8 písmeno a\) Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních](#) ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že kopie žádostí o právní pomoc musí být vždy zasílány ústředním orgánům, a to:

- Nejvyššímu státnímu zastupitelství České republiky v případě žádosti podané v řízení před podáním obžaloby;
- Ministerstvu spravedlnosti České republiky v případě žádosti podané v řízení po podání obžaloby."

Česká republika prohlašuje k [článku 15 odstavce 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních](#) ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu, že vzhledem k tomu, že Česká republika neučinila prohlášení podle článku 27 Druhého dodatkového protokolu, mohou být žádosti správních orgánů podle [článku 1 odstavce 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních](#) ve znění článku 1 Druhého dodatkového protokolu zasílány pouze justičním orgánům České republiky.

V souladu s [článkem 15 odstavce 9 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních](#) ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že v případě zaslání žádosti elektronickými nebo jinými telekomunikačními prostředky je třeba vždy následně doručit originál žádosti v listinné podobě.

Článek 6

V souladu s [článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních](#) ve znění článku 6 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že pro účely Úmluvy a jejích dodatkových protokolů se za justiční orgány považují následující orgány: Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, vrchní, krajská, okresní a obvodní státní zastupitelství, Městské státní zastupitelství v Praze, Městské státní zastupitelství v Brně, Ministerstvo spravedlnosti České republiky, Nejvyšší soud České republiky, vrchní, krajské, okresní a obvodní soudy, Městský soud v Praze a Městský soud v Brně.

Článek 13

V souladu s článkem 13 odstavec 7 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že souhlas uvedený v článku 13 odstavec 3 Druhého dodatkového protokolu bude vyžadován před uzavřením dohody o dočasném předání osoby podle článku 13 odstavec 1 Druhého dodatkového protokolu.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavec 4 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že

a) orgánem příslušným pro přijímání žádosti o pomoc uvedené v článku 17 odstavec 1 Druhého dodatkového protokolu je:

Krajské státní zastupitelství v Praze
Husova 11
110 01 Praha 1
tel.: ++420/222 111 700
fax: ++420/222 220 075,

b) orgánem příslušným pro přijímání sdělení podle článku 17 odstavec 2 písmeno a) Druhého dodatkového protokolu je:

Policejní prezidium České republiky
Strojnická 27
170 89 Praha 7
tel.: ++420/974 834 380
fax: ++420/974 834 716 nebo 974 834 718,

c) přeshraniční sledování podle článku 17 odstavce 1 a 2 Druhého dodatkového protokolu jsou za Českou republiku oprávněny provádět útvary Policie České republiky a celní orgány.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavec 4 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že orgánem příslušným pro účely článku 18 je:

Krajské státní zastupitelství v Praze
Husova 11
110 01 Praha 1
tel.: ++420/222 111 700
fax: ++420/222 220 075.

Článek 19

V souladu s článkem 19 odstavec 4 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že orgánem příslušným pro účely článku 19 je:

Vrchní státní zastupitelství v Praze
Náměstí Hrdinů 1300
140 65 Praha 4
tel.: ++420/261 196 111
fax: ++420/241 401 400.

Článek 20, 4

V souladu s [článkem 15 odstavec 8 písmeno d\) Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních](#) ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že orgánem příslušným pro přijímání a odesílání žádostí podle článku 20 Druhého dodatkového protokolu je:

Nejvyšší státní zastupitelství České republiky
Jezuitská 4
660 55 Brno
tel.: ++420/542 512 202
fax: ++420/542 512 414

DÁNSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 15. ledna 2003 - or. angl.

Výhrady

Článek 33

V souladu s článkem 33, odstavcem 2, srov. článek 17 (ve Druhém dodatkovém protokolu), Dánsko prohlašuje, že nepřijímá článek 17 (přeshraniční sledování).

V souladu s článkem 33, odstavcem 2, srov. článek 19 (ve Druhém dodatkovém protokolu), Dánsko prohlašuje, že nepřijímá článek 19 (utajené vyšetřování).

Prohlášení

Článek 1

V souladu s článkem 15, odstavcem 8 (d) a 15, odstavcem 3 (v Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění Druhého dodatkového protokolu) Dánsko prohlašuje, že žádosti správních orgánů (srov. článek 1, odstavec 3 v Úmluvě) budou postupovány ministerstvu spravedlnosti v státu dožádaném o poskytnutí pomoci, a proto nemohou být zasílány přímo justičním orgánům.

Článek 9

V souladu s článkem 9, odstavcem 9 (ve Druhém dodatkovém protokolu), Dánsko prohlašuje, že nevyhovuje žádostem o výslech prostřednictvím videokonference týkající se obviněného nebo podezřelého.

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 7 (ve Druhém dodatkovém protokolu), Dánsko prohlašuje, že souhlas uvedený v článku 13, odstavci 3 bude vyžadován před souhlasem s dočasným předáním osoby držené ve vazbě podle článku 13, odstavce 1.

Článek 18

V souladu s článkem 13, odstavcem 7 (ve Druhém dodatkovém protokolu), Dánsko prohlašuje, že dánskými orgány, které jsou příslušné pro účely článku 18, jsou justiční orgány vymezené prohlášením podle článku 24 v Úmluvě z roku 1959 (tj. soudy a soudy a úřady prokuratury, což podle dánské judikatury a procesního zákoníku zahrnuje též Ministerstvo spravedlnosti, nejvyššího státního zástupce, prokurátory, kodaňského policejního prefekta a policejní komisaře).

Článek 32

V souladu s článkem 32, odstavcem 1 (ve Druhém dodatkovém protokolu), Dánsko prohlašuje, že až na další se Druhý dodatkový protokol nevztahuje na Faerské ostrovy a Grónsko.

FRANCIE

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 6. února 2012 - or. fr.

Článek 4

V souladu s článkem 15 odst. 8 písm. d) Úmluvy Francie prohlašuje, že ministerstvu spravedlnosti, Odbor trestních věcí a milostí (*Direction des affaires criminelles et des grâces*) musí být zasílány

- žádosti o právní pomoc týkající se řízení uvedeného v odst. 3 článku 1 Úmluvy
- žádosti o právní pomoc, které jsou zasílány příslušným orgánem dožadujícího státu, pokud tento orgán není orgánem justičním.

V souladu s článkem 15 odst. 8 písm. d) Úmluvy Francie prohlašuje, že žádosti o právní pomoci vyžadující koordinaci jejich realizace ve více členských státech Evropské unie mohou být taktéž postoupeny, pokud se týká žádostí určených Francii, prostřednictvím francouzského národního člena v Eurojustu.

V souladu s článkem 15 odst. 6 Úmluvy Francie prohlašuje, že žádosti o poskytnutí kopie rozsudků a opatření v souladu s ustanovením článku 4 Dodatkového protokolu k Úmluvě mohou být zasílány přímo justičním orgánům, jež vydaly rozhodnutí, o jejichž zaslání je žádáno. V souladu s článkem 15 odst. 9 Úmluvy Francie prohlašuje, že přijímá žádosti o právní pomoc a veškerá další sdělení na základě Úmluvy zaslané jakýmkoli způsobem, umožňujícím pořízení písemného dokladu, který umožní ověřit pravost.

Článek 9

V souladu s článkem 9 odst. 9 Druhého dodatkového protokolu Francie prohlašuje, že nebude využívat ustanovení tohoto článku na výslech trestně stíhaných osob před odsuzujícím soudem.

Článek 17, 33

V souladu s článkem 33 odst. 2 Druhého dodatkového protokolu Francie prohlašuje, že nebude využívat ustanovení článku 17 odst. 2 tohoto protokolu.

Článek 6

V souladu s článkem 24 Úmluvy Francie prohlašuje, že za justiční orgány pro potřeby této Úmluvy a jejích dodatkových protokolů je nutné považovat následující orgány:

- soudy příslušné pro přípravné řízení (*les juridictions d'instruction*)
- soudy příslušné pro rozhodování o obžalobě (*les juridictions de jugement*)
- soudy příslušné pro rozhodování o uplatňování trestů (*les juridictions de l'application des peines*),
- státní zástupci státních zastupitelství působících v rámci uvedených soudů.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odst. 4 Druhého dodatkového protokolu Francie prohlašuje, že pro účely odst. 1 jmenuje jako zástupce provádějící přeshraniční sledování příslušníky kriminální a národní policie a národního četnictva, a v souladu s podmínkami stanovenými dvoustrannými dohodami zmiňovanými v článku 17 odst. 5 pokud se dotýká pravomocí vztahující se k neoprávněnému obchodu s drogami a dalšími psychotropními látkami, neoprávněnému obchodu se zbraněmi a výbušnými látkami nebo nezákonnému převozu toxických a škodlivých látek příslušníky celní správy

- orgánem příslušným pro povolení sledování přes hranici na národním území je Odbor trestních věcí a milostí (*Direction des affaires criminelles et des grâces*),
- orgánem příslušným pro předání povolení sledování přes hranici na národním území je Centrální ředitelství kriminální policie.

Článek 17

Francie prohlašuje, že pro účely článku 18 Druhého dodatkového protokolu je příslušným státní zástupce působící u příslušného Vyššího soud (*Tribunal de grande instance*), případně státní zástupce působící u Vyššího soudu v Paříži (*Tribunal de grande instance de Paris*).

Článek 19

Francie prohlašuje, že pro účely článku 19 odst. 2 Druhého dodatkového protokolu jsou příslušní státní zástupci působící u Vyššího soudu v Paříži (*Tribunal de grande instance de Paris*) nebo tam příslušný vyšetřující soudce, aplikující ustanovení článků 694-7 Trestního řádu.

Článek 32

Francie prohlašuje v souladu s článkem 32 Druhého dodatkového protokolu, že tento protokol je uplatňován v evropských a zámořských departementech Francouzské republiky.

CHORVATSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. března 2007 - or. angl.

Prohlášení

Článek 4

Chorvatská republika prohlašuje k článku 7 odst. 8, že všechny žádosti a další písemnosti podle článku 4 odst. 1 až 6 musí být zaslány Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 6

Chorvatská republika prohlašuje k článku 6, že za justiční orgány jsou považovány soudy a státní zástupci.

Článek 9

Chorvatská republika prohlašuje k článku 9 odst. 9, že nebude uplatňovat ustanovení tohoto článku na výslech prostřednictvím videokonference osoby trestně stíhané nebo podezřelé.

Článek 13

Chorvatská republika prohlašuje k článku 13 odst. 7, že pro to, aby mohlo dojít k dohodě podle odstavce 1 článku 13, bude požadován souhlas.

Článek 26

Chorvatská republika prohlašuje k článku 26 odst. 5, že osobní údaje předané jiné straně mohou být vyžity touto stranou za účelem stanovením v článku 26 odst. 1 pouze s jejím předchozím souhlasem.

Výhrada

Článek 33

V souladu s článkem 33 odst. 2 Chorvatská republika prohlašuje, že nepřijímá články 17, 18 a 19.

ESTONSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 9. září 2004 - or. angl.

Výhrada

Článek 33 (vztahuje se na období od 1. 1. 2005)

V souladu s článkem 33, odstavcem 2 Druhého dodatkového protokolu Estonská republika prohlašuje, že zcela využívá práva nepřijmout články 17 a 19.

Prohlášení:

Článek 4 (vztahuje se na období od 1. 1. 2005)

V souladu s článkem 15, odstavcem 8, písmenem a) Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu Estonská republika prohlašuje, že kopie žádostí o pomoc adresované přímo estonským justičním orgánům budou zasílány Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 6 (vztahuje se na období od 1. 1. 2005)

V souladu s článkem 24 Úmluvy ve znění článku 6 Druhého dodatkového protokolu Litevská republika prohlašuje, že pro účely Úmluvy považuje za justiční orgány soudy, státní zastupitelství, Ministerstvo spravedlnosti a vyšetřovací sbory, která na základě trestního řádu vykonávají přípravné řízení: Národní policejní sbor, policejní okrsky, Bezpečnostní policejní sbor, Ústřední kriminální policie, daňová a celní správa, Estonský sbor pohraniční stráže, the Estonian Competiton Board a the General Staff of the Defence Forces.

Článek 18 (vztahuje se na období od 1. 1. 2005)

V souladu s článkem 18, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Estonská republika prohlašuje, že příslušnými orgány pro účely tohoto článku jsou: daňová a celní správa, sbor pohraniční stráže, Bezpečnostní policejní sbor a Národní policejní sbor.

FRANCIE

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 6. února 2012 - or. fr.

Článek 4

V souladu s článkem 15 odst. 8 písm. d) Úmluvy Francie prohlašuje, že ministerstvu spravedlnosti, Odbor trestních věcí a milostí (*Direction des affaires criminelles et des grâces*) musí být zasílány

- žádosti o právní pomoc týkající se řízení uvedeného v odst. 3 článku 1 Úmluvy
- žádosti o právní pomoc, které jsou zasílány příslušným orgánem dožadujícího státu, pokud tento orgán není orgánem justičním.

V souladu s článkem 15 odst. 8 písm. d) Úmluvy Francie prohlašuje, že žádosti o právní pomoci vyžadující koordinaci jejich realizace ve více členských státech Evropské unie mohou být taktéž postoupeny, pokud se týká žádostí určených Francii, prostřednictvím francouzského národního člena v Eurojustu.

V souladu s článkem 15 odst. 6 Úmluvy Francie prohlašuje, že žádosti o poskytnutí kopie rozsudků a opatření v souladu s ustanovením článku 4 Dodatkového protokolu k Úmluvě mohou být zasílány přímo justičním orgánům, jež vydaly rozhodnutí, o jejichž zaslání je žádáno.

V souladu s článkem 15 odst. 9 Úmluvy Francie prohlašuje, že přijímá žádosti o právní pomoc a veškerá další sdělení na základě Úmluvy zaslané jakýmkoli způsobem, umožňujícím pořízení písemného dokladu, který umožní ověřit pravost.

Článek 9

V souladu s článkem 9 odst. 9 Druhého dodatkového protokolu Francie prohlašuje, že nebude využívat ustanovení tohoto článku na výslech trestně stíhaných osob před odsuzujícím soudem.

Článek 17, 33

V souladu s článkem 33 odst. 2 Druhého dodatkového protokolu Francie prohlašuje, že nebude využívat ustanovení článku 17 odst. 2 tohoto protokolu.

Článek 6

V souladu s článkem 24 Úmluvy Francie prohlašuje, že za justiční orgány pro potřeby této Úmluvy a jejích dodatkových protokolů je nutné považovat následující orgány:

- soudy příslušné pro přípravné řízení (*les juridictions d'instruction*)
- soudy příslušné pro rozhodování o obžalobě (*les juridictions de jugement*)
- soudy příslušné pro rozhodování o uplatňování trestů (*les juridictions de l'application des peines*),
- státní zástupci státních zastupitelství působících v rámci uvedených soudů.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odst. 4 Druhého dodatkového protokolu Francie prohlašuje, že pro účely odst. 1 jmenuje jako zástupce provádějící přeshraniční sledování příslušníky kriminální a národní policie a národního četnictva, a v souladu s podmínkami stanovenými dvoustrannými dohodami zmiňovanými v článku 17 odst. 5 pokud se dotýká pravomocí vztahující se k neoprávněnému obchodu s drogami a dalšími psychotropními látkami, neoprávněnému obchodu se zbraněmi a výbušnými látkami nebo nezákonnému převozu toxických a škodlivých látek příslušníky celní správy

- orgánem příslušným pro povolení sledování přes hranici na národním území je Odbor trestních věcí a milostí (*Direction des affaires criminelles et des grâces*),
- orgánem příslušným pro předání povolení sledování přes hranici na národním území je Centrální ředitelství kriminální policie.

Článek 17

Francie prohlašuje, že pro účely článku 18 Druhého dodatkového protokolu je příslušným státní zástupce působící u příslušného Vyššího soud (*Tribunal de grande instance*), případně státní zástupce působící u Vyššího soudu v Paříži (*Tribunal de grande instance de Paris*).

Článek 19

Francie prohlašuje, že pro účely článku 19 odst. 2 Druhého dodatkového protokolu jsou příslušní státní zástupci působící u Vyššího soudu v Paříži (*Tribunal de grande instance de Paris*) nebo tam příslušný vyšetřující soudce, aplikující ustanovení článků 694-7 Trestního řádu.

Článek 32

Francie prohlašuje v souladu s článkem 32 Druhého dodatkového protokolu, že tento protokol je uplatňován v evropských a zámořských departementech Francouzské republiky.

IRSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 26. července 2011 - or. angl

Článek 4

V souladu s článkem 15 odst. 8 Úmluvy (tak jak byla nahrazena článkem 4 Druhého dodatkového protokolu) irská vláda prohlašuje, že všechny žádosti musí být zaslány Ministerstvu spravedlnosti jako centrálnímu orgánu:

Central Authority for Mutual Assistance

Department of Justice and Equality

51 St Stephen's Green

Dublin 2

Fax +353 1 408 6117

Článek 13

V souladu s článkem 13 odst. 7 Druhého dodatkového protokolu irská vláda prohlašuje, že bude vyžadovat vždy předchozí souhlas osoby ve výkonu vazby nebo trestu odnětí svobody před jejím dočasným předáním.

Článek 16

V souladu s článkem 33 Druhého dodatkového protokolu irská vláda prohlašuje, že písemnosti, které mají být zaslány přímo poštou, musí být zaslány prostřednictvím centrálního orgánu.

Článek 17

V souladu s článkem 33 Druhého dodatkového protokolu irská vláda prohlašuje, že nepřijímá článek 17 (přeshraniční sledování).

Článek 18

V souladu s článkem 33 Druhého dodatkového protokolu irská vláda prohlašuje, že nepřijímá článek 19 (utajené vyšetřování).

V souladu s článkem 18 odst. 4 Druhého dodatkového protokolu irská vláda prohlašuje, že příslušnými orgány pro účely tohoto článku (sledovaná zásilka) jsou:

- pro trestné činy jiné než fiskální:

Garda Commissioner

Garda Headquarters

Phoenix Park

Dublin 8

- pro trestné činy fiskální:

Chairman

Revenue Commissioners

Dublin Castle

Dublin 2

LITVA

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 6. dubna 2004 - or. angl.

Výhrada

Článek 33

V souladu s článkem 33, odstavcem 2 Druhého dodatkového protokolu Litevská republika prohlašuje, že využívá práva nepřijmout články 16 a 17 Protokolu.

Prohlášení

Článek 4

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu Litevská republika prohlašuje, že územní okresní prokuratury, Odvolací soud Litvy, obvodní a okresní soudy vykonávají funkce upravené v článku 15 Úmluvy.

Článek 6

V souladu s článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění článku 6 Druhého dodatkového protokolu Litevská republika prohlašuje, že Generální prokuratura Litevské republiky, územní okresní prokuratury Litevské republiky, Odvolací soud Litvy, obvodní a okresní soudy jsou justičními orgány pro účely Úmluvy.

Články 18, 19

V souladu s článkem 18, odstavcem 4 a článkem 19, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Litevská republika prohlašuje, že Generální prokuratura Litevské republiky je příslušným orgánem pro účely článku 18 a článku 19 Protokolu.

Článek 26

V souladu s článkem 26, odstavcem 5 Druhého dodatkového protokolu Litevská republika prohlašuje, že osobní údaje předané jiné straně pro účely článku 26, odstavce 1 Protokolu nemohou být použity bez předchozího souhlasu Litevské republiky.

LOTYŠSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 30. března 2004 - or. angl.

Výhrada

Články 17, 33

V souladu s článkem 33, odstavcem 2 Druhého dodatkového protokolu Lotyšská republika prohlašuje, že nepřijímá článek 17 uvedeného protokolu.

Prohlášení

Článek 11

V souladu s článkem 11, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Lotyšská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo nebýt vázána podmínkami uloženými poskytující stranou podle odstavce 2 uvedeného článku 11.

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 7 Druhého dodatkového protokolu Lotyšská republika prohlašuje, že před dosažením dohody podle odstavce 1 uvedeného článku 13 bude vyžadován souhlas uvedený v odstavci 3 uvedeného článku 13.

Článek 19

V souladu s článkem 19 Druhého dodatkového protokolu Lotyšská republika prohlašuje, že:

- příslušným orgánem v průběhu přípravného vyšetřování je:

Generální prokuratura
Kaplaka Boulevard 6
Riga, LV-1801
Lotyšsko
Telefon: +371 704 4400

Fax: +371 704 4449

Email: gen@lrp.lv

. příslušným orgánem před trestním stíháním je:

Ministerstvo vnitra
Raina Boulevard 6
Riga, LV-1505
Telefon: +371 721 9263

Fax: +371 727 1005

Email: kanceleja@iem.gov.lv

Článek 18

V souladu s článkem 18 Druhého dodatkového protokolu Lotyšská republika prohlašuje, že příslušným orgánem je:

Ministerstvo vnitra
Raina Boulevard 6
Riga, LV-1505
Telefon: +371 721 9263
Fax: +371 727 1005
Email: kanceleja@iem.gov.lv

Článek 26

V souladu s odstavcem 5 článku 26 Druhého dodatkového protokolu Lotyšská republika vyžaduje, aby osobní údaje předané jiné straně nebyla použita přijímající stranou pro účely odstavce 1 článku 26, leda s jejím předchozím souhlasem.

MALTA

Výhrada a prohlášení obsažená ve verbální nótě Stáleného zastoupení Malty uložených současně s ratifikační listinou dne 12. dubna 2012 - or. angl.

Výhrada

Článek 17, 33

V souladu s článkem 17 Druhého dodatkového protokolu Malta využívá možnosti stanovené článkem 33 odst. 2 s tím, že bude souhlasit s přeshraničním sledováním za podmínky, že toto opatření bude realizováno pod dohledem kompetentních maltských orgánů.

Prohlášení

Článek 9

V souladu s článkem 9 odst. 9 Druhého dodatkového protokolu Malta prohlašuje, že nebude přijímat žádosti o výslech prostřednictvím videokonference, pokud je osoba trestně stíhána nebo je podezřelá.

Článek 13

V souladu s článkem 13 odst. 7 Druhého dodatkového protokolu Malta prohlašuje, že souhlas stanovený v článku 13 odst. 3 bude požadován před uzavřením dohody o dočasném předání osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odst. 4 Druhého dodatkového protokolu Malta prohlašuje, že stanovuje Kancelář generálního prokurátora jako maltský justiční orgán příslušný pro obdržení žádostí týkající se realizace stanovených opatření.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odst. 4 Druhého dodatkového protokolu Malta prohlašuje, že stanovuje Kancelář generálního prokurátora jako maltský justiční orgán příslušný pro obdržení žádostí týkající se realizace stanovených opatření.

Článek 19

V souladu s článkem 19 odst. 4 Druhého dodatkového protokolu Malta prohlašuje, že stanovuje Kancelář generálního prokurátora jako maltský justiční orgán příslušný pro obdržení žádostí týkající se realizace stanovených opatření.

NIZOZEMÍ

Prohlášení obsažená ve verbální nótě Stálého zastoupení Nizozemí uložených současně s ratifikační listinou dne 20. prosince 2010 - or. angl.

Článek 4

Vláda Nizozemí, pro evropskou část Nizozemí souhlasí s využitím elektronického přenosu nebo jiného telekomunikačního přenosu pro předávání žádostí o právní pomoc, stejně tak jako pro veškerou komunikaci uvedenou v článku 4 odst. 9 Protokolu za podmínky, že originály veškeré komunikace budou předány co možná nejrychleji v písemné podobě.

Článek 9

V souladu s článkem 9 odst. 9 Protokolu vláda Nizozemí prohlašuje, že pro evropskou část Nizozemí vylučuje výslech prostřednictvím video konference osoby trestně stíhané nebo podezřelé.

Článek 13

V souladu s článkem 13, odst. 7 Protokolu vláda Nizozemí prohlašuje, že pro evropskou část Nizozemí bude požadovat souhlas dotčené osoby pro její dočasné předání.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odst. 4 Protokolu orgány určené pro evropskou část Nizozemí jako orgány ve smyslu ustanovení čl. 17 odst. 1 a 2 Protokolu jsou příslušníci policie a s výhradou podmínek stanovených v příslušných dvoustranných smlouvách kompetentní pro nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami, porušení právních předpisů o zbraních a výbušninách a nedovolenou přepravu jedovatého a nebezpečného odpadu; příslušníci Služby informatiky a daňových vyšetřování (Fiscal Information and Investigation Service) jsou kompetentní pro celní právo a nepřímých daní.

V souladu s článkem 17 odst. 4 Protokolu je orgánem pro evropskou část Nizozemí pro potřeby ustanovení článku 17 odst. 1 a 2.

The National Public Prosecutor for Cross-Border-Observation
International Police Intelligence Department (IPOL)
Dutch Police Services Agency (KLPD)
Europaweg 45
2711 EM Zoetermeer
Tél.: +31 (0)79 345 9214
Fax: +31 (0) 79 345 9202

Článek 18, 19

Pro potřeby článku 18 odst. 4 a článku 19 odst. 4 Protokolu je orgánem pro evropskou část Nizozemí pro potřeby ustanovení článku 17 odst. 1 a 2 je Státní zastupitelství.

Článek 27

Orgánem pro evropskou část Nizozemí pro potřeby článku 27 je Státní zastupitelství a

The Central Fine Collection Agency (CJIB)

Postbus 1794

8901 CB Leeuwarden

Tél.: +31 (0)58 215 9555

Fax: +31 (0)58 215 6038

Článek 32

V souladu s článkem 32 odst. 1 Protokolu Nizozemské království prohlašuje, že akceptuje Druhý dodatkový protokol pro evropskou část Nizozemí.

Článek 4

Pro potřeby článku 4 odst. 6 Protokolu je orgánem pro evropskou část Nizozemí kompetentním orgánem

The International Legal Assistance (Criminal Matters)

Division (AIRS) Ministry of Justice

Postbus 20301

2500 EB Den Haag

Tél.: +31 (0)70 370 7314 / 370 7433

Fax: +31 (0)70 370 7945

NORSKO

Výhrada obsažená ve zplnomocnění předané Generálnímu tajemníkovi Rady Evropy při podpisu listiny dne 8. listopadu 2001 - or. angl.

Článek 9

V souladu s článkem 9, odstavcem 9 Protokolu Norsko prohlašuje, že nebude používat ustanovení tohoto článku na výsledky prostřednictvím videokonference týkající se obviněného nebo podezřelého.

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 6. listopadu 2012 - or. angl.

Článek 4

V souladu s článkem 4 odst. 9 Protokolu Norské království prohlašuje, že žádosti o právní pomoc zaslané prostřednictvím elektronických a jiných telekomunikačních prostředků akceptovány za podmínky, že originály žádosti budou zaslány ihned, jakmile to bude možné.

Článek 13

V souladu s článkem 13 odst. 7 Protokolu Norské království prohlašuje, že souhlas dotčené osoby je požadován v případě dočasného předání pro jiné účely, než je výslech svědka nebo za účelem konfrontace. Stejně podmínky se uplatní na dočasné předání podle článku 11 Evropské úmluvy o právní pomoci v trestních věcech tak, jak byl změněn článkem 3 Druhého dodatkového protokolu.

Článek 17, 18

V souladu s článkem 17 odst. 4 Protokolu Norské království prohlašuje, že příslušným orgánem pro účely článku 17 odst. 1 a 2 je Národní kriminální služba (National Criminal Investigation Service).

Článek 18

V souladu s článkem 18 odst. 4 Protokolu Norské království prohlašuje, že příslušným orgánem pro účely článku 18 je Státní zastupitelství pro potírání organizovaného zločinu a jiných závažných forem trestné činnosti Národní kriminální služba (National Authority for Prosecution of Organised and other Serious Crime).

POLSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 15. ledna 2003 - or. fr.

Výhrada

Články 17, 33

V souladu s článkem 33, odstavcem 2 Polská republika prohlašuje, že nebude provádět dožádání týkající se přeshraničního sledování (článek 17).

Článek 4

V souladu s článkem 4, odstavcem 8 Polská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo činit provedení dožádání závislým na následujících podmínkách: žádosti o vzájemnou pomoc týkající se výsledku svědků nebo znaleců prostřednictvím videokonference nebo telefonní konference by měly být zasílány cestou Ministerstva spravedlnosti Polska [článek 4, odstavec 8, písmeno d)].

Článek 9

V souladu s článkem 9, odstavcem 9 Polská republika prohlašuje, že nevyužije možnosti výsledku obviněného nebo podezřelého prostřednictvím videokonference (článek 9, odstavec 8).

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 7 Polská republika prohlašuje, že využívá možnosti nepokračovat v provádění dožádání o dočasné předání osoby zadržené na území dožadující strany, pokud tato osoba s předáním nesouhlasí.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 4 a s článkem 19, odstavcem 4 Polská republika prohlašuje, že orgánem příslušným pro účely provedení dožadání uvedených v těchto člancích je: „Komendant Glowny Policji“.

PORTUGALSKO

***Prohlášení** obsažená v dopise Stálého zastoupení Portugalska předané Generálnímu tajemníkovi společně s ratifikační listinou dne 16. ledna 2007 - or. fr.*

Článek 17

V souladu s článkem 17 odst. 4 Druhého dodatkového protokolu Portugalská republika prohlašuje, že příslušným orgánem pro účely odstavců 1 a 2 tohoto článku je Generální prokuratura Republiky (Procuradoria Geral da República).

Článek 18, 19

V souladu s článkem 18 odst. 4 a článku 19 odst. 4 Druhého dodatkového protokolu Portugalská republika prohlašuje, že příslušným orgánem pro účely článků 18 a 19 odst. 2 je Generální prokuratura Republiky (Procuradoria Geral da República).

RUMUNSKO

***Prohlášení** obsažená v ratifikační listině uložené dne 29. listopadu 2004 - or. angl.*

Článek 4 (vztahuje se na období od 1. 3. 2005)

V souladu s článkem 15, odstavcem 9 Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu, Rumunská republika prohlašuje, že v případě zaslání žádosti a úředních dokumentů prostřednictvím elektronických a jiných komunikačních prostředků musí být originál žádosti a příloh následně doručen v písemné podobě.

V souladu s článkem 15, odstavcem 9 Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu, Rumunská republika prohlašuje, že ústředními orgány jsou Ministerstvo spravedlnosti (žádosti týkající se řízení před soudem) Státní zastupitelství Vyššího kasačního soudu (žádosti v rámci přípravného řízení). Ústředním orgánem pro žádosti podle článku 15, odstavce 3 Úmluvy je Ministerstvo správy a vnitra.

Článek 6 (vztahuje se na období od 1. 3. 2005)

V souladu s článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění článku 6 Druhého dodatkového protokolu Rumunská republika prohlašuje, že soudy a státní zastupitelství jsou justičními orgány pro účely Úmluvy.

Článek 13 (vztahuje se na období od 1. 3. 2005)

V souladu s článkem 13, odstavce 7 Druhého dodatkového protokolu Rumunsko prohlašuje, že před dosažením souladu podle odstavce 1 tohoto článku bude vyžadován souhlas uvedený v článku 3.

Článek 17 (vztahuje se na období od 1. 3. 2005)

V souladu s článkem 17, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu jsou policejní úředníci v rámci Ministerstva správy a vnitra příslušnými orgány pro účely článku 17, odstavce 1 a 2. Ústředním orgánem pro přijímání žádostí o právní pomoc podle článku 17, odstavce 1 a 2 je Ministerstvo spravedlnosti.

Článek 18 (vztahuje se na období od 1. 3. 2005)

V souladu s článkem 18, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu je příslušným orgánem pro účely tohoto článku Státní zastupitelství Vyššího kasačního soudu. Sledované zásilky, které jsou předmětem žádosti o právní pomoc adresované Rumunsku musí být v souladu s rumunským právem schváleny příslušným státním zástupcem.

Článek 19 (vztahuje se na období od 1. 3. 2005)

V souladu s článkem 19, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu je příslušným orgánem pro účely tohoto článku Státní zastupitelství Vyššího kasačního soudu. Vedení utajeného vyšetřování, které je předmětem žádosti o právní pomoc adresované Rumunsku musí být v souladu s rumunským právem schváleny příslušným státním zástupcem.

SLOVENSKO

***Výhrady a prohlášení** obsažená v ratifikační listině uložené dne 11. ledna 2005 - or. angl.*

Výhrady:

Článek 18 a 33 (vztahuje se na období od 1. 5. 2005)

Slovenská republika bude vyřizovat žádosti o podle článku 18 Druhého dodatkového protokolu jen v případech, že se týkají sledovaného importu, exportu a tranzitu zásilky, kdy okolnosti případu odůvodňují předpoklad, že zásilka obsahuje omamné a psychotropní látky prekurzory, jedy, nukleární a jiné radioaktivní látky, špinavé peníze, cenné papíry, střelné zbraně a zbraně hromadného ničení, střelivo a výbušniny a dožadující stát se zaváže zaručit přiměřenou ochranu informací získaných v rámci této spolupráce.

Článek 33 (vztahuje se na období od 1. 5. 2005)

Slovenská republika si vyhrazuje právo podle článku 33, odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu nepřijmout zcela články 16, 17, 19 a 20 Druhého dodatkového protokolu.

Prohlášení:

Článek 4 (vztahuje se na období od 1. 5. 2005)

V souladu s článkem 15, odstavcem 8 Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu, Slovenská republika prohlašuje, že žádosti podle článku 15, odstavce 1, 3 a 4 musí být adresovány příslušné okresní prokuratuře. Kopie žádosti musí být zaslána Generální prokuratuře.

V případě, že dožadující stát o doručení dokumentů adresátovi na Slovensku prostřednictvím soudu, žádost může adresovat přímo okresnímu soudu, v obvodu kterého má adresát bydliště.

Informace podle článku 11 Druhého dodatkového protokolu a žádosti podle článku 15, odstavce 5 Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu, musí být adresovány Generální prokuratuře.

V souladu s článkem 15, odstavce 9 Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu, Slovenská republika prohlašuje, že příslušné orgány Slovenské republiky budou vyřizovat žádosti zasláné faxem anebo prostřednictvím jiných elektronických prostředků jen v naléhavých případech a jen v případech, že jejich pravost je nesporná, s tím, že originál žádosti musí být ve stanovené lhůtě doručen v písemné podobě.

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu, Slovenská republika prohlašuje, že ústředními orgány jsou soudní orgány.

Článek 11 (vztahuje se na období od 1. 5. 2005)

V souladu s článkem 11, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Slovenská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo nebýt vázána podmínkami uloženými poskytující stranou, ledaže by dostala předběžnou zprávu o charakteru informací, které mají být poskytnuty, a souhlasila by s jejich předáním.

Článek 13 (vztahuje se na období od 1. 5. 2005)

V souladu s článkem 13, odstavce 7 Druhého dodatkového protokolu Slovenská republika prohlašuje, že bude vyžadován souhlas uvedený v článku 3.

Článek 18 (vztahuje se na období od 1. 5. 2005)

V souladu s článkem 18, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Slovenská republika prohlašuje, že žádosti o sledované záslky budou adresovány přímo příslušným okresním prokuraturám a kopie žádosti bude zaslána na Generální prokuraturu. Příslušným orgánem podle tohoto článku je Generální prokuratura, případně příslušná složka Policie Slovenské republiky.

SLOVINSKO**Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 26. března 2013-or. ang.**

Článek 17

V souladu s článkem 17 odst. 4 Protokolu Slovinská republika prohlašuje, že příslušným orgánem pro účely článku 17 odst. 1 a 2 je

Ministère de l'Intérieur

Police

General Police Directorate

Criminal Police Directorate

Stefanova 2

1000 Ljubljana

V souladu s článkem 17 odst. 4 Protokolu Slovinská republika prohlašuje, že příslušným orgánem pro obdržení žádosti podle článku 17 je:

Criminal Police Directorate

International Police Cooperation Division

24/7 tél. : +386 41 713 680

N.C. tél. : +386 1 428 4780

Fax : +386 1 251 7516

e-mail: interpol.ljubljana@policija.si

sirene.slovenija@policija.si

Stefanova 2

1000 Ljubljana

Článek 18

V souladu s článkem 18 odst. 4 Protokolu Slovinská republika prohlašuje, že příslušnými orgány pro účely článku 18 jsou Ministerstvo vnitra - Policie, příslušné státní zastupitelství a příslušný soud - vyšetřující soudce.

Článek 19

V souladu s článkem 19 odst. 4 Protokolu Slovinská republika prohlašuje, že příslušnými orgány pro účely článku 18 jsou Ministerstvo vnitra - Policie, příslušné státní zastupitelství a příslušný soud - vyšetřující soudce.

Článek 27

V souladu s článkem 27 Protokolu Slovinská republika prohlašuje, že příslušnými správními orgány pro účely článku 1 odst. 3 Evropské úmluvy o právní pomoci ve věcech trestních jsou orgány, které jsou podle vnitrostátního právního řádu Slovinské republiky zodpovědné za dohled na uplatňování nařízení a jsou tedy příslušné k přijímání rozhodnutí týkající se méně závažných porušení práva.

ŠVÝCARSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 4. října 2004 - or. fr.

Článek 4 (vztahuje se na období od 1. 2. 2005)

Švýcarsko prohlašuje, že ústředním orgánem podle článku 4 a 15 Úmluvy je Federální úřad spravedlnosti Federálního ministerstva spravedlnosti a policie v Bernu, a to pro přijímání a zasílání:

- žádosti o vzájemnou pomoc, s výjimkou případů, kdy je žádost zaslána přímo zaslána příslušnému orgánu dožádaného státu podle článku 4, odstavce 1, 3 a 4;
- žádosti o dočasné předání osoby ve vazbě podle článku 4, odstavce 2;
- žádosti o výňatky ze soudních spisů v souladu s článkem 4, odstavce 5.

V naléhavém případě bude však žádost o vzájemnou pomoc přímo zaslána příslušnému orgánu dožádaného státu, ale kopie žádosti a odpovědi na tuto žádost musí být zaslána Federálnímu úřadu spravedlnosti.

Pro navázání kontaktu s Federálním úřadem spravedlnosti a pro určení místní příslušnosti švýcarského justičního orgánu, kterému je možné zasílat žádosti o vzájemnou pomoc přímo, je možné využít databázi švýcarských soudů na adrese: <http://www.elorge.admin.ch>

Článek 6 (vztahuje se na období od 1. 2. 2005)

Švýcarsko prohlašuje, že příslušnými justičními orgány pro účely Úmluvy a Protokolu jsou:

- soudy,
- Generální prokurátor,
- federální vyšetřovací soudci,
- Federální úřad spravedlnosti,
- Orgány příslušné podle kantonálního nebo federálního práva vést vyšetřování v trestních věcech, vydávat represivní opatření a přijímat rozhodnutí v řízení souvisejícím s trestní věcí.

Detailní seznam švýcarských justičních orgánů je uveden na těchto adresách:

Francouzsky: <http://www.rhf.admin.ch/etc/medialib/data/rhf.Par.0003.File.tmp/direktverkehr-f.pdf>

Německy: <http://www.rhf.admin.ch/etc/medialib/data/rhf.Par.0002.File.tmp/direktverkehr-d.pdf>

Italsky: <http://www.rhf.admin.ch/etc/medialib/data/rhf.Par.0004.File.tmp/direktverkehr-i.pdf>

Článek 17 (vztahuje se na období od 1. 2. 2005)

Švýcarsko prohlašuje, že příslušnými orgány pro žádosti podle článku 17 jsou:

- Federální úřad policie, Bern;
- Policejní velitelství v jednotlivých kantonech.

Žádosti zasílány Švýcarsku podle článku 17, odstavce 1, odstavce 2, musí být adresovány:

- státním zástupcům Konfederace, anebo
- státním zástupcům kantonu, na území kterého se pravděpodobně přeshraniční sledování uskuteční.

V případě pochybností mohou být žádosti podle článku 17, odstavce 1 zasílány Federálnímu úřadu spravedlnosti v Bernu, a žádosti podle článku 17, odstavce 2 Federálnímu úřadu policie v Bernu.

Článek 18 (vztahuje se na období od 1. 2. 2005)

Švýcarsko prohlašuje, že příslušnými orgány pro žádosti podle článku 18 jsou:

- státní zástupci Konfederace, anebo
- státní zástupci kantonu, na území kterého se nachází výchozí bod transportu.

Článek 19 (vztahuje se na období od 1. 2. 2005)

Švýcarsko prohlašuje, že příslušnými orgány pro žádosti podle článku 19 jsou:

- Generální prokurátor a federální vyšetřovací soudci
- státní zástupci kantonu, na území kterého utajené vyšetřování začíná.

Článek 26 (vztahuje se na období od 1. 2. 2005)

Švýcarsko vyžaduje, aby osobní údaje předané jiné straně pro účely článku 26 odstavce 1, písm. a) a b), nebyla použita bez souhlasu příslušné osoby, s výjimkou souhlasu Federálního úřadu spravedlnosti pro účely řízení, pro které by Švýcarsko mohlo odmítnout anebo omezit přenos anebo používání osobních dat, v souladu s Úmluvou a Protokolem.

Článek 27 (vztahuje se na období od 1. 2. 2005)

Švýcarsko prohlašuje, že za správní orgány pro účely článku 1 odstavce 3 Úmluvy bude považovat správní úřady Konfederace a kantonů, které podle federálního anebo kantonálního práva mohou vyšetřovat trestné činy a mají oprávnění po ukončení vyšetřování požádat o otevření soudního řízení, ve kterém může dojít k odsouzení osoby.

VELKÁ BRITÁNIE

***Prohlášení** obsažená v dopise ministra zahraničních věcí Velké Británie uložené zároveň s ratifikační listinou dne 30. června 2010 - or. angl.*

Článek 17, 33

V souladu s článkem 33 odst. 2 Druhého dodatkového protokolu vláda Velké Británie prohlašuje, že neakceptuje článek 17 Druhého dodatkového protokolu (přeshraniční sledování).

Článek 4

V souladu s článkem 15 odst. 6 Úmluvy (tak jak je stanoveno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu) vláda Velké Británie, že kompetentním orgánem pro žádosti o zaslání kopií rozsudků je ACPO Criminal Records Office (pro žádosti z členských států Evropské unie) a Serious Organised Crime Agency (pro ne EU státy). Tyto orgány mohou být kontaktovány na dále uvedených adresách:

ACPO Criminal Records Office

1st Floor
10 Victoria Street
London SW1H 0NN
United Kingdom
Email: info@acpo.pnn.police.uk

Serious Organised Crime Agency

PO Box 8000
London SE11 5EN
United Kingdom
Fax: +44 (0)207 238 8112
Email: London@soca.x.gsi.gov.uk

V souladu s článkem 15 odst. 8 Úmluvy (který byl vložen článkem 4 Druhého dodatkového protokolu), vláda Spojeného království prohlašuje, že všechny příchozí žádosti je třeba zaslat níže uvedenému příslušnému ústřednímu orgánu.

Kontaktní informace:

HM Revenue and Customs

Žádosti o právní pomoc z Anglie, Walesu a Severního Irska pro některé celní záležitosti, včetně nepřímých daní, pašování alkoholu a tabáku, a podvodů na spotřební dani, je třeba zaslat HM Revenue and Customs. Žádosti týkající se pašování omezených nebo zakázaných předmětů vztahujících se k přímé dani je třeba zaslat k UK Central Authority. Žádosti týkající se Skotska je třeba zaslat ke Crown Office.

HM Revenue and Customs
Law Enforcement & International Advisory Division
HM Revenue and Customs - Solicitor's Office
Room 2/74
100 Parliament Street
London SW1A 2BQ
United Kingdom
Fax: +44 (0)20 7147 0433
Email: mla@hmrc.gsi.gov.uk

UK Central Authority

Žádosti o právní pomoc z Anglie a Walesu a Severního Irska, kromě žádostí, které spadají do působnosti HM Revenue and Customs, je třeba zaslat k UK Central Authority.

UK Central Authority
Judicial Co-operation Unit
Home Office
5th Floor Fry Building
2 Marsham Street
London SW1P 4DF
United Kingdom
Fax: +44 (0)207 035 6985 (pouze urgentní případy). Zároveň musí být poštou zaslán originál žádosti o právní pomoc.

SKOTSKO

Žádosti o právní pomoc ze Skotska je třeba zaslat Crown Office and Procurator Fiscal Service.

Crown Office and Procurator Fiscal Service
International Co-operation Unit
Crown Office
25 Chambers Street
Edinburgh EH1 1LA
United Kingdom
Fax: 44 (0)844 561 4002
Email: COICU@copfs.gsi.gov.uk

Článek 4

V souladu s článkem 15 odst. 9 úmluvy (vloženého článkem 4 Druhého dodatkového prokotelu), vláda Spojeného království prohlašuje, že HM Revenue and Customs a Crown Office and Procurator Fiscal Service přijímají žádosti poslané emailem nebo faxem, a UK Central Authority v urgentních případech přijímá žádosti poslané faxem za předpokladu, že následně bude žádost zaslána i poštou.

Článek 6

V souladu s článkem 24 úmluvy (vloženého článkem 6 Druhého dodatkového protokolu) vláda Spojeného království prohlašuje následující orgány za orgány justiční:

- nižší soudy (Magistrates' Courts), Korunní soudy (Crown Courts) and Vrchní soud (High Court);
- generální prokuratury Anglie a Walesu (Attorney General);
- vrchní státní zástupce a všichni Korunní prokurátoři (Director of Public Prosecutions and any Crown Prosecutor);
- ředitel a jakýkoliv určený člen Serious Fraud Office;
- ministr obchodu, inovace a odbornosti (Secretary of State for Business, Innovation & Skills) ve vztahu k jeho funkci vyšetřovacího a stíhacího orgánu;
- ředitel prokuratury Revenue and Customs Prosecutions Office a kdokoliv, kdo jím v rámci tohoto orgánu bude pověřen;
- okresní soudy (District Courts), soudy hrabství (Sheriff Courts) a Vrchní soud (High Court of Justiciary);
- generální prokurátor (Lord Advocate);
- jakýkoliv státní zástupce rozhodující o trestním stíhání (Procurator Fiscal);
- generální prokurátor (Attorney General) pro Severní Irsko;
- vrchní státní zástupce (Director of Public Prosecutions) Severního Irska;
- komisaři daňového úřadu (Commissioners of the Inland Revenue);
- orgán finančních služeb (Financial Services Authority).

Článek 9

V souladu s článkem 9 odst. 9 Druhého dodatkového protokolu vláda Spojeného království prohlašuje, že nebude povolovat použití videokonference, pokud dotčený svědek bude zároveň podezřelý nebo obviněný.

Článek 11

V souladu s článkem 11 odst. 4 Druhého dodatkového protokolu vláda Spojeného království prohlašuje, že nebude vázána podmínkami uloženými poskytovací stranou podle článku 11 odst. 2 Druhého dodatkového protokolu, ledaže by byla předem informována o charakteru poskytované informace a souhlasila s jejím zasláním.

Článek 13

V souladu s článkem 13 odst. 7 Druhého dodatkového protokolu vláda Spojeného království prohlašuje, že bude vždy požadovat souhlas zadržené osoby před tím, než dojde k jejímu předání.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odst. 4 Druhého dodatkového protokolu vláda Spojeného království prohlašuje, že příslušnými orgány pro účely tohoto článku (sledované zásilky) jsou orgány požadované podle článku 15 odst. 8 úmluvy

Článek 19

V souladu s článkem 19 odst. 4 Druhého dodatkového protokolu vláda Spojeného království prohlašuje, že příslušné orgány pro účely odst. 2 článku 19 jsou orgány, požadované podle článku 15 odst. 8 úmluvy.

-

Příloha č. 16

EVROPSKÁ ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ TRESTNÍHO ŘÍZENÍSEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹⁰³⁾

ke dni 15. listopadu 2013

<i>Smluvní strana</i>	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Bulharsko	01/07/04	V/P
Česká republika	01/01/93	V/P
Dánsko	30/03/78	V/P
Estonsko	29/07/97	P
Kypř	20/03/02	P
Lichtenštejnsko	27/05/03	P
Litva	24/02/00	V/P
Lotyšsko	03/09/97	P
Nizozemí	19/07/85	P/Ú
Norsko	30/03/78	V/P/Ú
Rakousko	01/07/80	V/P
Rumunsko	09/09/00	V/P
Slovensko	01/01/93	P
Španělsko	12/11/88	V/P
Švédsko	30/03/78	V/P

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 073¹⁰³⁾ Pouze členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce.

Příloha č. 17

EVROPSKÁ ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ TRESTNÍHO ŘÍZENÍ**VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ**

ke dni 15. listopadu 2013

(neoficiální překlad)

BULHARSKO*Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 30. března 2004 - or. angl.***Výhrada**

Článek 41

V souladu s čl. 41 odst. 1 Úmluvy si Bulharská republika vyhrazuje právo:

- a) odmítnout žádost o předání řízení, má-li za to, že trestný čin má výhradně náboženskou povahu (Příloha 1 písm. a);
- b) odmítnout žádost o předání řízení ohledně činu, za který mohou být podle jejího práva sankce uloženy jediné správním orgánem (Příloha 1 písm. b);
- c) neakceptovat čl. 22 (Příloha 1 písm. c)
- d) neakceptovat čl. 23 (Příloha 1 písm. d)
- e) neakceptovat ustanovení obsažená ve druhé větě čl. 25 (příloha 1 písm. e);
- f) neakceptovat ustanovení zakotvená v čl. 26 odst. 2 (Příloha 1 písm. f);
- g) neaplikovat čl. 30 a 31 ve vztahu k činu, za který mohou být podle jejího práva nebo podle práva druhého zúčastněného státu sankce uloženy jediné správním orgánem (Příloha 1 písm. g);

Prohlášení

Článek 18

V souladu s čl. 18 odst. 2 Úmluvy Bulharská republika prohlašuje, že žádosti a všechny relevantní dokumenty musí být opatřeny překladem do jednoho z oficiálních jazyků Rady Evropy anebo do bulharského jazyka.

Článek 13

V souladu s čl. 13 odst. 3 Úmluvy Bulharská republika prohlašuje, že žádosti o předání trestního řízení budou zasílány a doručovány:

- Generální prokuraturou Bulharské republiky během přípravného řízení;
- Ministerstvem spravedlnosti Bulharské republiky během řízení před soudem.

ČESKÁ REPUBLIKA*Výhrada obsažená ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 2. ledna 1993 - or. angl.*

Články 22 a 23

Články 22 a 23 nebudou přijmuty.

Prohlášení¹⁰⁴⁾ obsažené ve verbální nótě stálého zástupce České republiky ze dne 15. března 1994, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 16. března 1994 - or. angl.

Článek 13

Žádosti uvedených v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení se adresují **Nejvyššímu státnímu zastupitelství České republiky** předtím, než je věc předána soudu, a **Ministerstvu spravedlnosti České republiky** poté, co je věc předána soudu.**DÁNSKO***Výhrada a prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 13. listopadu 1975 - or. fr.***Výhrada**

¹⁰⁴⁾ Nahrazuje prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 2. ledna 1993 - or. angl.

Text původního prohlášení: „Žádosti uvedené v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení se adresují **Generální prokuratuře České a Slovenské Federativní Republiky** předtím, než je věc předána soudu, a **Ministerstvu spravedlnosti České republiky** nebo **Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky** poté, co je věc předána soudu.“

Články 22 a 23

Dánská vláda, využívajíc možnosti stanovené Přílohou I k Úmluvě, prohlašuje, že nemůže přijmout článek 22 a článek 23.

Prohlášení

Článek 18

Dánská vláda, využívajíc možnosti stanovené v článku 18, odstavci 2 Úmluvy, prohlašuje, že formální dokumenty týkající se Úmluvy musí být vyhotoveny v dánském, norském, švédském nebo anglickém jazyce nebo opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

ESTONSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 28. dubna 1997 - or. angl.

Článek 18

Podle článku 18, odstavce 2 Úmluvy prohlašuje Estonská republika, že žádosti a jejich přílohy adresované estonským orgánům mají být opatřeny do angličtiny.

Článek 25

Podle článku 41 a Přílohy I, písmene (e) Úmluvy Estonská republika nepřijímá druhou větu článku 25.

Články 30 a 31

Podle článku 41 a Přílohy I, písmene (g) Úmluvy Estonská republika nepoužije články 30 a 31 Úmluvy, pokud půjde o čin, za který může podle jejího vlastního práva nebo podle práva předmětného jiného státu být sankce uložena pouze správním orgánem.

KYPR

Prohlášení obsažená ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí Kypru přiložené k ratifikační listině uložené dne 19. prosince 2001 - or. angl.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 2 Úmluvy Kyperská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo vyžadovat, aby jakékoli dokumenty týkající se používání této Úmluvy byly opatřeny překladem buď do řečtiny, nebo do angličtiny.

Článek 41

V souladu s Přílohou II Úmluvy Kyperská republika prohlašuje, že pojem „občan“ ve smyslu Úmluvy znamená občana Kyperské republiky nebo osobu, která by podle platných předpisů týkajících se občanství Republiky měla nárok stát se občanem Republiky.

LICHTENŠTEJNSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 26. února 2003 - or. angl.

Článek 41

V souladu s Přílohou I, písmenem b Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že odmítne žádost o řízení pro čin, za který může být podle lichtenštejnského práva sankce uložena pouze správním orgánem.

V souladu s Přílohou I, písmeny c a d Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že nepřijímá články 22 a 23.

V souladu s Přílohou I, písmenem g Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že v souvislosti s jednáním, za který může být podle lichtenštejnského práva sankce uložena pouze správním orgánem, nebude aplikovat články 30 a 31.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 2 Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že žádosti o řízení a přiložené dokumenty, které nejsou vyhotoveny v němčině nebo angličtině, musejí být opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

LITVA

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 23. listopadu 1999 - or. angl.

Výhrada

Článek 41

V souladu s odstavcem 1 článku 41 Úmluvy Litevská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo:

- odmítnout žádost o trestní řízení, pokud bude mít za to, že trestný čin je čistě náboženským trestným činem (Příloha I (a));
- odmítnout žádost o řízení pro čin, za který mohou být sankce v souladu s jejím vlastním právem uloženy pouze správním orgánem (Příloha I (b));
- nepoužívat články 30 a 31, pokud půjde o čin, za který mohou být sankce v souladu s jejím vlastním právem uloženy pouze správním orgánem (Příloha I (g)).

Prohlášení**Článek 18**

V souladu s odstavcem 2 článku 18 Evropské úmluvy o předávání trestního řízení si Litevská republika vyhrazuje právo vyžadovat, aby všechny žádosti a průvodní dokumenty byly opatřeny překladem do angličtiny, němčiny, ruštiny nebo litevštiny, pokud nejsou sepsány v jednom z výše uvedených jazyků.

Článek 41

V souladu s Přílohou II Úmluvy prohlašuje Litevská republika, že pokud jde o ni, pojem „občan“ znamená osobu, která je občanem Litevské republiky v souladu s jejími zákony.

LOTYŠSKO

***Prohlášení** obsažená ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí Lotyšska ze dne 2. května 1997, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 2. června 1997 - or. angl.*

Podle Přílohy II Úmluvy Lotyšská republika stanoví, že ve smyslu této Úmluvy se pojem „občané“ vztahuje na občany Lotyšské republiky a ne-občany, kteří podléhají zákonu o postavení bývalých občanů SSSR, kteří nejsou občany Lotyšska ani žádného jiného státu.

Článek 13

Podle odstavce 3 článku 13 Úmluvy Lotyšská republika prohlašuje, že žádosti o pomoc mají být zasílány přes:

Ministerstvo vnitra - v průběhu přípravného vyšetřování do zahájení trestního stíhání;

Raina blvd 6,

Riga, LV - 1533, Latvia

Fax: 371.2.223853

Tel.: 371.2.219263

Generální prokuratura - v průběhu přípravného vyšetřování do předložení věci soudu;

O. Kalpaka blvd 6,

Riga, LV - 1536, Latvia

Fax: 371.7.212231

Tel.: 371.7.320085

Ministerstvo spravedlnosti - v průběhu řízení před soudem.

Brivibas blvd 36,

Riga, LV - 1536, Latvia

Fax: 371.7.285575

Tel.: 371.7.280437

371.7.282607

Článek 18

Podle odstavce 2 článku 18 Úmluvy Lotyšská republika vyžaduje, aby všechny dokumenty, s výjimkou kopie písemného rozhodnutí uvedeného v článku 16, odstavci 2 Úmluvy, byly opatřeny překladem do jazyka anglického.

NIZOZEMÍ

***Prohlášení** obsažené v listině o přístupu uložené dne 18. dubna 1985 - or. angl.*

Článek 40

Nizozemské království přijímá Úmluvu pro Království v Evropě a pro Nizozemské Antily.

***Prohlášení** učiněná při uložení listiny o přístupu dne 18. dubna 1985 - or. angl.*

Článek 18**Článek 18, odstavec 2**

Nizozemské království vyžaduje, aby dokumenty vztahující se k použití výše uvedené Úmluvy byly opatřeny překladem, pokud nejsou vyhotoveny v holandském, německém, francouzském nebo anglickém jazyce.

Článek 21**Článek 21, odstavec 2. d**

Nizozemské království je srozuměno s tím, že rozhodnutí zahájit řízení zahrnuje podmíněné rozhodnutí nepokračovat ve stíhání, pokud budou splněny předepsané podmínky.

Článek 43**Článek 43, odstavec 4**

Vzhledem ke svým vztahům s Belgií a Lucemburskem týkajícím se předávání trestního řízení Nizozemské království nebude používat výše uvedenou Úmluvu, ale Smlouvu mezi Belgickým královstvím, Lucemburským velkovévodstvím a Nizozemským královstvím o předávání trestního řízení podepsanou v Bruselu dne 11. května 1974.

***Prohlášení** obsažené v dopise stálého zástupce Nizozemí ze dne 24. prosince 1985, který byl zaregistrován v generální sekretariátě dne 3. ledna 1986 - or. angl.*

Ostrov Aruba, který je v současnosti stále částí Nizozemských Antil, obdrží od 1. ledna 1986 vnitřní autonomii jako země v rámci Nizozemského království. V důsledku toho se Nizozemské království již nebude skládat z dvou zemí, jmenovitě z Nizozemí (Království v Evropě) a Nizozemských Antil (ležících v Karibské oblasti), ale bude se skládat ze tří zemí, jmenovitě z uvedených dvou zemí a ze země Aruba.

Jelikož změny učiněné 1. ledna 1986 se budou týkat posunu pouze ve vnitřních ústavních vztazích v rámci Nizozemského království a jelikož Království jako takové zůstane subjektem mezinárodního práva, s nímž jsou uzavírány smlouvy, uvedené změny nebudou mít žádné následky v mezinárodním právu, pokud jde o smlouvy uzavřené Královstvím, které již platí pro Nizozemské Antily včetně Aruby. Tyto smlouvy zůstanou v platnosti pro Arubu v jejím novém postavení jako země v rámci Království. Proto budou tyto smlouvy od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, platit pro Nizozemské Antily (bez Aruby) a pro Arubu.

V důsledku této smlouvy uvedené v příloze, jichž je Nizozemské království stranou a které platí pro Nizozemské Antily, budou od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, platit pro Nizozemské Antily a Arubu.

Seznam Úmluv, kterých se týká prohlášení

...

73 Evropská úmluva o předávání trestního řízení (1972)

***Prohlášení** obsažené v dopise stálé mise Nizozemí ze dne 28. srpna 1990, který byl zaregistrován v generálním sekretariátu dne 29. srpna 1990 - or. angl. a fr.*

Článek 42

Článek 42, odstavec 1

Nizozemské království určuje následující právní ustanovení k zahrnutí do Přílohy III Úmluvy v Nizozemí: jakékoliv nezákonné chování, na které se vztahuje zákon o dopravních předpisech (správním donucení) (Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften) z 3. července 1989 (Sborník zákonů, nařízení a vyhlášek, 300).

NORSKO

***Výhrada** obsažená v ratifikační listině uložené dne 29. prosince 1977 - or. angl.*

Články 23, 35, 36 a 37

Vláda Norského království nemůže přijmout článek 23 a ustanovení týkající se *ne bis in idem*, viz. články 35-37, v případech, kde pachatelem byl norský občan nebo měl trvalý pobyt v Norsku v době, kdy byl trestný čin spáchán.

***Prohlášení** obsažená v dopise stálého zástupce Norska ze dne 29. prosince 1977, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - or. angl.*

Článek 13

Článek 13, odstavec 3

Hlavní veřejný žalobce je oprávněn zasílat jakémukoli neseverskému státu žádosti uvedené v Úmluvě a veškerá sdělení nezbytná pro používání Úmluvy a přijímat takové žádosti a sdělení od jakéhokoliv neseverského státu.

Článek 18

Článek 18, odstavec 2

S výjimkou kopie jakéhokoliv písemného rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 článku 16 Norsko vyžaduje, aby dokumenty spojené s používáním Úmluvy, které jsou vyhotoveny v jazyku jiném, než norském, dánském, švédském či anglickém, byly opatřeny překladem do norštiny nebo angličtiny.

Článek 40

Článek 40

Úmluva bude platit rovněž pro ostrov Bouvetův, ostrov Petra I. a zemi královny Maud.

RAKOUSKO

***Výhrady a prohlášení** obsažené v ratifikační listině uložené dne 1. dubna 1980 - or. angl. a německy*

Výhrady

Článek 11

Rakousko odmítne žádost o řízení pro čin, za který mohou být v souladu s rakouským právem uloženy sankce pouze správním orgánem □ Příloha I, písmeno b □.

Články 22 a 23

Rakousko nepřijímá články 22 a 23 □ Příloha I, písmena c a d □.

Články 30 a 31

Rakousko nebude používat články 30 a 31, pokud jde o činy, za které mohou být sankce v souladu s rakouským právem uloženy pouze správním orgánem □ Příloha I, písmeno g □.

Prohlášení

Články 11 a 8

Rakousko odmítne přijetí žádosti o řízení v případech písmen a, d až g a i až k. Bude-li žádost založena pouze na článku 8, odstavci 1, písmeni c nebo d, Rakousko využije rovněž ustanovení písmen b a c, aby odmítlo přijetí žádosti. Rakousko považuje všechny tyto trestné činy za trestné činy fiskální, které jsou porušeními předpisů týkajících se poplatků, daní, cel, monopolů a zahraničních měn nebo předpisů týkajících se vývozu, dovozu, průvozu a určování kvót zboží.

Článek 18

Článek 18, odstavec 2

Bez újmy ustanovení článku 18, odstavce 3 musí být žádosti o řízení a podpůrné dokumenty, které nejsou vyhotoveny v němčině, francouzštině nebo angličtině, opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

RUMUNSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 8. června 2000 - or. fr.

Výhrada

Článek 41

Rumunsko prohlašuje, že si vyhrazuje právo:

1. odmítnout žádost o řízení, pokud bude toho názoru, že trestný čin je trestným činem čistě náboženským (Příloha I. a);
2. odmítnout žádost o řízení pro čin, za nějž mohou v souladu s jeho vlastním právem být sankce uloženy pouze správním orgánem (Příloha I. b);
3. nepoužívat články 30 a 31 (Příloha I. g);
4. Pro účely této Úmluvy pojem „příslušník“ znamená „občan“ (Příloha II).

Prohlášení

Článek 13

Rumunsko prohlašuje, že žádosti podle této Úmluvy formulované v průběhu trestního řízení mají být adresovány Prokuratuře při Nejvyšším soudu.

Rumunsko prohlašuje, že žádosti podle této Úmluvy formulované v průběhu řízení před soudem mají být adresovány Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 18

Rumunsko prohlašuje, že bez újmy ustanovení článku 18, odstavce 3 žádosti formulované podle této Úmluvy a příkládané dokumenty mají být zasílány rumunským orgánům spolu s překladem do francouzštiny či angličtiny.

SLOVENSKO

Výhrada obsažená ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí Slovenské republiky ze dne 6. dubna 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 28. dubna 1994 - or. angl.

Články 22 a 23

Články 22 a 23 nebudou přijmuty.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, potvrzené ve verbální nótě ze dne 15. dubna 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992, a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí Slovenské republiky ze dne 6. dubna 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 28. dubna 1994 - or. angl.

Článek 13

Žádosti uvedené v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení budou **adresovány Generální prokuratuře České a Slovenské Federativní Republiky** předtím, než je věc předána soudu, a **Ministerstvu spravedlnosti České republiky** nebo **Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky** poté, co je věc předána soudu.“

ŠPANĚLSKO

Výhrada a prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 11. srpna 1988 - or. fr. a španělsky

Výhrada

Články 11, 30 a 31

Příloha I

Pokud jde o Přílohu I, Španělsko prohlašuje, že si vyhrazuje právo odmítnout žádost o řízení v příkladech předvídaných v písmenech a, b a g.

Prohlášení

Článek 18

Pokud jde o článek 18, Španělsko prohlašuje, že si vyhrazuje právo vyžadovat, aby jakýkoliv dokument týkající se použití Úmluvy byl opatřen překladem do španělštiny.

ŠVÉDSKO

Výhrady obsažené v ratifikační listině uložené dne 7. dubna 1976 - or. fr.

Článek 23

Švédsko neschvaluje článek 23 (automatické prodloužení lhůty pro řízení v dožadovaném státu v případech podpůrné příslušnosti).

Články 35, 36 a 37

Švédsko neschvaluje ustanovení části V (články 35-37), pokud z těchto ustanovení vyplývá na jedné straně překážka trestnímu stíhání ve Švédsku podle švédského práva pro alespoň čtyři roky odnětí svobody a na druhé straně překážka pro výkon sankce uložené nebo vynesené, pokud jde o trestný čin spáchaný ve Švédsku.

Prohlášení obsažené v dopise ministra zahraničních věcí Švédska ze dne 29. ledna 1976, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 7. dubna 1976 - or. fr.

Článek 13¹⁰⁵⁾

Za podmínek Úmluvy (odstavec 3 článku 13) bude žádosti a jiná sdělení zasílat Ministerstvo zahraničních věcí jakémukoliv neseverskému státu nebo je bude od jakéhokoliv neseverského státu přijímat.

Článek 18

S výjimkou kopie jakéhokoliv písemného rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 článku 16 budou dokumenty spojené s použitím Úmluvy, které jsou sepsány v jazyku jiném než dánském, anglickém, norském nebo švédském, opatřeny překladem do angličtiny nebo švédštiny (odstavec 2 článku 18).

¹⁰⁵⁾ Prohlášení bylo odvoláno dopisem ministra zahraničních věcí ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 - or. angl.

Příloha č. 18

ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH OSOBSEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹⁰⁶⁾

ke dni 15. listopadu 2013

<i>Smluvní strana</i>	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Belgie	01/12/90	P
Bulharsko	01/10/94	P
Česká republika	01/01/93	
Dánsko	01/05/87	Ú
Estonsko	01/08/97	P
Finsko	01/05/87	P
Francie	01/07/85	V/P
Irsko	01/11/95	V/P
Island	01/12/93	P
Itálie	01/10/89	P
Kypř	01/08/86	P
Lichtenštejnsko	01/05/98	P
Litva	01/09/96	P
Lotyšsko	01/09/97	P
Lucembursko	01/02/88	P
Maďarsko	01/11/93	P
Malta	01/07/91	P
Německo	01/02/92	P
Nizozemí	01/01/88	P/Ú
Norsko	01/04/93	P/Ú
Polsko	01/03/95	P
Portugalsko	01/10/93	P
Rakousko	01/01/87	P
Rumunsko	01/12/96	P
Řecko	01/04/88	P
Slovensko	01/01/93	P
Slovinsko	01/01/94	
Španělsko	01/07/85	P
Švédsko	01/07/85	P
Švýcarsko	01/05/88	P
Velká Británie	01/08/85	P/V/Ú

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 11¹⁰⁶⁾ Pouze členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce.

Příloha č. 19

ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH OSOB**VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ**

ke dni 15. listopadu 2013

(neoficiální překlad)

BELGIE*Prohlášení učiněná v den uložení ratifikační listiny 6. srpna 1990 - or. fr.*

Článek 3 a 9

Belgie hodlá vyloučit použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1. b v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 17

Belgie požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy nebo holandštiny.

BULHARSKO*Prohlášení učiněná při podpisu 30. září 1993 a potvrzená při uložení ratifikační listiny dne 17. června 1994 - or. fr.*

Články 3 a 9

Bulharská republika prohlašuje, že v souladu se svým současným právním řádem bude používat řízení uvedené v článku 9, odstavci 1. a a článku 10 Úmluvy.

Článek 7

Bulharská republika prohlašuje, že poté, co orgány odpovědné za předání vydají svá rozhodnutí, dotyčná osoba již nemůže vzít svůj souhlas s předáním zpět.

Článek 17

Bulharská republika prohlašuje, že bude požadovat, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Změna prohlášení obsažená ve verbální nótě stálé mise Bulharska ze dne 7. března 2002, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 11. března 2002 - or. angl.

Článek 17

Bulharská republika prohlašuje, že bude požadovat, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do bulharštiny, nebo v případě jeho absence překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

DÁNSKO*Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Dánska ze dne 6. ledna 1987, který byl předán generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny 16. ledna 1987 - or. fr.*

Článek 3

V souladu s ustanovením článku 3, odstavce 4 Úmluvy Dánsko prohlašuje, že pojem „státní občan“ (viz článek 3, odstavec 1. a označuje osoby s dánským občanstvím nebo osoby, které mají na území Dánského království (včetně Faerských ostrovů a Grónska) trvalý pobyt.

Články 3, 9 a 10

Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Dánsko prohlašuje, že výkon trestů uložených v cizích zemích bude na území Dánska prováděn podle ustanovení článku 9, odstavce 1. b a článku 11 této Úmluvy o přeměně trestu a že rozhodnutí o přeměně bude mít formu rozsudku. Pokud by však předání odsouzené osoby Dánsku bylo jinak nemožné, dánské Ministerstvo spravedlnosti bude v souladu s článkem 3, odstavcem 3 Zákona č. 323 ze dne 4. června 1986 o mezinárodním výkonu rozsudků atd., oprávněno rozhodnout, že trestu uloženého v cizí zemi bude prováděn podle článku 9, odstavce 1. a a článku 10 Úmluvy o pokračování výkonu trestu. V takovém případě bude zapotřebí přizpůsobit sankci v souladu s ustanovením článku 10, odstavce 2 Úmluvy, přičemž rozhodnutí o přizpůsobení budou mít formu rozsudků.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17, odstavce 3 Dánsko prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do dánštiny, jednoho z úředních jazyků Rady Evropy nebo do norštiny, švédštiny či němčiny.

Článek 20

Za podmínek článku 20 Úmluvy Dánsko prohlašuje, že tento text se nebude vztahovat na Faerské ostrovy ani Grónsko.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Dánska ze dne 18. ledna 1988, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 19. ledna 1988 - or. fr.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 se bude Úmluva počínaje 1. květnem 1988 vztahovat na Faerské ostrovy. Od tohoto dne bude Úmluva aplikovatelná v celém Dánském království s výjimkou Grónska.

ESTONSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. dubna 1997 - or. angl.

Článek 17

Estonská republika v souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy prohlašuje, že žádosti a příslušné doklady adresované Estonku musí být opatřeny překladem do estonštiny nebo angličtiny.

FINSKO

Prohlášení obsažené v dokumentu o přístupu, který byl uložen dne 29. ledna 1987 - or. fr.

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 Finsko pod pojmem „státní občan“ rozumí občana vykonávajícího státu nebo cizí státní příslušníky, které mají na území vykonávajícího státu trvalý pobyt.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 3 musejí být žádosti o předání a příslušné doklady vyhotoveny ve finštině, švédštině, angličtině či francouzštině anebo být opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

FRANCIE

Výhrady a prohlášení učiněné při podpisu dne 27. dubna 1983 - or. fr.

Výhrada

Článek 23¹⁰⁷⁾

Francouzská vláda učinila výhradu k článku 23, pokud jde o pravomoc Evropského výboru pro problémy kriminality ve věci smírného urovnávání potíží, které mohou vzniknout při provádění Úmluvy.

Prohlášení

Články 3 a 9

Francouzská vláda v souladu s článkem 3, odstavcem 3 Úmluvy hodlá ve vztahu k jiným stranám vyloučit použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1. b.

Články 9 a 10¹⁰⁸⁾

Francouzská vláda si vyložila odstavec 3 článku 9 nebo odstavec 1 článku 10 tak, že jedině vykonávající stát je oprávněn přijmout, pokud jde o zadrženou odsouzenou osobu, rozhodnutí o odložení a zmírnění trestu a rozhodovat o jakýchkoli dalších prostředcích výkonu trestu, aniž by takový postup mohl být považován za zásadní ovlivnění právní povahy a trvání trestu uloženého soudem odsuzujícího státu.

CHORVATSKO

Změna prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Chorvatska ze dne 27. června 2001 - or. angl.

Článek 10, 11, 3, 9

V souladu s rozhodnutím chorvatského Parlamentu ze dne 6. dubna 2001 mám čest informovat Vás o tom, že Chorvatská republika rozhodla vzít zpět část výjimek, které byly obsaženy v Prohlášení obsaženém v listině o přistoupení, za účelem rozšíření aplikace Úmluvy o předávání odsouzených osob pokud se týká řízení upravených v článku 9 odst. 1 písm. a) a v článku 10 odst. 1 a 2 Úmluvy.

Chorvatská republika mění Prohlášení obsažené v listině o přistoupení, jak následuje:

„Na základě článku 3 odst. 3 této Úmluvy, Chorvatská republika prohlašuje, že bude vázána, pokud se týká výkon trestů uložených mimo její území řízením podle ustanovení článku 9 odst. 1 písm. b) a článku 11 Úmluvy.

Toto zároveň nevylučuje uplatnění řízení podle článku 9 odst. 1 písm. a), tedy článku 10 odst. 1 nebo článku 10 odst. 2 Úmluvy v případě, že jedna ze smluvních stran nesouhlasí s uplatněním řízení podle článku 9 odst. 1 písm. b) a článku 11 Úmluvy a jestli je tento postup v daném případě nezbytný pro předání. V tomto případě bude trest adaptován rozhodnutím justičního orgánu v souladu s článkem 10 odst. 1 nebo článkem 10 odst. 2 Úmluvy s ohledem na modalitu předání, a bude pokračováno ve výkonu trestu uloženého v odsuzujícím státě.

¹⁰⁷⁾ Výhrada byla zrušena dopisem ministra zahraniční věcí Francie, který byl předložen stálým zástupcem dne 21. prosince 1999 a zaregistrován na generálním sekretariátě dne 22. prosince 1999 - or. fr.

¹⁰⁸⁾ Prohlášení bylo obnoveno při uložení ratifikační listiny dne 11. února 1985 - or. fr.

V průběhu uplatnění řízení tak jak je stanoveno v článku 10 odst. 1 nebo článku 10 odst. 2 Úmluvy, v souladu s podmínkami předání stanovenými odsuzujícím státem, Chorvatská republika může rozhodnout, že nebude vykonávat svá práva podle článku 12 Úmluvy bez souhlasu odsuzujícího státu.“

IRSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 31. července 1995 - or. angl.

Výhrada

Článek 3

Irsko při rozhodování o žádostech o předání do Irska, s ohledem na stav obsazenosti věznic:

- a) si vyhrazuje právo omezit převis předání do země vůči předáním ze země, se zřetelem k dostupnosti vězeňských prostor;
- b) bude jako hlavní kritérium posuzovat, jak úzké jsou vazby žadatele k Irsku.

Prohlášení

Článek 3

Pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ označuje, pokud se týče Irska, irského občana nebo jakoukoliv osobu, jejíž předání Irsko považuje za případné s ohledem na úzké vazby této osoby k Irsku.

Články 3 a 9

Irsko vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavce 1. b v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 9

V souladu s ustanoveními článku 9, odstavce 4 je Irsko oprávněno postupovat podle Úmluvy v souvislosti s osobami, zadržovanými ve zdravotnických zařízeních či jiných institucích na základě rozhodnutí, vydaných soudy v rámci trestního řízení.

ISLAND

Prohlášení obsažená ve verbální nótě stálé mise, která byla předána generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny 6. srpna 1993 - or. angl.

Článek 3

V souladu s ustanoveními článku 3, odstavce 4 Island prohlašuje, že pojem „státní občan“ (srov. článek 3, odstavec 1. a) označuje pro účely Úmluvy osoby s islandským občanstvím nebo osoby s trvalým bydlištěm na území Islandské republiky.

Článek 9

V souladu s ustanoveními článku 9, odstavce 4 si Island vyhrazuje právo preventivního zadržení nebo hospitalizace nepříčetných osob.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17, odstavce 3 Island požaduje, aby žádosti o předání a příslušné dokumenty byly opatřeny překladem do islandštiny, angličtiny, dánštiny, norštiny nebo švédštiny.

ITÁLIE

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Itálie ze dne 30. června 1989, které bylo předáno generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny 30. června 1989 - or. fr.

Článek 3

Podle článku 3, odstavce 4 pojem „státní občan“ ve vztahu k Italské republice pro účely této Úmluvy zahrnuje také osoby s bydlištěm na území italského státu, které nemají občanství žádného státu.

Články 3 a 9

Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Italská republika vylučuje použití řízení uvedené v článku 9, odstavci 1. b Úmluvy.

Článek 17

Podle článku 17, odstavce 3 Italská republika požaduje, aby všechny žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do italštiny nebo jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

KYPR

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 8. října 1990, který byl zaregistrován na generálním sekretariátě téhož dne - or. angl.

Článek 5¹⁰⁹⁾

V souladu s článkem 5, odstavcem 3 vláda Kypru prohlašuje, že styk bude probíhat diplomatickou cestou.

¹⁰⁹⁾ Prohlášení bylo zrušeno dopisem stálého zástupce Kypru ze dne 2. září 1999, který byl zaregistrován na generálním sekretariátě dne 7. září 1999 - or. angl.

LICHTENŠTEJNSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 14. ledna 1998 - or. angl.

Články 3 a 9

Lichtenštejnské knížectví vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1. b Úmluvy.

Článek 5

Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, v souladu s článkem 5 odstavcem 3, že ústředním orgánem pro odesílat a přijímaní žádostí je vláda Lichtenštejnského knížectví

Článek 6

Lichtenštejnské knížectví má za to, že podle ustanovení článku 6 odstavce 2 musí být ověřená kopie rozsudku opatřena doložkou potvrzující jeho vykonatelnost.

Článek 17

Lichtenštejnské knížectví požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady adresované Lichtenštejnskému knížectví, nejsou-li vyhotoveny v němčině, byly opatřeny překladem do tohoto jazyka.

LITVA

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 24. května 1996 - or. angl.

Článek 3

Pro účely Úmluvy Litevská republika pod pojmem „státní občan“ rozumí osobu, která je podle právního řádu vykonávajícího státu jeho občanem

Článek 5

I když Litevská republika přijímá možnost používat při zasílání žádostí o předání a odpovědi způsob styku stanovený v článku 5, odstavci 2 úmluvy, možnost předávání žádostí a odpovědi diplomatickou cestou nevylučuje.

Článek 16

Příslušné orgány Litevské republiky musí být předem informovány o veškerých průvozech odsouzených osob leteckou cestou přes její území, a to i v případě, že přistání není plánováno.

Článek 17

Všechny žádosti o předání a příslušné dokumenty týkající se průvozu odsouzených osob přes území Litevské republiky musí být opatřeny překladem do litevštiny nebo jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

LOTYŠSKO

Prohlášení obsažená ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí Lotyšska ze dne 17. dubna 1997, která byla doručena generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny 2. května 1997 - or. angl.

Článek 3

Na základě odstavce 4 článku 3 Úmluvy o předávání odsouzených osob z roku 1983 Lotyšská republika stanoví, že ve smyslu této Úmluvy se pojem „státní občan“ vztahuje na občany Lotyšské republiky a osoby bez státní příslušnosti, jejichž postavení je upraveno Zákonem o statutu občanů bývalého SSSR, kteří nejsou občany Lotyšska ani žádného jiného státu.

Článek 5

Na základě odstavce 3 článku 5 Úmluvy o předávání odsouzených osob z roku 1983 Lotyšská republika prohlašuje, že žádosti o předání mají být adresovány Generální prokuratuře Lotyšské republiky.

Článek 17

Na základě odstavce 3 článku 17 Úmluvy o předávání odsouzených osob z roku 1983 Lotyšská republika požaduje, aby žádosti o předání a příslušné dokumenty byly opatřeny překladem do anglického jazyka.

LUCEMBURSKO

Prohlášení doprovázející ratifikační listinu uloženou dne 9. října 1987 - or. fr.

Články 3 a 9

Lucemburské velkovévodství prohlašuje, že jako vykonávající stát hodlá ve vztahu k jiným státům vyloučit použití řízení uvedené v článku 9 odstavce 1. b.

Článek 17

Lucemburské velkovévodství prohlašuje, že v souladu s článkem 17.3 Úmluvy požaduje, aby žádosti o vydání a doprovodné dokumenty byly doplněny o překlad do francouzštiny nebo němčiny.

MAĎARSKO

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Maďarska, který byl předán generálnímu sekretariátu v den uložení ratifikační listiny 13. července 1993 - or. angl.

Článek 3

Pojem „státní občané“ při provádění Úmluvy Maďarskem označuje také osoby bez státní příslušnosti, které mají na území vykonávajícího státu trvalý pobyt.

Článek 16

Maďarsko požaduje, aby bylo informováno o průvozech odsouzených osob, prováděných leteckou cestou. Průvoz nebude povolen v případě, že předávaná osoba bude maďarským občanem, v souladu s prohlášením k článku 3, odstavci 4.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady, které nejsou vyhotoveny v maďarštině, angličtině či francouzštině, musí být opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků. V případě státu, který k tomuto článku učinil prohlášení, že požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do jeho jazyka nebo do jazyka jiného než angličtiny či francouzštiny, však bude Maďarsko na základě vzájemnosti požadovat, aby žádosti o předání a příslušné doklady z takových států byly vyhotoveny v maďarštině nebo opatřeny překladem do maďarštiny.

MALTA

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce ze dne 13. května 1991, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 13. května 1991 - or. angl.

Články 3 a 9

Malta zcela vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1 b.

Článek 9

V případě osoby, jež je na základě soudního rozhodnutí o její nepřičetnosti zadržována ve zdravotnickém zařízení, musí být použitý postup v souladu s ustanovením článku 49, odstavců 4 a 5 Zákona o duševním zdraví z roku 1976.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady, nebudou-li vyhotoveny v angličtině, musí být opatřeny překladem do angličtiny.

NĚMECKO

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce, který byl předán při uložení ratifikační listiny dne 31. října 1991 - or. něm./angl.

Ve shodě s preambulí Úmluvy má Spolková republika Německo za to, že cílem provádění Úmluvy je nejen podpora resocializace odsouzených osob, ale rovněž spravedlnosti. Rozhodnutí o předání odsouzených osob proto bude v každém jednotlivém případě přijímat s ohledem na všechny účely trestu, jež její trestní právo stanoví.

Spolková republika Německo má za to, že Úmluva zakládá práva a závazky pouze mezi smluvními stranami; nároky či subjektivní práva odsouzených osob z nich nevyplývají a Úmluva takové nároky či práva nezakládá.

Článek 3

Spolková republika Německo převezme výkon trestu v souladu s Úmluvou pouze za podmínky, že:

- a) trest byl uložen v soudním řízení, provedeném v souladu s Evropskou úmluvou ze dne 4. listopadu 1950 o ochraně lidských práv a základních svobod a jejích dodatkových protokolů, platných ve Spolkové republice Německo,
- b) neexistuje rozsudek či rozhodnutí s obdobným právním účinkem, vydaný proti osobě stíhané pro stejný trestný čin ve Spolkové republice Německo,
- c) podle zákonů platných ve Spolkové republice Německo výkon rozsudku nebrání promlčení nebo by v obdobném případě nebránilo

Spolková republika Německo předá výkon rozsudků v souladu s Úmluvou jiným členským státům pouze bude-li mít záruku, že

- a) odsouzená osoba bude stíhána, odsouzena či zadržena za účelem výkonu trestu nebo příkazu k zatčení nebo bude podrobena jakémukoli jinému omezení osobní svobody v souvislosti s jiným trestným činem než tím, ohledně něhož dochází k předání, spáchaným před předáním dané osoby, pouze v následujících případech:

aa) dá-li Spolková republika Německo k takovému postupu svůj souhlas

bb) jestliže předávaná osoba neopustila území vykonávajícího státu ve lhůtě 45 dní od posledního propuštění, přestože tak mohla učinit, anebo toto území opustila, nicméně vrátila se zpět

a

- b) vykonávající stát nezahájí nové trestní stíhání nebo výkon nového trestu v souvislosti s trestným činem, který byl rozsudek vynesen.

Spolková republika Německo převezme výkon trestu pouze za podmínky, že německý soud prohlásí rozsudek vydaný v odsuzujícím státě za vykonatelný. Při posouzení, zda byly podmínky pro převzetí výkonu naplněny, bude soud vycházet ze skutečností a právních závěrů uvedených v rozsudku.

Pojem „státní občan“ zahrnuje všechny Němce ve smyslu článku 116 odstavce 1 Základního zákona Spolkové republiky Německo.

Článek 4

Spolková republika Německo upustí od informací uvedených v článku 4 odstavci 2 až 4 odstavci 5, dospějí-li příslušné německé úřady k závěru, že žádost o předání je a priori vyloučena. Má za to, že povinnost informovat odsouzenou osobu je dána pouze tehdy, je-li slučitelná s příslušnými ustanoveními vnitrostátního právního řádu a zejména, že odsouzená osoba nemá právo být informována o interních úředních postupech.

Článek 5

Žádosti mohou být odesílány a adresovány rovněž ministrům spravedlnosti spolkových zemí Spolkové republiky Německo.

Článek 7

V souladu se zákony platnými ve Spolkové republice Německo, souhlas nelze vzít zpět.

Článek 8

Orgány Spolkové republiky Německo přijmou opatření pro pokračování výkonu trestu, jakmile odsouzená osoba uprchne z vazby nebo se jakýmkoli jiným způsobem vyhne výkonu trestu poté, co ji převzaly úřady vykonávajícího státu, a před tím, než byl trest vykonán. Tudiž, bude-li odsouzená osoba nalezena na území Spolkové republiky Německo před uplynutím poloviny trestu, uloženého nebo přeměněného ve vykonávajícím státě, bude pokládána za uprchlou a zadržena za účelem dalšího vyšetřování, s výjimkou případů, kdy vykonávající stát spolu s informacemi uvedenými v článku 15 oznámil i skutečnost, že odsouzená osoba byla podmíněně propuštěna nebo že byl výkon trestu z jiných důvodů přerušen.

Článek 12

S ohledem na federální uspořádání Spolkové republiky Německo a na skutečnost, že spolkové země mají pravomoc rozhodovat v otázkách milostí, vyhrazuje si Spolková republika Německo právo předat výkon trestu podle této Úmluvy jinému členskému státu pouze pod podmínkou, že na základě obecného či ad hoc prohlášení vykonávajícího státu bude milost ve vykonávajícím státě udělena pouze po dohodě s německým orgánem, oprávněným milost udělit.

Článek 16

Spolková republika Německo prohlašuje, že využívá možnosti odmítnout povolit průvoz na základě ustanovení článku 16 odstavce 2. a a b.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady, které nejsou vyhotoveny v němčině, musí být opatřeny překladem do němčiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Námítka k výhradě obsažená ve verbální nótě stálého zástupce Německa ze dne 21. března 2002, která byla zaregistrována dne 21. března 2002 - or. angl.

Článek 4

Vláda Spolkové republiky Německo přezkoumala výhrady k odstavci 5 článku 4 Úmluvy o předávání odsouzených osob, učiněné ázerbajdžánskou vládou při ratifikaci Úmluvy.

Vláda Spolkové republiky Německo upozorňuje, že výhrada ke klíčovému ustanovení Úmluvy, jež sestává z obecného odkazu na vnitrostátní právo, aniž by specifikovala jeho obsah, nedává ostatním stranám Úmluvy zřetelně najevo, do jaké míry stát, který výhradu učinil, přijal závazky vyplývající z tohoto ustanovení Úmluvy. Výhrada, kterou ázerbajdžánská vláda učinila k odstavci 5 článku 4, proto vyvolává pochybnosti o tom, nakolik Ázerbajdžán hodlá plnit své povinnosti z tohoto ustanovení Úmluvy.

Z tohoto důvodu považuje vláda Spolkové republiky Německo tuto výhradu za neslučitelnou s předmětem a účelem Úmluvy a vznáší vůči výše uvedené výhradě námitku.

Tato námitka nebrání, aby Úmluvy ve vztahu mezi Spolkovou republikou Německo a Ázerbajdžánem vstoupila v platnost.

NIZOZEMÍ

Prohlášení obsažené v dokumentu o přijetí, který byl uložen dne 30. září 1987 - or. angl.

Článek 3

Pokud se týká Nizozemského království, pojem „státní občan“ bude zahrnovat všechny osoby, na které se vztahují ustanovení Zákona upravujícího postavení Moluckých ostrovů ze dne 9. září 1976 (Sbírka zákonů, příkazů a nařízení č. 468), stejně jako cizí občany nebo osoby bez státní příslušnosti, jejichž jediné místo řádného pobytu se nachází na území Nizozemského království, a které podle prohlášení, které odsuzujícímu státu předloží nizozemská vláda, nepozbyly za podmínek této Úmluvy právo pobytu na území království v důsledku výkonu trestu nebo opatření.

Článek 17

K článku 17, odstavci 3 Úmluvy: doklady předložené Nizozemskému království musí být vyhotoveny v holandštině, francouzštině, angličtině nebo němčině či opatřeny překladem do jednoho ze čtyř výše uvedených jazyků.

Článek 20

Nizozemské království přijímá uvedenou Úmluvu pro území království v Evropě.

Prohlášení obsažená ve verbální nótě stálé mise Nizozemí ze dne 12. února 1996, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 28. února 1996 - or. angl.

Článek 17

Doklady určené pro orgány Nizozemských Antil nebo Aruby musí být vyhotoveny v holandštině, angličtině nebo španělštině či opatřeny překladem do jednoho ze tří výše uvedených jazyků.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 Úmluvy vláda Nizozemského království prohlašuje, že působnost této Úmluvy se rozšiřuje na Nizozemské Antily a Arubu.

Prohlášení, které Nizozemské království učinilo dne 30. září 1987¹¹⁰⁾, zůstává v platnosti pro Nizozemské Antily a Arubu.

NORSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 9. prosince 1992 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 Úmluvy Norské království bude pro účely této Úmluvy pojmem „státní občan“ označovat osobu, která je občanem vykonávajícího státu, nebo osobu, která má na území tohoto státu bydliště nebo jejíž předání je případné vzhledem k úzkým vazbám, které tato osoba k Norskému království má.

Článek 9

V souladu s článkem 9, odstavcem 4 si Norské království vyhrazuje právo využít možnosti předběžného zadržení nebo hospitalizace nepříčetných osob.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17, odstavce 3 Norsko prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do norského, anglického nebo dánského či švédského jazyka.

Článek 20

Na základě článku 20 Úmluvy Norsko prohlašuje, že Úmluva se bude vztahovat také na Bouvetův ostrov, ostrov Petra I. a Zemi královny Maud.

POLSKO

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Polska ze dne 13. února 1995, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 15. února 1995 - or. fr.

Článek 17

Prohlášení učiněné v souladu s článkem 17, odstavcem 3 nebylo nedopatřením oznámeno dne 8. listopadu 1994 při uložení ratifikační listiny.

Vláda Polské republiky chce tento nedostatek napravit.

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 musí být žádosti o předání a příslušné doklady opatřeny překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy anebo opatřeny překladem do polštiny.

PORTUGALSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 28. června 1993 - or. fr.

Článek 3

Bude-li nutné cizí rozsudek přizpůsobit, Portugalsko v závislosti na věci a v souladu s portugalským právním řádem cizí trest přemění či zkrátí, pokud jeho délka přesahuje maximální délku trestu podle portugalského právního řádu.

¹¹⁰⁾ Poznámka generálního sekretariátu - prohlášení zní:

Pokud se týká Nizozemského království, pojem „státní občan“ bude zahrnovat všechny osoby, na které se vztahují ustanovení Zákona upravujícího postavení Moluckých ostrovů ze dne 9. září 1976 (Sbírka zákonů, příkazů a nařízení č. 468), stejně jako cizí občany nebo osoby bez státní příslušnosti, jejichž jediné místo řádného pobytu se nachází na území Nizozemského království, a které podle prohlášení, které odsuzujícímu státu předloží nizozemská vláda, nepožily za podmínek této Úmluvy právo pobytu na území království v důsledku výkonu trestu nebo opatření.

Pro potřeby článku 3 odstavce 4 Portugalsko prohlašuje, že pojem „státní občan“ označuje všechny portugalské občany bez ohledu na to, jakým způsobem občanství nabyli.

Portugalsko může souhlasit s předáním cizinců a osob bez státní příslušnosti, které mají obvyklé bydliště na území vykonávajícího státu.

Články 3 a 9

Portugalsko bude v případě, že bude vykonávajícím státem, používat řízení uvedené v článku 9 odstavci 1. a.

Výkon cizího rozsudku bude proveden na základě rozsudku portugalského soudu, který tento rozsudek po přezkoumání a uznání prohlásí za vykonatelný.

Článek 16

Na základě článku 16 odstavce 7 Portugalsko požaduje oznámení průvozu, prováděného letecky přes jeho území.

Odstavec 17

Portugalsko požaduje, aby doklady, uvedené v článku 17 odstavci 3 byly opatřeny překladem do portugalského nebo francouzštiny.

RAKOUSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 9. září 1986 - or. něm./ angl./fr.

Článek 3 a 9

Rakousko bude v zásadě používat řízení uvedené v článku 9, odstavci 1. b a v článku 11. Použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1. a a článku 10 v případech, kdy druhá smluvní strana s použitím řízení uvedeného v článku 9 odstavci 1. b a článku 11 nesouhlasí a kdy zájem na předání převáží, však není vyloučeno.

Článek 16

Rakousko požaduje, aby bylo informováno o průvozu odsouzené osoby leteckou cestou. V případě, že odsouzená osoba bude rakouským občanem, průvoz nebude povolen.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady, které nejsou vyhotoveny v němčině, francouzštině či angličtině, musí být opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

RUMUNSKO

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Rumunska ze dne 23. října 1997, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. října 1997 - or. fr.

Článek 3

Ve smyslu článku 3, odstavce 4 Úmluvy pojem „státní občan“ označuje občana vykonávajícího státu (viz článek 3, odstavec 1. a a článek 6, odstavec 1. a) nebo občana státu průvozu (viz článek 16, odstavec 2.a).

Článek 17

Ve smyslu článku 17, odstavce 3 musí být žádosti o předání nebo příslušné doklady opatřeny překladem do rumunštiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Sdělení obsažené v dopise stálého zástupce Rumunska ze dne 23. října 1997, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. října 1997 - or. fr.

Článek 25

Stálá mise Rumunska u Rady Evropy
Ve Štrasburku dne 23. října 1997
Velvyslanec

Jak je Vám známo, Rumunsko ratifikační listinu Úmluvy o předávání odsouzených osob (ETS 112), která byla otevřená k podpisu ve Štrasburku dne 21. března 1983, uložilo dne 23. srpna 1996.

Již dříve byl v Úředním věstníku Rumunska publikován Zákon o ratifikaci č. 76 ze dne 12. července 1996 (č. 154 ze dne 19. července).

V příloze naleznete kopii ratifikační listiny ve francouzštině a kopii Zákona o ratifikaci v rumunštině a francouzštině.

Jak můžete vidět, Zákon o ratifikaci, tak, jak byl publikován, stanoví, že text Úmluvy je doplněn prohlášeními k ustanovením článku 3, odstavce 4 a článku 17, odstavce 3.

Výše uvedená prohlášení však bohužel nebyla, nepochybně z nedbalosti, zmíněna v ratifikační listině, což vysvětluje, proč o nich nebyly smluvní strany Úmluvy informovány a samozřejmě také proč záznam o nich není uveden v „Tabulce podpisů a ratifikací“

S přihlédnutím k výše uvedenému by rumunské orgány uvítaly, kdyby byly co nejdříve smluvní strany o zmíněných prohlášeních uvědomeny. Z výše uvedeného kromě toho vyplývá, že při budoucí spolupráce mezi Rumunskem a ostatními signatářskými zeměmi Úmluvy ve věci předávání odsouzených osob je třeba brát na tato prohlášení zřetel.

ŘECKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 17. prosince 1987 - or. fr.

Článek 3

Řecko prohlašuje, že státní občanství je vymezeno ustanoveními řeckého Zákona o občanství.

Články 3 a 9

Řecko prohlašuje, že vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1.b. Ve výjimečných případech, kdy nebude možné předání odsouzené osoby na území Řecka uskutečnit v souladu s řízením uvedeným v článku 9 odstavec 1.a, je řecké Ministerstvo spravedlnosti oprávněno rozhodnout, zda bude provedeno řízení uvedené v článku 9.1. b.

Řecko prohlašuje, že bude postupovat podle řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1.b.

Článek 5

Řecko prohlašuje, že může použít rovněž diplomatickou cestu.

Článek 16

Řecko prohlašuje, že požaduje, aby bylo informováno o všech průvozech přes své území.

Článek 17

Řecko prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné musí být opatřeny překladem do řečtiny.

SLOVENSKO

Prohlášení obsažená ve verbální nótě stálé mise Slovenska ze dne 2. října 1995, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 3. října 1995 - or. angl.

Článek 3

Slovenská republika prohlašuje, že pro účely této Úmluvy bude za „státního občana“ podle článku 3, odstavce 1.a považovat rovněž osobu bez státní příslušnosti nebo občana jiného státu, mají-li tyto osoby trvalý pobyt na území Slovenské republiky.

ŠPANĚLSKO

Prohlášení učiněná při podpisu Úmluvy 10. června 1983 a obnovená při uložení ratifikační listiny 11. března 1985 - or. šp.

Článek 3

Pro účely této Úmluvy Španělsko bude za svého občana považovat každou osobu, které španělský Občanský zákoník tento statut přiznává (Hlava I, nadpis I).

Články 3 a 9

Španělsko ve vztahu k jiným stranám vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1.b.

Článek 16

Pro účely článku 16 odstavce 7 Španělsko požaduje, aby bylo informováno o veškerých průvozech odsouzených osob leteckou cestou přes území Španělska.

Článek 17

Španělsko požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do španělského jazyka.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Španělska ze dne 5. června 1987, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 9. června 1987 - or. šp.

Článek 5

S odkazem na ustanovení článku 5 Úmluvy o předávání odsouzených osob mám tu čest Vás informovat, že ústředním orgánem je nadále:

Secretario General Técnico
Ministerio de Justicia
San Bernardo 47
28015 MADRID

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 21. října 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 21. října 1994 - or. angl./fr.

Články 3 a 9

Španělsko prohlašuje, že vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1.b v případě, že bude vykonávajícím státem.

ŠVÉDSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině, uložené dne 9. ledna 1985 - or. angl.

Článek 3

Švédská vláda prohlašuje, že z její strany bude pojem „státní občan“ pro účely Úmluvy zahrnovat i cizí občany s trvalým pobytem ve vykonávajícím státu.

Článek 9

Švédská vláda prohlašuje, že z její strany bude v případech, uvedených ve zmíněném odstavci, výhradně aplikována přeměna trestu.

Článek 17

Švédská vláda prohlašuje, že žádosti a informace předávané Švédsku, nebudou-li vyhotoveny v dánštině, angličtině, norštině nebo švédštině, musí být přeloženy do švédštiny nebo angličtiny.

Prohlášení obsažené v ratifikační listině, uložené dne 9. června 1985 or. angl - které bylo vzato zpět dopisem Ministra zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 - or. angl

Článek 5

Švédská vláda prohlašuje, že žádosti a jiná sdělení mají být adresována a doručována Ministerstvu zahraničních věcí.

Námítka k výhradě obsažené ve verbální nótě stálého zástupce Švédska ze dne 21. března 2002, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 21. března 2002 - or. angl.

Článek 4

Stálá mise Švédska má tu čest informovat Radu Evropy, že švédská vláda přezkoumala výhradu k článku 4, odstavci 5 Úmluvy o předávání odsouzených osob z roku 1983, kterou učinila ázerbajdžánská vláda při ratifikaci Úmluvy.

Provádění výše uvedeného článku podléhá obecné výhradě odkazující na vnitrostátní legislativu bez upřesnění jejího obsahu. Výhrada tohoto druhu ke klíčovému ustanovení Úmluvy činí nesrozumitelným, do jaké míry se stát, který ji vznesl, cítí být vázán povinnostmi, které z tohoto ustanovení vyplývají. Výhrada, kterou ázerbajdžánská vláda učinila, proto vyvolává pochybnosti, nakolik Ázerbajdžán hodlá naplňovat předmět a účel Úmluvy.

Je ve společném zájmu států, aby smlouvy, ke kterým se rozhodly přistoupit, byly ve svém předmětu a účelu respektovány všemi smluvními stranami, a aby Státy byly připraveny přijmout jakékoliv legislativní změny potřebné pro naplnění závazků z těchto smluv. V souladu s mezinárodním obyčejovým právem, kodifikovaným Vídeňskou úmluvou o smluvním právu, výhrada, která je neslučitelná s předmětem a účelem smlouvy, není přípustná.

Švédská vláda proto nesouhlasí s výhradou, kterou ázerbajdžánská vláda učinila k článku 4, odstavci 5 Úmluvy o předávání odsouzených osob.

Tato námitka nebrání, aby Úmluva ve vztahu mezi Ázerbajdžánem a Švédskem vstoupila v platnost. Úmluva vstoupí v platnost, aniž by mohl Ázerbajdžán výše uvedené výhrady využít.

ŠVÝCARSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 15. ledna 1988 - or. fr.

Články 3 a 9

Švýcarsko vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1. b ve všech případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 6

Švýcarsko má za to, že ustanovení článku 6 odstavce 2 zakotvuje, že ověřená kopie rozsudku musí být opatřena doložkou potvrzující jeho vykonatelnost.

Článek 17

Švýcarsko požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do francouzštiny, němčiny nebo italštiny, nebudou-li v jednom z těchto jazyků vypracovány.

Prohlášení obsažené v ratifikační listině, uložené dne 15. ledna 1988 or. fr. - které bylo aktualizováno, pokud se týká označení, dopisem stálého zástupce Švýcarska ze dne 23. ledna 2002, zaregistrovaným v generálním sekretariátu dne 29. ledna 2002 - or. fr.

Článek 5

Švýcarsko prohlašuje, že Federální úřad spravedlnosti (Office fédéral de la justice) při Federálním ministerstvu spravedlnosti a policie je podle článku 5 odstavce 3 orgánem příslušným k zasilání a přijímání:

- informací uvedených v článku 4, odstavci 2 až 4;
- žádosti o předání a odpovědi na žádosti, uvedených v článku 2, odstavci 3 a v článku 5, odstavci 4;
- příslušných dokladů uvedených v článku 6;
- informací uvedených v článcích 14 a 15;
- žádosti o průvoz a odpovědi na ně, uvedených v článku 16.

Článek 7

Švýcarsko má za to, že souhlas s předáním se stává neodvolatelným, jakmile Federální úřad spravedlnosti na základě dohody příslušných států rozhodne o předání.

VELKÁ BRITÁNIE

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 30. dubna 1985, který byl generálnímu sekretariátu předán při uložení ratifikační listiny 30. dubna 1985 - or. angl

Článek 3

Pro účely této Úmluvy ve vztahu k Spojenému království pojem „státní občan“ označuje britského občana nebo jakoukoli osobu, jejíž předání vláda Spojeného království považuje za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba ke Spojenému království má; v souvislosti s územím, na které je působnost Úmluvy rozšířena podle článku 20 odstavce 2 označuje jakoukoli osobu, která je definována jako občan ve vztahu k danému území při takovém rozšíření.

Články 3 a 9

Spojené království vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavce 1. b v případech, kdy Spojené království bude vykonávajícím státem.

Článek 17

V případě státu, který k tomuto článku učinil prohlášení, že požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do jeho jazyka nebo do jazyka jiného než angličtina, Spojené království na základě vzájemnosti požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady z takových států byly opatřeny překladem do angličtiny.

Článek 20

Spojené království si vyhrazuje právo rozšířit v budoucnu Úmluvu na jakékoli území, za jehož mezinárodní vztahy je vláda Spojeného království odpovědná.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 19. srpna 1986, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 22. srpna 1986 - or. angl.

Článek 3

Prohlašuji v souladu s článkem 3 odstavcem 4, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“, pokud jde Ostrov Man, označuje britského občana nebo jakoukoli osobu, jejíž předání vláda Spojeného království považuje za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba k Ostrovu Man má.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 tímto jménem vlády Spojeného království prohlašuji, že výše uvedená Úmluva bude rozšířena na Ostrov Man.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 21. ledna 1987, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 23. ledna 1987 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 výše uvedené Úmluvy prohlašuji, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ v souvislosti s následujícími územími: Anguilla, Britské teritorium v Indickém oceánu, Kajmanské ostrovy, Falklandské ostrovy, Gibraltar, Montserrat, Pitcairn, Hendersonu, ostrovy Ducei a Oeno, Sv. Helena, závislá území Sv. Heleny a svrchované území základny Akrotiri a Dhekeila na ostrově Kypr, označuje osobu, která je britským občanem nebo občanem britských závislých území na základě spojení s tímto územím nebo jakoukoli osobu, jejíž předání na území považuje úředník v dané době vykonávající správu tohoto území za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba k území má.

Článek 20

V souladu s článkem 20 uvedené Úmluvy tímto jménem vlády Spojeného království prohlašuji, že působnost Úmluvy bude rozšířena na území Anguilly, Britského oceánského teritoria, Kajmanských ostrovů, Falklandských ostrovů, Gibraltar, Montserrat, Pitcairnu, Hendersonu, ostrovů Ducei a Oeno, Sv. Heleny, závislých území Sv. Heleny a svrchované základny oblastí Akrotiri a Dhekeila na ostrově Kypr.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 22. října 1987, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 23. října 1987 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 výše uvedené Úmluvy tímto prohlašuji, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ v souvislosti s Hongkongem označuje osobu, která je britským občanem nebo občanem britských závislých území na základě spojení s Hongkongem, britským občanem (zámořským) nebo jakoukoli osobu, jejíž předání správa Hongkongu považuje za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba k Hongkongu má.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 výše uvedené Úmluvy tímto jménem vlády Spojeného království prohlašuji, že působnost této Úmluvy bude rozšířena na Hongkong.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 31. srpna 1988, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 2. září 1988 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 výše uvedené Úmluvy tímto prohlašuji, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ v souvislosti s Britskými Panenskými ostrovy označuje osobu, která je britským občanem nebo občanem britských závislých území na základě spojení s Britskými Panenskými ostrovy, britským občanem (zámořským) nebo jakoukoli osobu, jejíž předání považuje úředník v dané době vykonávající správu Britských Panenských ostrovů za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba k Britským Panenským ostrovům má.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 tímto jménem vlády Spojeného království prohlašuji, že působnost Úmluvy o předávání odsouzených osob bude rozšířena na území Britských Panenských ostrovů.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 19. června 1997, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 19. června 1997 - or. angl.

Článek 20

Ministr pro záležitosti zahraničí a Britského společenství mě pověřil vyjádřením k Úmluvě o předávání odsouzených osob, která byla podepsána ve Štrasburku dne 21. března 1983 a která se nyní vztahuje na území Hongkongu.

Byl jsem pověřen, abych uvedl, že v souladu se Společným prohlášením vlády Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a vlády Čínské lidové republiky o otázce Hongkongu, podepsaného dne 19. prosince 1984, vláda Spojeného království vrátí Hongkong zpět Čínské lidové republice s účinností od 1. července 1997. Vláda Spojeného království bude až do tohoto dne nadále odpovědná za mezinárodní vztahy Hongkongu. Poté odpovědnost vlády Spojeného království za mezinárodní práva a povinnosti vyplývající z provádění Úmluvy na území Hongkongu zanikne.

Budu Vám vděčný za formální záznam obsahu této nóty a její předložení ostatním smluvním stranám Úmluvy.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 9. září 2002, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 10. září 2002 - or. angl.

Článek 20

Vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irska si přeje rozšířit ratifikaci na následující území, za jehož mezinárodní vztahy je odpovědná: Bermudy.

Příloha č. 20

DODATKOVÝ PROTOKOL K ÚMLUVĚ O PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH OSOBSEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹¹¹⁾

ke dni 15. listopadu 2013

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

<i>Smluvní strana</i>	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Belgie	01/09/05	P
Bulharsko	01/07/04	
Česká republika	01/02/03	
Dánsko	01/01/02	Ú
Estonsko	01/06/00	
Finsko	01/08/01	
Francie	01/05/06	
Chorvatsko	01/02/09	
Island	01/09/00	
Irsko	01/04/07	P
Kypr	01/10/01	
Lichtenštejnsko	01/09/03	
Litva	01/05/01	
Lucembursko	01/11/03	
Maďarsko	01/09/01	
Makedonie	01/06/00	
Malta	01/03/04	
Moldávie	01/09/04	P
Nizozemí	01/10/02	P
Německo	01/08/07	
Norsko	01/01/01	
Polsko	01/06/00	
Rakousko	01/04/01	
Rumunsko	01/04/02	P
Řecko	01/01/06	
Švédsko	01/03/01	
Švýcarsko	01/10/04	
Velká Británie	01/11/09	Ú

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 16¹¹¹⁾ Pouze členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce.

Příloha č. 21

DODATKOVÝ PROTOKOL K ÚMLUVĚ O PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH OSOB**VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ**

ke dni 15. listopadu 2013

(neoficiální překlad)

BELGIE*Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 26. května 2005 - or. fr.***Článek 3**

Belgická vláda prohlašuje, že Belgie nebude aplikovat článek 3 Protokolu, jestliže odsouzená osoba bude na území království v okamžiku jejího zadržení místo svého obvyklého pobytu

DÁNSKO*Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. září 2001 - or. angl.***Článek 6**

V souladu s článkem 6, odst. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě vláda Dánského království prohlašuje, že dokud nebude sdělen opak, protokol se nebude vztahovat na Farské ostrovy a Grónsko.

IRSKO*Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 13. prosince 2006 - or. angl.***Článek 3**

V souladu s článkem 3 odst. 6 dodatkového protokolu Irsko prohlašuje, že nebude aplikovat článek 3 tohoto Protokolu a nebude přebírat výkon trestů za okolností popsanych v článku 3 až do oznámení opaku.

NIZOZEMÍ*Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 18. června 2002 - or. angl. a turecky***Článek 6**

V souladu s článkem 6, odstavcem 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě vláda Nizozemského království přijímá Protokol pro území království v Evropě, na Nizozemské Antily a Arubě.

RUMUNSKO*Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 7. prosince 2001 - or. angl.***Článek 1**

Rumunská vláda prohlašuje, že prohlášení Rumunska k Úmluvě o předávání odsouzených osob (ETS 112) platí *mutatis*

Příloha č. 22

**EVROPSKÁ ÚMLUVA O DOHLEDU NAD PODMÍNĚNĚ ODSOUZENÝMI A PODMÍNĚNĚ
PROPUŠTĚNÝMI PACHATELI**SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹¹²⁾

ke dni 15. listopadu 2013

<i>Smluvní strana</i>	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Belgie	22/08/75	V/P
Česká republika	11/07/02	V/P
Estonsko		V/P
Francie	22/08/75	V
Chorvatsko	15/12/94	
Itálie	22/08/75	V/P
Lucembursko	23/12/76	V/P
Nizozemí	01/01/88	V/P/Ú
Portugalsko	17/02/95	
Rakousko	01/07/80	V/P
Řecko		P
Slovensko	22/10/03	V/P
Slovinsko	21/01/93	
Švédsko	28/05/79	V/P

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 051¹¹²⁾ Pouze členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce.

Příloha č. 23

**EVROPSKÁ ÚMLUVA O DOHLEDU NAD PODMÍNĚNĚ ODSOUZENÝMI A PODMÍNĚNĚ
PROPUŠTĚNÝMI PACHATELI****VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ**

ke dni 15. listopadu 2013

(neoficiální překlad)

BELGIE*Výhrada a prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 21. září 1970 - or. fr.***Výhrady**

Články 16, 17, 18, 19, 20 a 21

Vláda Belgického království nepřijímá ustanovení části III.

Články 22, 23, 24 a 25

Vláda Belgického království prohlašuje, že úplný výkon bude odmítnut, pokud osoba, které se rozhodnutí týká, byla pravomocně odsouzena pro týž trestný čin příslušnými orgány třetího státu a pokud po odsouzení trest vykonává, již vykonala nebo od výkonu trestu bylo upuštěno.

Článek 37

Z důvodu zvláštního systému uplatňovaného mezi státy Beneluxu vláda Belgického království nepřijímá ustanovení odstavce 2 článku 37.

ProhlášeníČlánky 10, 11, 12, 13, 14,
15, 22, 23, 24 a 25

Vláda Belgického království prohlašuje, že ustanovení Části II a Části IV se nebudou vztahovat na tresty uložené *in absentia*.

ČESKÁ REPUBLIKA*Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. dubna 2002 - or. angl.***Výhrada****Článek 38**

V souladu s článkem 38, odstavcem 1 Česká republika prohlašuje, že využívá výhrady umožněné v bodu 1 Přílohy k Úmluvě a nepřijímá ustanovení Úmluvy týkající se výkonu trestů (Část III Úmluvy - Výkon trestu) a jejich úplný výkon (Část IV - Odevzdání úplného výkonu trestu do dožádaného státu).

Prohlášení**Článek 29**

V souladu s článkem 29, odstavcem 2 Česká republika prohlašuje, že bude vyžadovat, aby žádosti a průvodní doklady byly opatřeny překladem do češtiny nebo angličtiny nebo francouzštiny.

ESTONSKO*Výhrada a prohlášení obsažené v plné moci předané generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 19. července 2001 - or. angl.***Výhrada****Článek 38**

Podle článku 38, odstavce 1 činí Estonská republika výhradu, kterou prohlašuje, že nebude používat Části III a IV Úmluvy.

Prohlášení**Článek 29**

Podle článku 29, odstavce 2 prohlašuje Estonská republika, že žádosti a průvodní dokumenty by měly být opatřeny překladem do angličtiny.

FRANCIE*Výhrada obsažená v dopise Ministerstva zahraničních věcí Francie ze dne 7. ledna 1965, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 8. ledna 1965, a potvrzená v listině o přijetí uložené dne 16. září 1968 - or. fr.*Články 10, 11, 12, 13, 14,
15, 22, 23, 24 a 25

Vláda Francouzské republiky potvrzuje, že využívá výhrady umožněné článkem 38, odstavcem 1 Úmluvy a její Přílohou, která umožňuje nepřijetí celé Části III (výkon trestu) a Části IV (odevzdání úplného výkonu trestu do dožádaného státu).

ITÁLIE

Výhrada a prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Itálie ze dne 28. června 1965, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 30. června 1965 - or. fr.

Výhrada

Články 16, 17, 18, 19, 20, 21,
22, 23, 24 a 25

Italská vláda využívající článku 38, odstavce 1 a bodu 1 Přílohy prohlašuje, že Itálie nepřijímá ustanovení Úmluvy o výkonu trestů (Část III) nebo o jejich úplném výkonu (Část IV)¹¹³⁾.

Prohlášení

Článek 29¹¹⁴⁾

Při podpisu a v souladu s ustanovením odstavce 2 článku 29 Úmluvy italská vláda prohlašuje, že si vyhrazuje právo vyžadovat, aby žádosti a podpůrné dokumenty byly opatřeny překladem do francouzštiny.

LUCEMBURSKO

Výhrady a prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 22. září 1976 - or. fr.

Výhrady

Články 10, 11, 12, 13, 14,
15, 22, 23, 24 a 25

Využívající možnosti upravené v článku 38, odstavci 1 Úmluvy a její Příloze vláda Lucemburského velkovévodství prohlašuje, že ustanovení Části II a části IV se nebudou vztahovat na tresty uložené *in absentia* (článek 7, odstavec 2. c)

Články 16, 17, 18, 19, 20 a 21

Využívající možnosti upravené v článku 38, odstavci 1 Úmluvy a její Přílohy vláda Lucemburského velkovévodství nepřijímá ustanovení Části III.

Články 22, 23, 24 a 25

Využívající možnosti upravené v článku 38, odstavci 1 Úmluvy a její Přílohy vláda Lucemburského velkovévodství prohlašuje, že úplný výkon bude odmítnut, pokud osoba, které se rozhodnutí týká, byla pravomocně odsouzena pro týž trestný čin příslušnými orgány třetího státu a pokud po odsouzení trest vykonává, již vykonala nebo od výkonu trestu bylo upuštěno (článek 7).

Článek 37

Využívající možnosti upravené v článku 38, odstavci 1 Úmluvy a její Přílohy vláda Lucemburského velkovévodství nepřijímá ustanovení odstavce 2 článku 37.

Prohlášení

Článek 29

Využívající možnosti uvedené v odstavci 2 článku 29 vláda Lucemburského velkovévodství vyžaduje, aby žádosti a podpůrné dokumenty byly vyhotoveny v nebo opatřeny překladem do francouzštiny, němčiny nebo angličtiny.

NIZOZEMÍ

Výhrady a prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 30. září 1987 - or. angl.

Výhrady

Články 16, 17, 18, 19, 20 a 21

Nizozemské království nepřijímá ustanovení obsažená v Části III Úmluvy.

Články 22, 23, 24 a 25

Pokud jde o článek 7 Úmluvy, Nizozemské království prohlašuje, že úplný výkon nebude přijat, pokud osoba, které se rozhodnutí týká, již byla neodvolatelně souzena příslušnými orgány třetího státu pro týž trestný čin a pokud v případě odsouzení pro tento trestný čin pachatel svůj trest vykonává, již vykonával nebo od výkonu trestu bylo upuštěno.

Článek 37

Z důvodu zvláštního režimu mezi zeměmi Beneluxu Nizozemské království nepřijímá ustanovení odstavce 2 článku 37 Úmluvy.

Prohlášení

¹¹³⁾ Výhrada byla odvolána při uložení ratifikační listiny - or. fr.

¹¹⁴⁾ Prohlášení bylo potvrzeno při uložení ratifikační listiny.

Článek 36

Nizozemské království přijímá uvedenou Úmluvu s Přílohou pro Království v Evropě.

Prohlášení učiněná při uložení listiny o přístupu dne 30. září 1987 - or. angl.

Článek 10, 11, 12, 13, 14, 15,
22, 23, 24 a 25

Pokud jde o článek 7, odstavec 2(c) Úmluvy: Ustanovení obsažená v Částech II a IV Úmluvy se nebudou vztahovat na případ odsouzení *in absentia*.

Článek 29

Pokud jde o článek 29, odstavec 2 Úmluvy: Nizozemské království vyžaduje, překlad do nizozemštiny, francouzštiny, angličtiny či němčiny všech dokumentů nesepsaných v některém z výše uvedených čtyř jazyků.

RAKOUSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 1. dubna 1980 - or. angl. a německy

Výhrada

Články 16, 17, 18, 19, 20,
21, 22, 23, 24 a 25

Rakousko nepřijímá ustanovení této Úmluvy týkající se výkonu trestů (Část III) či jejich úplného výkonu (Část IV).

Prohlášení

Článek 7

V případě trestných činů, které jsou porušeními předpisů týkajících se vývozu., dovozu, průvozu a určování kvót zboží (fiskální trestné činy), bude Rakousko provádět dohled pouze za podmínek stanovených v článku 7, odstavci 3.

Článek 29

Bez újmy článku 29, odstavce 3 musí být žádosti a průvodní dokumenty, které nejsou sepsány v němčině, francouzštině nebo angličtině, opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

ŘECKO

Prohlášení obsažené v dopise stálé mise Řecka ze dne 6. července 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 7. července 1994 - or. fr.

Vláda Helénské republiky prohlašuje, že přístup Bývalé jugoslávské republiky Makedonie k úmluvám Rady Evropy, kterých je Helénská republika smluvní stranou, neznamená uznání Bývalé jugoslávské republiky Makedonie Helénskou republikou.

SLOVENSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 21. července 2003 - or. angl.

Výhrada

Článek 38

Slovenská republika využívá možnosti poskytnuté článkem 38, odstavcem 1 Úmluvy a vyhrazuje si právo podle bodu 3 Přílohy nepřijmout ustanovení článku 37, odstavce 2 Úmluvy.

Prohlášení

Článek 27

Slovenská republika využívá možnosti poskytnuté článkem 27, odstavcem 4 Úmluvy a prohlašuje, že žádosti a jakákoliv sdělení podle této Úmluvy mají být zasílány Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky.

Článek 29

Slovenská republika využívá možnosti poskytnuté článkem 29, odstavce 2 Úmluvy a prohlašuje, že žádosti a průvodní doklady zaslané slovenským úřadům mají být opatřeny překladem do slovenského jazyka. Pokud by se však dožadující stát při pořizování slovenského překladu setkal s nepřekonatelnými obtížemi, doklady mohou být opatřeny překladem do angličtiny nebo francouzštiny.

ŠVÉDSKO

Výhrada obsažené v ratifikační listině uložené dne 27. února 1979 - or. fr.

Články 16, 17, 18, 19, 20 a 21

Švédsko nepřijímá Část III Úmluvy (výkon trestů).

Prohlášení obsažená v dopise ministra zahraničních věcí Švédska ze dne 12. února 1979, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 27. února 1979 - or. fr.

Článek 27¹¹⁵⁾

V souladu s článkem 27, odstavcem 4 bude Ministerstvo zahraničních věcí činit či přijímat žádosti a jiná sdělení.

Článek 29

Švédsko si vyhrazuje právo vyžadovat, aby žádosti a průvodní dokumenty sepsané v jazyce jiném než dánském, norském či švédském byly opatřeny překladem do švédštiny či angličtiny (článek 29, odstavec 2).

Článek 37

Ve vztazích mezi Švédskem na straně jedné a Dánskem, Finskem, Islandem či Norskem na druhé se bude Úmluva vztahovat pouze na spolupráci, která není v těchto zemích již upravena jednotným zákonodárstvím (článek 37, odstavec 3).

¹¹⁵⁾ Prohlášení bylo odvoláno dopisem ministra zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 - or. angl.

Příloha č. 24

**ÚMLUVA O VZÁJEMNÉ POMOCI V TRESTNÍCH VĚCECH MEZI ČLENSKÝMI STÁTY EVROPSKÉ
UNIE, VYPRACOVANÁ RADOU NA ZKLADĚ ČLÁNKU 34 SMLOUVY O EVROPSKÉ UNII**

SMLUVNÍ STRANY

ke dni 15. listopadu 2013

(neoficiální překlad)

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Belgie	23/08/2005	P
Bulharsko	01/12/2007	P
Česká republika	12/06/2006	P
Dánsko	23/08/2005	P
Estonsko	23/08/2005	P
Finsko	23/08/2005	P
Francie	23/08/2005	P
Kypř	01/02/2006	P
Litva	23/08/2005	P
Lotyšsko	23/08/2005	P
Lucembursko	06/03/2011	P
Maďarsko	23/11/2005	P
Malta	03/07/2008	P
Německo	02/02/2006	P
Nizozemí	23/08/2005	P
Polsko	26/10/2005	P
Portugalsko	23/08/2005	P
Rakousko	23/08/2005	P
Rumunsko	01/12/2007	P
Slovensko	01/10/2006	P
Slovinsko	26/09/2005	P
Španělsko	23/08/2005	P
Švédsko	05/10/2005	P
Velká Británie	21/12/2005	P

P = prohlášení

Zdroj: internet - adresa: <http://www.consilium.europa.eu/policies/agreements/search-the-agreements-database?lang=en&command=details&id=297&lang=en&aid=2000023&doclang=en>

Příloha č. 25**ÚMLUVA O VZÁJEMNÉ POMOCI V TRESTNÍCH VĚCECH MEZI ČLENSKÝMI STÁTY EVROPSKÉ UNIE,
VYPRACOVANÁ RADOU NA ZKLADĚ ČLÁNKU 34 SMLOUVY O EVROPSKÉ UNII****PROHLÁŠENÍ**

ke dni 15. listopadu 2013

(neoficiální překlad)

BELGIE**Článek 24**

V souladu s článkem 24 Úmluvy Belgické království prohlašuje, že příslušnými orgány pro účely Úmluvy jsou justiční orgány, pokud je vyžadována účast centrálního orgánu, je příslušným orgánem

Service public fédéral Justice, Direction générale de la Législation et des Libertés et Droits fondamentaux, Autorité centrale d'entraide pénale, Boulevard de Waterloo 115, 1000 Bruxelles. Za justiční orgány považuje Belgické království, v souladu s prohlášením učiněným k Úmluvě o právní pomoci z roku 1950 členy justice odpovědné za uplatňování práva, vyšetřující soudce a členové Prokuratury. Belgické království nestanovuje žádný jiný orgán, který by nebyl orgánem justičním pro účely této Úmluvy.

BULHARSKO**Článek 9 odst. 6**

Bulharská republika prohlašuje, že souhlas osoby, o jejíž předání jde podle článku 9 odst. 3, bude vyžadovat před tím, že bude dosaženo dohody mezi dotčenými státy podle odst. 1.

Článek 24

Bulharská republika prohlašuje, že příslušnými orgány pro účely této Úmluvy a pro aplikaci ustanovení týkajících se poskytování právní pomoci v trestních věcech týkající se aktů uvedených v článku 1 odst. 1 jsou následující:

1. pro žádosti o právní pomoc v řízeních před samotným řízením u soudu - úřad prokurátora u Kasačního soudu Bulharské republiky
2. pro žádosti o právní pomoci v rámci řízení před soudem:
 - a) okresní soudy podle místa zadržení osoby - za účelem uplatnění článku 9
 - b) soud odpovídající úrovně podle místa pobytu dotčené osoby - za účelem aplikace článku 11
 - c) apelační soud podle místa pobytu dotčené osoby - za účelem aplikace článku 10
 - d) krajské nebo okresní soudy - podle příslušnosti které jim je svěřena vnitrostátním právním řádem v ostatních případech
3. Bulharská republika prohlašuje, že centrálními orgány pro účely uplatnění článku 6 jsou
 - a) Kancelář prokurátora při Kasačním soudu - pro žádosti o právní pomoci v řízení před samotným řízením u soudu
 - b) Ministerstvo spravedlnosti - pro žádosti o právní pomoc v rámci řízení před soudemOrgánem příslušným podle článku 6 odst. 8 je Kancelář prokurátora při Kasačním soudu.
Dočasné předání za účelem stanoveným v článku 6 odst. 8 je povolováno příslušným okresním soudem
4. Bulharská republika prohlašuje, že orgánem příslušným pro uplatnění článků 18, 19, a 20 je Kancelář prokurátora při Kasačním soudu.

ČESKÁ REPUBLIKA**Článek 6**

V souladu s článkem 6 odstavec 7 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že není vázána článkem 6 odstavec 5 větou první Úmluvy.

V souladu s článkem 6 odstavec 7 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že podle článku 6 odstavce 6 Úmluvy se žádosti správních orgánů podle článku 3 odstavce 1 Úmluvy zasílají justičním orgánům České republiky, a nemohou být proto zasílány přímo správním orgánům České republiky.

Článek 9

V souladu s článkem 9 odstavec 6 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že souhlas uvedený v článku 9 odstavec 3 Úmluvy, bude vyžadován před uzavřením dohody o dočasném předání osoby podle článku 9 odstavec 1 Úmluvy.

Článek 24

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno b) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že justičním orgánem příslušným pro vyřízení žádostí o sledování zasilky ve smyslu článku 12 Úmluvy je Krajské státní zastupitelství v Praze, Husova 11, 110 01 Praha 1, tel.: +420 222 111 700, fax: +420 222 220 075.

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno b) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že justičním orgánem příslušným pro vyřízení žádostí o zřízení společného vyšetřovacího týmu ve smyslu článku 13 Úmluvy je Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, mezinárodní odbor, Jezuitská 4, 660 55 Brno, tel.: +420 542 512 416, fax: +420 542 512 414.

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno b) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že justičním orgánem příslušným pro vyřízení žádostí o skryté vyšetřování ve smyslu článku 14 Úmluvy je Vrchní státní zastupitelství v Praze, náměstí Hrdinů 1300, 140 65 Praha 4, tel.: +420 261 196 111, fax: +420 241 401 400.

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno b) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že ústředním orgánem ve smyslu článku 6 odstavec 8 Úmluvy je Ministerstvo spravedlnosti České republiky.

V souladu s článkem 24 odstavec 1 písmeno e) Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že kontaktním místem ve smyslu článku 20 odstavec 4 písmeno d) Úmluvy je Policejní prezidium České republiky, odbor mezinárodní policejní spolupráce, oddělení Interpol, Strojnická 27, 170 89 Praha 7, tel.: +420 974 834 380, fax: +420 974 834 716."

DÁNSKO

Článek 24

Dánsko prohlašuje, že v Dánsku

- a) justiční orgány zahrnují soudy a státní zastupitelství, jež jsou složeny na základě trestního řádu z ministerstva spravedlnosti, generální prokuratury, generálních advokátů, prefekta Copenhagské policie a prefekty policie
- b) centrálními orgány jsou ministerstvo spravedlnosti ("Justitsministeriet"), Det Internationale Kontor, Slotsholmsgade 10, DK-1216 København K, tél. +45 33 92 33 40, fax. +45 33 93 35 10, jm@jm.dk;
- c) ministerstvo spravedlnosti může stanovit, jaké dánské justiční orgány jsou příslušné pro obdržení žádostí o právní pomoc
- d) v nejasnostech se orgány členských států mohou obrátit na ministerstvo spravedlnosti a žádostí o poskytnutí informace o dánském orgánu, který je příslušný pro zaslání žádosti o poskytnutí zvláštní formy právní pomoci
- e) policie (prefekt Copenhagské policie prefekty policie) je příslušná pro uplatnění článku 18, 19 a 20.

Článek 6

K článku 6 odst. 7 Dánsko prohlašuje, že žádosti o právní pomoc podle článku 6 odst. 5 a 6 musí být předány prostřednictvím centrálního orgánu členského státu. Žádosti o právní pomoc nemohou být zaslány přímo mezi justičním orgánem a celním orgánem nebo správním orgánem (cf. článek 6 odst. 7)

Článek 9

K článku 9 odst. 6 Dánsko prohlašuje, že Dánsko bude požadovat souhlas s dočasným předáním dotčené osoby podle odstavce 3 článku 9 před tím, než bude dosaženo dohody podle odst. 1

Článek 10

K článku 10 odst. 9 Dánsko prohlašuje, že nebude provádět výslech prostřednictvím videokonference obviněné osoby.

Článek 14

K článku 14 odst. 4 Dánsko prohlašuje, že není vázáno článkem 14 upravujícím skryté vyšetřování.

ESTONSKO

Článek 24

V souladu s článkem 24 odst. 1 Úmluvy Estonská republika prohlašuje dále uvedené.

- 1) centrálním orgánem pro účely právní pomoci uvedené v článku 6 odst. 8 Úmluvy je ministerstvo spravedlnosti
- 2) za účelem uplatnění článku 6 odst. 5, článků 18, 19 a 20 odst. 1 až 5 Úmluvy jsou příslušnými orgány Národní rada policie, policejní prefektury, rada bezpečnosti policie, centrální úřad kriminální policie, estonská rada hraniční policie
- 3) kontaktním bodem fungujícím 24 hodin denně podle článku 20 odst. 4 písm. d) Úmluvy je centrální úřad kriminální policie

Článek 9

V souladu s článkem 9 odst. 6 Úmluvy: před dosažením dohody podle článku 9 odst. 1, pokud se týká dočasného předání osoby omezené na osobní svobodu, je všech případech vyžadován písemný souhlas dotčené osoby podle článku 9 odst. 3

Článek 14

V souladu s článkem 14 odst. 4 Úmluvy Estonsko není vázáno článkem 14.

FINSKO**Článek 9**

Předtím, než dojde k dohodě podle odst. 1 tohoto článku, bude vyžadován souhlas podle čl. 9 odst. 3, pokud dotyčná osoba, která má být dočasně předána, je státním příslušníkem Finska.

Článek 24

Pro uplatňování čl. 6 Úmluvy, včetně čl. 6 odst. 8, je ústředním orgánem Ministerstvo spravedlnosti. Pro účely čl. 6 odst. 5 Úmluvy příslušnými policejními a celními orgány jsou policejní orgány, celní orgány a příslušníci pohraniční stráže, pokud jednají jako orgány předběžného vyšetřování v trestních věcech podle zákona o předběžném vyšetřování. Orgány příslušnými pro účely podle čl. 18, 19 a 20 jsou policejní orgány a, v jejich vlastní sféře působnosti, celní orgány, pokud jednají jako orgány předběžného vyšetřování v trestních věcech podle zákona o předběžném vyšetřování. Pokud jde o policejní orgány, žádosti podle čl. 18, 19 a 20 jsou přijímány a předávány prostřednictvím Národního úřadu pro vyšetřování (the National Bureau of Investigation). Národní úřad pro vyšetřování působí rovněž jako kontaktní místo podle čl. 20 odst. 4 písm. d).

Článek 27

Než Úmluva vstoupí v platnost, bude Finsko Úmluvu používat ve vztazích s těmi členskými státy, které učinily stejné prohlášení.

FRANCIE**Článek 6**

Francie prohlašuje, že v souladu s odst. 7 článku 6 není vázána první větou odst. 5 článku 6 ani odstavcem 6 článku 6.

Článek 10

Francie prohlašuje, že nebude aplikovat první řádek odstavce 9 článku 10 na obviněné osoby, pokud stojí před soudem.

Článek 24

Francie prohlašuje, že příslušnými orgány, kromě soudních orgánů již uvedených francouzskou vládou při podpisu evropské úmluvy o vzájemné pomoci, jsou následující: - pro aplikaci odstavců 2 a 8 (bod a) článku 6: ministerstvo spravedlnosti, odbor záležitostí trestních a milostí; - pro aplikaci bodu b) odstavce 8 článku 6: ministerstvo spravedlnosti, odbor záležitostí trestních a milostí; služba národního rejstříku trestů; - pro aplikaci článků 18 a 19: vyšetřující soudce místně příslušný; - pro aplikaci odstavců 1 až 5 článku 20: ministerstvo spravedlnosti, odbor záležitostí trestních a milostí. Francie prohlašuje, že za příslušné francouzské soudní orgány musí být považováni pro účely evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních soudci pro ukládání trestů a regionální soudy pro podmíněná propuštění.

Článek 27

Francie prohlašuje, že tato úmluva je aplikována v souladu s odst. 5 článku 27 ve vztahu k členským státům, které učinily stejné prohlášení.

IRSKO**KYPR****Článek 24**

V souladu s článkem 24 Úmluvy Kyprská republika prohlašuje, že příslušnými orgány pro účely aplikace Úmluvy mezi členskými státy jsou

- pro účely článku 3 odst. 1 Úmluvy: Ministerstvo spravedlnosti a veřejného pořádku
- pro účely aplikace článku 6 a článku 6 odst. 8 Úmluvy: Ministerstvo spravedlnosti a veřejného pořádku a vedoucí kyperské policie
- pro účely článku 6 odst. 5 Úmluvy: vedoucí kyperské policie, ředitel cel a komisař pro DPH, jednotka pro boj proti praní špinavých peněz, ředitel daňové správy a Centrální kyperská banka
- pro účely článku 6 odst. 6 Úmluvy: Ministerstvo spravedlnosti a veřejného pořádku a právní odbor republiky
- pro účely aplikace článku 18, 19 a článku 20 odst. 1 až 5 Úmluvy: Odbor elektronických komunikací ministerstva komunikací a veřejných prací, komisař elektronických komunikací a pošty a komisař ochrany osobních údajů

Článek 9

V souladu s článkem 9 odst. 6 Úmluvy Kyprská republika prohlašuje, že pro účely článku 9 odst. 1 je požadován písemný souhlas stanovený v odst. 3

Článek 28, 27

V souladu s článkem 28 odst. 5 a článkem 27 odst. 5 Úmluvy Kyprská republika prohlašuje, že pokud Úmluva nevstoupí v platnost v okamžik uložení tohoto prohlášení, bude se Úmluva aplikovat na vzájemné vztahy mezi Kyprskou republikou a členskými státy, které udělaly stejné prohlášení.

LITVA**Článek 6**

V souladu s článkem 6, odst. 7 Úmluvy Seimas (Litevský Parlament) Litevské republiky prohlašuje, že Litevská republika se nepovažuje vázána ustanoveními první věty odstavce 5 a odstavcem 6 článku 6 Úmluvy;

Článek 24

V souladu s článkem 24 Úmluvy Seimas Litevské republiky prohlašuje, že

- 1) ústředními orgány k výkonu funkcí dle této Úmluvy jsou ministerstvo spravedlnosti a Nejvyšší státní zastupitelství (Prosecutor General's Office).
- 2) Justičními orgány k výkonu funkcí dle této Úmluvy jsou krajská státní zastupitelství (Territorial Regional Prosecutor's Offices), litevské Odvolací soudy (court of Appeals of Lithuania), krajské a okresní soudy (Regional and District courts). Ministerstvo spravedlnosti a Nejvyšší státní zastupitelství v každém konkrétním případě pomůže s určením justičního orgánu místně příslušné k mezinárodní justiční spolupráci.
- 3) Nejvyšší státní zastupitelství Litevské republiky má pravomoc zajišťovat mezinárodní justiční spolupráci dle článků 12, 13, 14, 18, 19 a odst. 1 až 5 článku 20 s výjimkou bodu d odstavce 4 článku 20.
- 4) Policejní oddělení pod Ministerstvem vnitra je určeno jako příslušný orgán k výkonu funkcí podle bodu d odstavce 4 článku 20.

Článek 27

Dle odstavce 5 článku 27 Úmluvy Seimas Litevské republiky prohlašuje, že pokud Úmluva ještě není účinná do vstupu Litvy do EU, Úmluva se použije ve vztahu k těm členským státům EU, které učinily stejné prohlášení.

LOTYŠSKO**Článek 9**

V souladu s čl. 9 odst. 6 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie vypracované Radou na základě čl. 34 Smlouvy o Evropské unii, Prohlášení Rady k čl. 10 odst. 9, Prohlášení Spojeného království k čl. 20, Lotyšská republika prohlašuje, že předtím, než dojde k dohodě o dočasném předání osoby uvedené v čl. 9 odst. 1, bude ve všech případech vyžadován souhlas dotčené osoby s předáním.

Článek 24

V souladu s čl. 24 Úmluvy Lotyšská republika prohlašuje, že ústřední orgány příslušné pro uplatňování této Úmluvy a pro uplatňování ustanovení o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie jsou totožné s těmi, které byly určeny prohlášením Lotyšské republiky podle Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních; v souladu s čl. 24 odst. 1 písm. e) Úmluvy Lotyšská republika prohlašuje, že orgánem příslušným pro účely aplikace čl. 18, 19 a 20 odst. 1 až 5 je: Central Criminal Police Brīvības Boulevard 61 Rīga, LV-1010 Tel: +371 7075031 Fax: +371 7075053 E-mail: kanc@vp.gov.lv

LUCEMBURSKO**Článek 23**

V souladu s ustanovením článku 23 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracované Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii ze dne 29. května 2000 (dále pouze „Úmluva“) vláda Lucemburského velkovévodství prohlašuje, že v případě, že jsou na základě Úmluvy předávány jinému členskému státu osobní údaje, Lucemburské velkovévodství může požadovat vzhledem k článku 23 odst. 1 písm. c) Úmluvy a s ohledem na daný případ (až na případy, kdy členský stát obdržel souhlas dotčené osoby), aby osobní údaje byly použity pouze pro účely stanovené v článku 23 odst. 1 písm. a) a b) Úmluvy s předchozím souhlasem Lucemburského velkovévodství a to v rámci řízení pro které Lucemburské velkovévodství mohlo odmítnout, nebo omezit předání nebo používání osobních údajů v souladu s Úmluvou nebo nástroji uvedeným v článku 1 Úmluvy.

Jestliže v určitém případě Lucemburské velkovévodství odmítne udělit svůj souhlas na základě žádosti členského státu na základě článku 1, uvede důvody svého rozhodnutí písemně.

Článek 6

V souladu s článkem 6 odst. 7 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie Lucemburské velkovévodství prohlašuje, že není vázáno ani první větou pátého odstavce článku 6, ani odstavcem 6 článku 6.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odst. 7 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie z 29. května 2000 Lucemburské velkovévodství prohlašuje, že není vázáno ustanovením článku 18 odst. 6 pouze, pokud není schopno zajistit bezprostřední přenos.

Článek 24

V souladu s ustanovením článku 24 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie z 29. května 2000 Lucemburské velkovévodství prohlašuje, že příslušnými orgány pro účely Úmluvy jsou justiční orgány, a pokud je vyžadována intervence ze strany centrálního orgánu, je jím generální státní prokurátor, Cité judiciaire,

Bâtiment CR, L-2080 Luxembourg. Za justiční orgány Lucemburské velkovévodství považuje v souladu s učiněným prohlášením k článku 24 Evropské úmluvy o právní pomoci v trestních věcech členy justičních orgánů s rozhodovací pravomocí, vyšetřující soudce a příslušníky státního zastupitelství.

MAĎARSKO

Článek 3

S ohledem na článek 3, odst. 1 Úmluvy Nejvyšší státní zástupce přijímá a zasílá žádosti dle tohoto článku.

Článek 6

S ohledem na článek 6 odst. 5 a 6 Úmluvy: ústřední orgány přijímají a podávají žádosti v souladu s tímto článkem. Nejvyšší státní zástupce a Ministerstvo spravedlnosti jsou ústředními orgány.

S ohledem na článek 6, odst. 8 Úmluvy: Ministerstvo spravedlnosti přijímá a podává žádosti o dočasné předání osob omezených na svobodě. Nejvyšší státní zástupce přijímá a podává žádosti o informace týkající se odsouzení.

Článek 10

S ohledem na článek 10, odst. 9: Výslech obviněného prostřednictvím videokonference může být proveden, pouze pokud je souhlas udělen písemně.

Článek 18, 19 a 20

S ohledem na články 18, 19 a 20: Nejvyšší státní zástupce přijímá a podává žádosti v souladu s těmito články. Kontaktní místo ve službě 24 hodin denně v souladu s článkem 20, odst. 4, je NEBEK (Mezinárodní centrum pro spolupráci v trestních věcech).

MALTA

Článek 6

Pro účely čl. 6 odst. 7 Malta prohlašuje, že není vázána prvními větami odst. 5 a 6 tohoto článku.

Článek 9

Pro účely čl. 9 odst. 6 Malta prohlašuje, že předtím, než dojde k dohodě o dočasném předání osoby, která je ve vazbě nebo výkonu trestu odnětí svobody, pro účely vyšetřování, bude vyžadován souhlas podle čl. 9 odst. 3.

Článek 18

Pro účely čl. 18 odst. 7 Malta prohlašuje, že bude vázána čl. 18 odst. 6 pouze tehdy, nebude-li schopna zajistit bezprostřední přenos.

Článek 24

Podle čl. 24 Malta prohlašuje, že 1) všechny žádosti musí být na Maltu zasílány prostřednictvím Kanceláře generálního prokurátora (the Office of the Attorney General), jenž je příslušným ústředním orgánem; 2) příslušným kontaktním místem podle čl. 20 odst. 4 písm. d) je Oddělení mezinárodních vztahů Policie Maltské republiky (the International Relations Unit of the Malta Police).

NĚMECKO

Článek 9

V případě dočasného předání osoby za účelem vyšetřování souhlas dotčené osoby podle článku 9 odst. 3 je všeobecně vyžadován za účelem realizace dohody podle článku 9 odst. 1.

Článek 10

Uplatnění článku 10 odst. 9 první věta (výslech prostřednictvím videokonference obviněné osoby) není obecně vyloučen. Výslech obviněné osoby prostřednictvím videokonference se může uskutečnit pouze na dobrovolném základě (článek 10 odst. 9 třetí řádek). Svědek nebo znalec (článek 10 odst. 1), který nevyhoví předvolání k výslechu prostřednictvím videokonference zaslanému cizozemským justičním orgánem, nemůže být s ohledem na vnitrostátní právní úpravu donucen k úhradě nákladů a nemohou mu být uloženy sankce.

Článek 24

Federální vláda má čest oznámit Generálnímu sekretariátu Rady s ohledem na ustanovení článku 24 odst. 1 písm. d) Úmluvy z 29. května 2000 o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, že kontaktním místem pro účely článku 20 odst. 4 písm. d) je dále uvedený úřad:

Bundeskriminalamt 65173 Wiesbaden Téléphone: 0049 (0) 611-55-13101 Télécopie: 0049 (0) 611-55-12141 Courriel: mail@bka.bund.de

V souladu s článkem 24 odst. 1 písm. d) Úmluvy z 29. května 2000 o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, stanoví Spolková republika Německo jako příslušný orgán pro účely článku 6 odst. 6 Úmluvy dále uvedené správní orgány:

I. Federální úroveň:

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung Deichmanns Aue 29 53179 Bonn Telefon: +49 (0)228 - 99 6845 0 Telefax: +49 (0)228 - 99 6845 3109 E-Mail: info@ble.de

Věcná příslušnost pro řízení o přestupcích v rámci směrnice o právu na rybolov v Unii

Verordnung zur Durchsetzung des Fischereirechts der Europäischen Union ("Seefischerei-Bußgeldverordnung")

Bundesamt für Güterverkehr Werderstraße 34 50672 Köln Telefon: +49 (0)221 - 5776 0 Telefax: +49 (0)221 - 5776 1777 E-Mail: poststelle@bag.bund.de

V rámci zákona o poplatcích na dálnicích Luftfahrt-Bundesamt Der Präsident Hermann-Blenk-Straße 26 38108 Braunschweig Telefon: +49 (0)531 - 2355 0 Telefax: +49 (0)531 - 2355 710 E-Mail: buergerinfo@lba.de

V případě porušení směrnice (CE) číslo 261/2004 Wasser- und Schifffahrtsdirektion Ost Postfach 13 20 39003 Magdeburg Telefon: +49 (0)391 - 2887 0 Telefax: +49 (0)391 - 2887 3030 E-Mail: wsd-ost@wsv.bund.de

V případě vnitrostátní plavby Wasser- und Schifffahrtsdirektionen West Cheruskerring 11 48147 Münster Telefon: +49 (0)251 - 2708 0 Telefax: +49 (0)251 - 2708 115 E-Mail: wsd-west@wsv.bund.de

V případě vnitrostátní plavby Wasser- und Schifffahrtsdirektionen Südwest Postfach 31 01 60 55062 Mainz Telefon: +49 (0)6131 - 979 0 Telefax: +49 (0)6131 - 979 155 E-Mail: wsd-suedwest@wsv.bund.de

II. Zemská úroveň:

1) Bade-Wurtemberg - Regierungspräsidium Freiburg Kaiser-Joseph-Straße 167 79098 Freiburg Telefon: +49 (0)761 - 208 0 Telefax: +49 (0)761 - 208 39 42 00 E-Mail: poststelle@rpf.bwl.de

Věcná příslušnost pro všechny přestupky s výjimkou daní

2) Bavorsko - Regierung der Oberpfalz 93039 Regensburg Telefon: +49 (0)941 - 5680 0 Telefax: +49 (0)941 - 5680 199 E-Mail: poststelle@reg-opf.bayern.de

Věcná příslušnost pro řízení o všech přestupcích s výjimkou daňových řízení a řízení o dopravních přestupcích.

Bayerisches Polizeiverwaltungsamt Postfach 0202 94302 Straubing Telefon: +49 (0)9421 - 549 0 Telefax: +49 (0)9421 - 549 120 E-Mail: pva.straubing@polizei.de

Na úseku silniční dopravy.

3) Berlin - Landesverwaltungsamt Berlin 10702 Berlin Telefon: +49 (0)30 - 901 20 Telefax: +49 (0)30 - 902 835 00 E-Mail: info@lvwa.berlin.de

Věcná příslušnost pro řízení o všech přestupcích s výjimkou daňových řízení.

4) Brême - Stadttamt Stresemannstraße 48 28207 Bremen Telefon: +49 (0)421 - 361 197 32 +49 (0)421 - 361 197 60 Telefax: +49 (0)421 - 361 196 91 E-Mail: office@stadttamt.bremen.de

Věcná příslušnost pro řízení o přestupcích v silniční dopravě.

5) Hesse - Regierungspräsidium Gießen Postfach 10 08 51 35338 Gießen Telefon: +49 (0)641 - 303 0 Telefax: +49 (0)641 - 303 21 97 E-Mail: rp-giessen@rpgi.hessen.de

Věcná příslušnost pro řízení o přestupcích v silniční dopravě.

6) Basse-Saxe - Polizeidirektion Lüneburg Postfach 2240 21312 Lüneburg Telefon: +49 (0)431 - 29 0 Telefax: +49 (0)431 - 29 1065 E-Mail: Poststelle@pd-lg.polizei.niedersachsen.de

Věcná příslušnost pro řízení o všech přestupcích s výjimkou daňových řízení.

7) Sarre - Landesverwaltungsamt des Saarlandes Am Markt 7 66386 St. Ingbert

Věcná příslušnost pro řízení o všech přestupcích s výjimkou daňových řízení.

8) Saxe - Landesdirektion Sachsen Altchemnitzer Straße 41 09120 Chemnitz Tel.: 0049 (0) 371 532-1140 Fax: 0049 (0) 371 532-2846 ulrike.wietek@lds.sachsen.de

Věcná příslušnost pro řízení o všech přestupcích s výjimkou daňových řízení.

9) Thuringe - Thüringer Landesverwaltungsamt Weimarplatz 4 99423 Weimar Telefon: +49 (0)361 - 37 700 Telefax: +49 (0)361 - 37 737 190 E-Mail: poststelle@tlvwa.thueringen.de

Věcná příslušnost pro řízení o všech přestupcích s výjimkou daňových řízení.

10) Všechny země - Finanzamt Koblenz Bußgeld- und Strafsachenstelle Ferdinand-Sauerbruch-Straße 19 56073 Koblenz Telefon: +49 (0)261 - 4931 0 Telefax: +49 (0)261 - 4931 20090 E-Mail: Poststelle@fa-ko.fin-rlp.de

NIZOZEMÍ

Článek 10

V souladu s čl. 10 odst. 9 Nizozemské království prohlašuje, že nebude aplikovat první pododstavec čl. 10 odst. 9.

Článek 24

V souladu s čl. 24 odst. 1 Nizozemské království prohlašuje, že orgány uvedené v Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních a v Beneluxské smlouvě jsou příslušné k uplatňování Úmluvy a Protokolu a jsou navíc určeny jako: správní orgány ve smyslu čl. 3 odst. 1: státní zástupce a Centrální kancelář pro vymáhání pokut (Centraal Justitieel Incassobureau/Central Judicial Recovery Bureau); příslušný ústřední orgán ve smyslu čl. 6 odst. 2 a odst. 8: Kancelář pro mezinárodní právní pomoc Ministerstva spravedlnosti v Haagu (Bureau Internationale Rechtshulp/ International Judicial Assistance Bureau); příslušné orgány ve smyslu čl. 6 odst. 5: státní zástupce pro příchozí a odchozí žádosti a oznámení členského státu pro zahájení řízení před soudy v jiném členském státě a vyšetřujícího soudce pro odchozí žádosti; správní orgány podle čl. 6 odst. 6: Centrální kancelář pro vymáhání pokut (Centraal Justitieel Incassobureau/Central Judicial Recovery Bureau) in Leeuwarden; příslušné orgány podle čl. 18 a 19 a 20 odst. 1 až 5: státní zástupce; orgán příslušný k přijetí oznámení podle čl. 20 odst. 2: Sirene Nizozemsko (the Netherlands Sirene Bureau).

Článek 27

V souladu s čl. 27 odst. 5 Nizozemské království prohlašuje, že do vstupu Úmluvy v platnost, bude Úmluvu používat ve vztazích s těmi členskými státy, které učinily stejné prohlášení.

POLSKO

Článek 24

V souladu s článkem 24 odst. 1 písm. b), c) a e) Úmluvy Polsko prohlašuje, následující

- centrálním orgánem pro účely článku 6 odst. 2 a 8 je Ministerstvo spravedlnosti, Al. Ujazdowskie 11, 00-950 Varsovie, Pologne;
- pro účely článku 6 odst. 5 jsou příslušnými orgány Vedoucí policie ('Komendant Glowny Policji') v oblastech pokrytých článkem 12 a 14 a ministerstvo financí pokrytých článkem 12 pro závažné daňové trestné činy a generální prokurátor pro oblast pokrytou článkem 13
- pro účely článku 18, 19 a 20 odst. 1, 3 a 5 jsou příslušnými orgány místně příslušná okresní státní zastupitelství ('Prokurator Okregowy') a kontaktní bod podle článku 20 je vykonávána místně příslušnými vedoucími policie v rámci vojvodství ('Komendant Wojewodzki Policji')

Článek 27

V souladu s článkem 27 odst. 5 Úmluvy Polsko prohlašuje, že bude uplatňovat tuto Úmluvu před její účinností ve vztahu k těm členským státům, které učinily stejné prohlášení

Článek 9

V souladu s článkem 9 odst. 6 Úmluvy Polsko prohlašuje, že před dosažením dohody podle článku 9 odst. 1 bude vyžadovat jako dožádaný stát předchozí souhlas osoby, o jejíž dočasné předání se jedná.

Článek 10

V souladu s článkem 10 odst. 9 Úmluvy Polsko prohlašuje, že nebude žádat o výslech osoby prostřednictvím video-konference v případě, že se bude jednat o osobu obviněnou, stejně tak nebude vyřizovat takovéto žádosti.

PORTUGALSKO

Článek 24

V souladu s čl. 24 odst. 1 Úmluvy Portugalská republika prohlašuje, že příslušnými orgány jsou: a) pro účely čl. 3 odst. 1 Úmluvy všechny správní orgány, jejichž pravomoc je vymezena portugalským právem; b) pro účely uplatňování čl. 6 Úmluvy, včetně odst. 8, Nejvyšší státní zastupitelství republiky (Procuradoria Geral da República/Office of the Chief Public Prosecutor of the Republic) jako ústřední orgán nebo Kriminální policie (Policia Judiciária/Criminal Police) pro předávání žádostí podle čl. 12, 13 a 14 Úmluvy; c) pro účely uplatňování čl. 12 Úmluvy státní zastupitelství (Ministério Público/Public Prosecutor's Office).

Článek 20

V souladu s čl. 20 odst. 4 písm. d) Úmluvy Portugalská republika určuje jako kontaktní místo pro účely čl. 18, 19 a 20 Úmluvy Kriminální policii (Policia Judiciária/Criminal Police), oddělení mezinárodní spolupráce (Departamento Central de Cooperação Internacional - DCCI/Central Department for International Cooperation).

Článek 6

V souladu s čl. 6 odst. 7 Úmluvy Portugalská republika prohlašuje, že žádosti podle odst. 5 a 6 tohoto článku mají být zasílány Nejvyššímu státnímu zastupitelství (Procuradoria Geral da República/Office of the Chief Public Prosecutor of the Republic), kdykoliv je Portugalská republika dožádaným státem; v souladu s těmito stejnými ustanoveními Portugalská

republika prohlašuje, že kdykoliv je dožadujícím státem, žádosti mohou být činěny portugalskými správními orgány, které mají pravomoc podle portugalského práva. V souladu s čl. 18 odst. 7 Úmluvy je Portugalská republika vázána odst. 6 tohoto článku pouze tehdy, nebudou-li portugalské orgány schopny zajistit bezprostřední přenos.

Článek 27

V souladu s čl. 27 odst. 5 Úmluvy a pro jeho účely Portugalská republika uplatňuje Úmluvu ve vztazích s ostatními členskými státy, které učinily stejné prohlášení

RAKOUSKO

Článek 24

Rakousko prohlašuje v souladu s článkem 24 odst. 1, že orgány označené pro účely Úmluvy o právní pomoci v trestních věcech z 20. dubna 1959 jsou příslušné pro účely Úmluvy a stanoví: jako správní orgány pro účely článku 3 odst. 1 místní orgány v rámci „Bezirk“ a ředitelství spolkové policie.

Článek 6

Příslušnými orgány pro účely článku 6 odst. 2 a 8 je Spolkové ministerstvo spravedlnosti, pro účely článku 6 odst. 2 až 8 Spolkové ministerstvo spravedlnosti, pro účely článku 6 odst. 5 pro žádosti podle článku 12 státní zastupitelství, v rámci jehož působnosti je překročena hranice nebo státní zastupitelství oblasti, z níž má odejít sledovaná zásilka, pro žádosti podle článku 13 státní je příslušným zástupce podle místa, kde byl společný vyšetřovací tým založen, pro žádosti podle článku 14 státní zastupitelství místně příslušné podle místa, v němž má vyšetřování začít; pro potřeby článku 6 odst. 6 jsou příslušnými orgány správní místní orgány v rámci „Bezirk“ a ředitelství spolkové policie; pro potřeby článků 18, 19 a 20 odst. 1 až 5 jsou příslušnými orgány státní zastupitelství v působnosti zemského soudu ("Landesgericht"); pro potřeby článku 20 odst. 2 je příslušným orgánem rakouská centrále SIRENE.

Článek 27

Rakousko prohlašuje, v souladu s článkem 27 odst. 5, že úmluva je před svým vstupem v účinnost aplikovatelná ve vztahu k členským státům, jež učinily stejné prohlášení.

RUMUNSKO

Rumunsko přistoupilo dne 1. ledna 2007, dnem svého vstupu do Evropské Unie k Úmluvě z 29. května 2000 o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie a k protokolu z 16. října 2001 k této úmluvě.

Rumunsko prohlašuje v souladu s článkem 24 odst. 1 Úmluvy, že v souladu se svou vnitrostátní právní úpravou jsou příslušnými orgány pro účely této úmluvy:

a) centrální orgány pro účely aplikace článku 6

- Ministerstvo spravedlnosti pro žádosti o právní pomoc podle článku 6 odst. 8 Úmluvy a pro všechny další žádosti pokud je věc ve stádiu před soudem nebo se jedná o výkon trestního rozhodnutí, v situaci podle článku 6 odst. 3 Úmluvy a v dalších případech, pokud není možný přímý kontakt. Nicméně přímá komunikace je možná mezi příslušnými rumunskými justičními orgány a centrálními orgány jmenovanými jinými členskými státy;
- státní zastupitelství u Nejvyššího kasačního soudu, pro žádosti o právní pomoc pokud je věc ve stádiu přípravného řízení v situaci uvedené v článku 6 odst. 3 a v dalších případech, kdy není možný přímý styk. Nicméně přímá komunikace je taktéž možná mezi příslušnými rumunskými justičními orgány a centrálními orgány jmenovanými Velkou Británií a Irskem a Irskem;
- státní zastupitelství u Nejvyššího kasačního soudu pro žádosti o právní pomoc podle článku 18, 19 a 20 odst. 1 až 5. Podle vnitrostátní procesní právní úpravy je státní zástupce příslušný k podání žádosti o odposlech telekomunikačního provozu a pouze soud je příslušný pro udělení souhlasu. Poznámka: Pro uplatňování této úmluvy je podle rumunského práva je zásadou přímý kontakt mezi justičními orgány dožadujícími a dožadujícími. Zároveň pokud je komunikace prostřednictvím centrálních orgánů Úmluvou vyžadována ve zvláštních případech a taktéž ve vztahu k členským státům, které učinily prohlášení podle kterého musí být dožádání předáno prostřednictvím centrálního orgánu, je nutné takto postupovat.

b) Rumunskými justičními orgány jsou soudy a státní zastupitelství.

c) Pouze soud může v Rumunsku nařídít odposlech telekomunikačního provozu na žádost státního zástupce. V rámci poskytování právní pomoci v trestních věcech státní zastupitelství u Nejvyššího kasačního soudu poskytuje pomoci orgánům, jež žádají o provedení odposlechu telekomunikačního provozu.

SLOVINSKO

Článek 24

V souladu s článkem 24 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracované Radou na základě článku 34 Smlouvy o EU Slovinská republika stanovuje, že příslušnými orgány pro účely článku 6 odst. 6 jsou v souladu s vnitrostátní právní úpravou orgány, které se zabývají dohledem nad uplatňováním předpisů a jsou z tohoto titulu příslušnými pro rozhodnutí o méně závažných porušeních právních předpisů.

Co se týká článku 24 odst. 1 písm. b) Úmluvy, Slovinská republika stanovuje, že příslušnými justičními orgány ve Slovinské republice pro účely článku 6 odst. 1 Úmluvy, jsou místně příslušné soudy a okresní státní zastupitelství.

Co se týká článku 24 odst. 1 písm. d) Úmluvy, Slovinská republika stanovuje, že centrálním orgánem pro účely článku 6 odst. 8 Úmluvy je ministerstvo spravedlnosti, odbor mezinárodní spolupráce a mezinárodní právní pomoci. Ministerstvo spravedlnosti Slovinské republiky poskytuje mimo jiné informace ohledně místně příslušných orgánů, jež přijímají žádosti a poskytují mezinárodní právní pomoc.

Co se týká článku 24 odst. 1 písm. d) Úmluvy, Slovinská republika stanovuje, že příslušným orgánem pro účely článku 18, 19 a článku 20 odst. 1 až 5 Úmluvy je Ministerstvo vnitra Slovinské republiky prostřednictvím policie; odposlech telekomunikačního provozu je ve Slovinské republice povolován příslušným soudem.

SLOVENSKO

Článek 24, 25

V souladu s ustanovením článku 24 odst. 1 Slovenská republika prohlašuje, že dále uvedené orgány jsou příslušnými pro účely aplikace této Úmluvy a to nad rámec orgánů již stanovených v Prohlášení Slovenské republiky k Úmluvě o právní pomoci v trestních věcech.

- Ministerstvo spravedlnosti Slovenské republiky je centrálním orgánem příslušným pro předávání žádostí o právní pomoc podle článku 6 odst. 2
- Prokurátor je příslušným orgánem pro účely článku 6 odst. 5 pro řízení podle článků 12 a 14
- Generální prokuratura Slovenské republiky je orgánem příslušným pro účely článku 6 odst. 5 pro řízení podle článku 13
- Ministerstvo spravedlnosti Slovenské republiky je orgánem příslušným pro účely článku 6 odst. 8 písm. a)
- Generální prokuratura Slovenské republiky je ústředním orgánem pro účely článku 6 odst. 8 písm. b)
- Kontaktním bodem podle článku 20 odst. 4 písm. d) je Policejní Prezidium, odbor mezinárodní spolupráce, NCB Interpol, Racianska 45, 812 72 Bratislava, Slovenská republika, Tel. +421- (0)9610 50318, Fax: +421-(0) 9610 59002.

Článek 9

V souladu s ustanovením článku 9 odst. 6 Slovenská republika prohlašuje, že bude vyžadovat, aby dotčená osoba souhlasila se svým předáním před tím, než bude dosaženo souhlasu ohledně dočasného předání osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody.

Článek 6

V souladu s článkem 6 odst. 7 Slovenská republika prohlašuje, že nebude vázána první větou článku 6 odst. 5 nebo článku 6 odst. 6.

ŠPANĚLSKO

Článek 24

S ohledem na článek 24 odst. 1 písm. b) Španělsko stanovuje jako centrální orgán v souladu s ustanovením článku 6 odst. 2 ministerstvo spravedlnosti (Dirección General de Cooperación Jurídica Internacional y Relaciones con las Confesiones)

S ohledem na článek 24 odst. 1 písm. e), za účelem uplatnění článku 18 a 20 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy EU je příslušným orgánem justiční orgán stanovený na základě obvyklých pravidel stanovených zákonem stanovujícím pravidla ohledně příslušnosti

Pro účely ustanovení článku 20 odst. 4 ohledně stanovení kontaktního bodu, který je k dispozici 24 hodin denně, kontaktními body za Španělsko jsou nouzové služby příslušného justičního orgánu

Článek 27

S ohledem na článek 27 odst. 5 Úmluvy, Španělské království uplatňuje tuto Úmluvu vůči členským státům, které učinily stejné prohlášení.

ŠVÉDSKO

Prohlášení:

- a) orgány (státní zástupci a soudy) určené Švédskem jako příslušné soudní orgány v souladu s článkem 24 z roku 1959 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních jsou příslušné pro uplatňování Úmluvy EU ze dne 29. května 2000 o vzájemné pomoci ve věcech trestních a Protokolu ze dne 16. října 2001 k této Úmluvě.
- b) dále:

- 1) v souladu s článkem 24 (1) (b) Úmluvy je příslušným ústředním orgánem Ministerstvo spravedlnosti;
- 2) v souladu s článkem 24 (1) (c) Úmluvy, následující policejní a celní orgány jsou:

- i) Státní policejní ředitelství (National Police Board), policejní orgány, celní rady a pobřežní stráž za kontrolovaných dodávek (článek 12),
 - ii) Státní policejní ředitelství (National Police Board), policejní orgány, celní rady (Customs Board) a Coast Guard pro společné vyšetřovací týmy (článek 13), a
 - iii) Státní policejní ředitelství (National Police Board) a policejní orgány pro tajné vyšetřování (článek 14),
- 3) v souladu s článkem 24 (1) (e) úmluvy jsou kompetentní státní zástupci.

VELKÁ BRITÁNIE

Článek 6

V souladu s čl. 6, odst. 3, UK prohlašuje, že žádosti o právní pomoc musí být zaslány jednomu ze tří ústředních orgánů, stanovených v prohlášení k článku 24, odst. 1, bod b). Aniž by bylo dotčeno toto prohlášení, žádosti o právní pomoc ve věcech daňových a celních (včetně trestných činů ve věcech přímých a nepřímých daní a trestných činů ve věcech vývozu a dovozu) mohou být též zaslány britskému daňovému a celnímu Úřadu (HM Revenue and Customs). Další komunikace ve věcech těchto žádostí, včetně důkazů, se mohou vést přímo mezi orgánem dožadujícím a dožádaným.

Článek 9

V souladu s čl. 9, odst. 6, UK prohlašuje, že bude vyžadován písemný souhlas osoby omezené na svobodě pro povolení jejího dočasného předání.

Článek 10

V souladu s čl. 10, odst. 9, UK prohlašuje, že nebude aplikovat ustanovení článku 10 na výsledky prostřednictvím videokonference osob trestně stíhaných.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odst. 7, UK prohlašuje, že je vázána odstavcem 6 pokud nelze zajistit bezprostřední přenos.

Článek 20

UK opakuje prohlášení, které učinila při podpisu úmluvy. Toto prohlášení, které je nedílnou součástí úmluvy, jak bylo dohodnuto, zní: „V UK se článek 20 aplikuje v rámci příkazů k odposlechu vydaným státním tajemníkem nebo britským daňovým a celním Úřadem (HM Revenue and Customs), pokud je v souladu s národním právem v případě odposlechnutí telekomunikačního provozu příkaz vydán za účelem vyšetřování závažných trestných činů. Aplikuje se také na příkazy vydané Bezpečnostní službou („Security Service“) v případě, kdy se v souladu s národním právem jedná o vyšetřování vykazující charakteristiky v článku 20, odst. 1.“ Odkazy na Úřad daňový a celní UK (HM Customs and Excise) by měly od nynějška být považovány za odkazy na Správu daňovou a celní (HM Revenue and Customs) s ohledem na změny v souvislosti se zákonem 2005 o správě daní a cel (Commissioners of Revenue and Customs Act 2005).

Článek 24

V souladu s článkem 24, odst. 1 UK prohlašuje, že příslušné orgány k aplikaci úmluvy jsou uvedeny u Evropské úmluvy o vzájemné spolupráci a v souladu s čl. 24, odst. 1 b) ústředními orgány za účelem aplikace článku 6 a pro žádosti v článku 6, odst. 8, jsou tyto: The Home Office pro Anglii a Wales, The Crown Office pro Skotsko a The Northern Ireland Office pro Severní Irsko.

V souladu s článkem 24, odst. 1, bod c), a kromě citovaných orgánů jsou následující příslušné k aplikaci čl. 6, odst. 5: Scottish Drugs Enforcement Agency (SDEA), pro Skotsko. Chief Officers of Police pro Anglii a Wales, Chief Constable of the Police Service pro Severní Irsko. V souladu s článkem 6, odst. 4, UK potvrzuje, že žádosti mohou být zasilány via národní centrála Interpol.

V souladu s článkem 24, odst. 1, bod e), příslušný orgán za účelem aplikace článků 18, 19 a 20 je pro Anglii a Wales Secretary of State for the Home Department (ministr vnitra), pro Severní Irsko Secretary of State for Northern Ireland (ministr pro Severní Irsko), a pro Skotsko the Scottish Ministers (skotská exekutiva). Kontaktním místem ve službě 24h denně ve smyslu čl. 20, odst. 4, bod d), je národní centrála Interpol.

Příloha č. 26

**PROTOKOL K ÚMLUVĚ O VZÁJEMNÉ POMOCI V TRESTNÍCH VĚCECH MEZI ČLENSKÝMI STÁTY
EVROPSKÉ UNIE, VYPRACOVANÁ RADOU NA ZKLADĚ ČLÁNKU 34 SMLOUVY O EVROPSKÉ UNII**

SMLUVNÍ STRANY
ke dni 15. listopadu 2013
(neoficiální překlad)

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Belgie	05/10/2005	P
Bulharsko	01/12/2007	
Česká republika	12/06/2006	P
Dánsko	05/10/2005	P
Finsko	05/10/2005	P
Francie	05/10/2005	P
Kypř	01/02/2006	
Litva	05/10/2005	
Lotyšsko	05/10/2005	P
Lucembursko	06/03/2011	
Maďarsko	23/11/2005	P
Malta	03/07/2008	
Německo	02/02/2006	
Nizozemí	05/10/2005	P
Polsko	26/10/2005	
Portugalsko	12/03/2007	
Rakousko	05/10/2005	P
Rumunsko	01/12/2007	P
Slovensko	01/10/2006	
Slovinsko	05/10/2005	
Španělsko	05/10/2005	P
Švédsko	05/10/2005	P
Velká Británie	13/06/2006	P

P = prohlášení

Zdroj: internet - adresa: <http://www.consilium.europa.eu/policies/agreements/search-the-agreements-database?command=details&lang=en&aid=2001090&doclang=EN>

Příloha č. 27

PROTOKOL K ÚMLUVĚ O VZÁJEMNÉ POMOCI V TRESTNÍCH VĚCECH MEZI ČLENSKÝMI STÁTY EVROPSKÉ UNIE, VYPRACOVANÁ RADOU NA ZKLADĚ ČLÁNKU 34 SMLOUVY O EVROPSKÉ UNII**VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ**

ke dni 15. listopadu 2013

(neoficiální překlad)

BELGIE

V souladu s článkem 24 Úmluvy, Belgické království prohlašuje, že orgány příslušné pro účely Úmluvy jsou orgány justiční a pokud je požadována intervence centrálního orgánu, je jím Federální úřad pro justici, Obecný odbor legislativní a práv a základních svobod (Service public fédéral Justice, Direction générale de la Législation et des Libertés et Droits fondamentaux), Boulevard de Waterloo 115, 1000 Bruxelles. Belgické království považuje za justiční orgány v souladu s prohlášením učiněným v rámci Úmluvy o právní pomoci z roku 1950 „členy justice s rozhodovací pravomocí, vyšetřující soudce a státní zástupce“. Belgické království nestanovuje žádný orgán, který by nebyl justičním orgánem pro účely uplatňování Úmluvy.

ČESKÁ REPUBLIKA**Článek 6**

V souladu s [článkem 6 odstavec 7 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie \(Brusel, 29. květen 2000\)](#) Česká republika prohlašuje, že není vázána článkem 6 odstavec 5 větou první Úmluvy.

V souladu s [článkem 6 odstavec 7 Úmluvy](#) o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že podle [článku 6 odstavce 6 Úmluvy](#) se žádosti správních orgánů podle [článku 3 odstavce 1 Úmluvy](#) zasílají justičním orgánům České republiky, a nemohou být proto zasílány přímo správním orgánům České republiky.

Článek 9

V souladu s [článkem 9 odstavec 6 Úmluvy](#) o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že souhlas uvedený v [článku 9 odstavce 3 Úmluvy](#) bude vyžadován před uzavřením dohody o dočasném předání osoby podle [článku 9 odstavce 1 Úmluvy](#).

Článek 24

V souladu s [článkem 24 odstavec 1 písmeno b\) Úmluvy](#) o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že justičním orgánem příslušným pro vyřízení žádostí o sledování zásilkou ve smyslu článku 12 Úmluvy je Krajské státní zastupitelství v Praze, Husova 11, 110 01 Praha 1, tel.: +420 222 111 700, fax: +420 222 220 075.

V souladu s [článkem 24 odstavec 1 písmeno b\) Úmluvy](#) o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že justičním orgánem příslušným pro vyřízení žádostí o zřízení společného vyšetřovacího týmu ve smyslu [článku 13 Úmluvy](#) je Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, mezinárodní odbor, Jezuitská 4, 660 55 Brno, tel.: +420 542 512 416, fax: +420 542 512 414.

V souladu s [článkem 24 odstavec 1 písmeno b\) Úmluvy](#) o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že justičním orgánem příslušným pro vyřízení žádostí o skryté vyšetřování ve smyslu [článku 14 Úmluvy](#) je Vrchní státní zastupitelství v Praze, náměstí Hrdinů 1300, 140 65 Praha 4, tel.: +420 261 196 111, fax: +420 241 401 400.

V souladu s [článkem 24 odstavec 1 písmeno b\) Úmluvy](#) o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že ústředním orgánem ve smyslu článku 6 odstavec 8 Úmluvy je Ministerstvo spravedlnosti České republiky.

V souladu s [článkem 24 odstavec 1 písmeno e\) Úmluvy](#) o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Brusel, 29. květen 2000) Česká republika prohlašuje, že kontaktním místem ve smyslu [článku 20 odstavce 4 písmeno d\) Úmluvy](#) je Policejní prezidium České republiky, odbor mezinárodní policejní spolupráce, oddělení Interpol, Strojnická 27, 170 89 Praha 7, tel.: +420 974 834 380, fax: +420 974 834 716.

DÁNSKO**Článek 9**

Dánsko prohlašuje, že činí výhradu k článku 9 odst. 2 Protokolu, na jejímž základě článek 1 odst. 1 bude uplatňován pouze na

- trestné činy podle článků 1 a 2 Evropské úmluvy o potlačování terorismu ze dne 27. ledna 1977
- trestné činy zločinného spolčení nebo účasti na zločinném spolčení, které odpovídají jednání popsanému v čl. 3 odst. 4 Úmluvy z 27. září 1996o vydávání osob mezi členskými státy Evropské unie a které jsou zaměřeny na spáchání jednoho nebo několika trestných činů podle článku 1 a 2 Evropské úmluvy o potlačování terorismu.

Co se týká Dánska, až do nového nařízení se protokol neuplatní vůči ostrovům Féroé a Grónsko.

FRANCIE**Článek 9**

Francie prohlašuje v souladu s článkem 9 odst. 2, že bude používat článek 9 odst. 1 pouze na trestné činy stanovené v článku 1 a 2 Evropské úmluvy z 27. ledna 1977 o potlačování terorismu a trestné činy spolčení nebo účasti na zločinném spolčení a které jsou zaměřeny na spáchání jednoho nebo několika těchto trestných činů.

Článek 13

Francie prohlašuje, že tento protokol se aplikuje v souladu s článkem 13 odst. 5 ve vztahu s členskými státy, které učinily stejné prohlášení.

LOTYŠSKO**Článek 9**

V souladu s ustanovení článku 9 odst. 1 Protokolu Lotyšsko prohlašuje, že uplatňuje článek 9 odst. 1 tohoto Protokolu pouze na trestné činy podle článků 1 a 2 Evropské úmluvy o potlačování terorismu a na trestné činy zločinného spolčení nebo účasti na zločinném spolčení, které odpovídají jednání uvedeném v ustanovení článku 3 ods. 4 Úmluvě o vydávání mezi členskými státy Evropské unie - které jsou zaměřeny na spáchání jednoho nebo několika trestných činů podle článků 1 a 2 Evropské úmluvy o potlačování terorismu.

NIZOZEMÍ**Článek 13**

V souladu s čl. 13 odst. 5 Nizozemské království prohlašuje, že než vstoupí v platnost tento protokol, bude jej používat ve vztazích s členskými státy, které učinily stejné prohlášení.

RAKOUSKO

V souladu s článkem 1 odst. 5 Protokolu Rakousko prohlašuje, že podmiňuje vyřízení žádosti podle článku 1 stejným podmínkám, jako jsou uplatňovány pro žádosti o prohlídku nebo zajištění.

Článek 2

V souladu s článkem 2 odst. 4 Protokolu Rakousko prohlašuje, že podmiňuje vyřízení žádosti podle článku 2 stejným podmínkám, jako jsou uplatňovány pro žádosti o prohlídku nebo zajištění.

RUMUNSKO**Článek 28 Úmluvy, 14 Protokolu**

Rumunsko přistoupilo dnem svého vstupu do Evropské Unie k Úmluvě z 29. května 2000 o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie a k protokolu z 16. října 2001 k této úmluvě

ŠPANĚLSKO**Článek 13**

V souladu s článkem 13 odst. 5 Španělsko prohlašuje, že do vstupu v účinnost je tento protokol uplatňován ve vztazích s členskými státy, které učinily stejné prohlášení. Toto prohlášení je účinné 90 dnů po jeho uložení.

ŠVÉDSKO

Vysvětlení: Orgány (prokurátor a soud), jež Švédsko označilo jako příslušné justiční orgány podle článku 24 Evropské úmluvy z roku 1959 o právní pomoci v trestních věcech jsou příslušnými i pro účely Úmluvy EU z 29. května 2000 o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy EU a pro účely protokolu k ní z 16. října 2001.

Navíc vyplývá

1. z článku 24 odst. 1, písm. b) Úmluvy, že ministerstvo spravedlnosti je příslušným centrálním orgánem
2. z článku 24 odst. 1 písm. c) Úmluvy, že policejními a celními orgány jsou
 - a) Generální ředitelství národní policie, složky policie, Národní orgán celní správy a Orgán ochrany švédského pobřeží, pokud se jedná o sledované zásilky (článek 12)
 - b) Generální ředitelství národní policie, oblastní služby policie, Národní orgán celní správy a Orgán ochrany švédského pobřeží, pokud se jedná o společné vyšetřovací týmy (článek 13)
 - c) Generální ředitelství národní policie a oblastní služby policie pokud se jedná o skryté vyšetřování (článek 14)
3. z článku 24 odst. 1 písm. e) Úmluvy, že příslušnými jsou prokurátoři.

Příloha č. 28

SEZNAM ZVLÁŠTNÍCH INFORMAČNÍCH POVINNOSTÍ TÝKAJÍCÍCH SE VÝSLEDKU MEZINÁRODNÍ JUSTIČNÍ SPOLUPRÁCE VYPLÝVAJÍCÍCH Z NĚKTERÝCH MNOHOSTRANNÝCH SMLUV

Čl. 11 písm. c) Úmluvy o potlačení protiprávního zmocnění se letadel z 16. prosince 1970 (č. 96/1974 Sb.) - povinnost informovat o výsledku vydávacího či předávacího řízení nebo řízení o právní pomoci v užším smyslu Radu Mezinárodní organizace civilního letectví (ICAO).

Čl. 13 písm. c) Úmluvy o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví z 23. září 1971 (č. 16/1974 Sb.; s Protokolem o boji s protiprávními činy násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví z 24. února 1988, č. 138/2002 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku vydávacího či předávacího řízení nebo řízení o právní pomoci v užším smyslu Radu Mezinárodní organizace civilního letectví (ICAO).

Čl. 9 Evropské úmluvy o potlačování terorismu z 27. ledna 1977 (č. 552/1992 Sb.) - povinnost pravidelně informovat o výsledcích vydávacích řízení a řízení o právní pomoci v užším smyslu Evropský výbor pro problémy kriminality Rady Evropy (CDPC).

Čl. 15 odst. 1 písm. c) Úmluvy o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby z 10. března 1988 (č. 100/2005 Sb. m. s.; s Protokolem o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské mělčině z 10. března 1988, č. 101/2005 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku vydávacího či předávacího řízení nebo řízení o právní pomoci v užším smyslu generálního tajemníka Mezinárodní námořní organizace (IMO).

Příloha č. 29

**SEZNAM ZVLÁŠTNÍCH INFORMAČNÍCH POVINNOSTÍ TÝKAJÍCÍCH SE VÝSLEDKU
TRESTNÍHO ŘÍZENÍ VYPLÝVAJÍCÍCH Z NĚKTERÝCH MNOHOSTRANNÝCH SMLUV**

- Čl. 7 Mezinárodní úmluvy o potlačení obchodu s děvčaty z 4. května 1910 (č. 26/1913 ř. z., č. 160/1922 Sb. z. a n.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení ostatní smluvní strany, byl-li trestný čin uvedený v čl. 1 nebo 2 spáchán v různých zemích.
- Čl. 3 Mezinárodní úmluvy o potírání obchodu zletilými ženami z 11. října 1933 (č. 32/1936 Sb. z. a n.) - povinnost zaslat stejnopis odsuzujícího rozsudku, identifikační informace o pachateli (fotografie, otisky prstů) a informace o tom, zda odsouzenému bylo uloženo vyhoštění (včetně tzv. správního vyhoštění) ostatním smluvním stranám.
- Čl. 11 písm. c) Úmluvy o potlačení protiprávního zmocnění se letadel z 16. prosince 1970 (č. 96/1974 Sb.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení Radu Mezinárodní organizace civilního letectví (ICAO).
- Čl. 13 písm. c) Úmluvy o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví z 23. září 1971 (č. 16/1974 Sb.; s Protokolem o boji s protiprávními činy násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví z 24. února 1988, č. 138/2002 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení Radu Mezinárodní organizace civilního letectví (ICAO).
- Čl. 11 Úmluvy o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců z 14. prosince 1973 (č. 131/1978 Sb.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení generálního tajemníka Organizace spojených národů.
- Čl. 14 odst. 2 a 3 Úmluvy o fyzické ochraně jaderných materiálů z 26. října 1979 (č. 114/1996 Sb., č. 27/2007 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení států přímo dotčené a generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii (IAEA).
- Čl. 7 Mezinárodní úmluvy proti braní rukojmí z 17. prosince 1979 (č. 36/1988 Sb.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení generálního tajemníka Organizace spojených národů.
- Čl. 15 odst. 1 písm. c) Úmluvy o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby z 10. března 1988 (č. 100/2005 Sb. m. s.; s Protokolem o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské mělčině z 10. března 1988, č. 101/2005 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení generálního tajemníka Mezinárodní námořní organizace (IMO).
- Čl. 18 Úmluvy o bezpečnosti personálu Organizace spojených národů a přidruženého personálu z 9. prosince 1994 (č. 46/1999 Sb.; s Opčním protokolem z 8. prosince 2005, č. 69/2010 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení generálního tajemníka Organizace spojených národů.
- Čl. 16 Mezinárodní úmluvy o potlačování teroristických bombových útoků z 15. prosince 1997 (č. 80/2001 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení generálního tajemníka Organizace spojených národů.
- Čl. 19 Mezinárodní úmluvy o potlačování financování terorismu z 10. ledna 2000 (č. 18/2006 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení generálního tajemníka Organizace spojených národů.
- Čl. 19 Mezinárodní úmluvy o potlačování činů jaderného terorismu z 13. dubna 2005 (č. 57/2007 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Příloha č. 30

**SEZNAM ZVLÁŠTNÍCH INFORMAČNÍCH POVINNOSTÍ TÝKAJÍCÍCH SE VAZBY VYPLÝVAJÍCÍCH
Z NĚKTERÝCH MNOHOSTRANNÝCH SMLUV**

- Čl. 13 odst. 5 Úmluvy o trestných a některých jiných činech spáchaných na palubě letadla z 14. září 1963 (č. 102/1984 Sb.) - povinnost informovat o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby stát registrace letadla a případně kterýkoli jiný zainteresovaný stát, je-li to vhodné.
- Čl. 6 odst. 4 a čl. 11 písm. c) Úmluvy o potlačení protiprávního zmocnění se letadel z 16. prosince 1970 (č. 96/1974 Sb.) - povinnost informovat o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby Radu Mezinárodní organizace civilního letectví (ICAO), stát registrace letadla, stát, v němž má provozovatel bez posádky pronajatého letadla hlavní působiště či trvalé bydliště, stát, jehož státním příslušníkem osoba je, a případně kterýkoli jiný zainteresovaný stát, je-li to vhodné.
- Čl. 6 odst. 4 a čl. 13 písm. c) Úmluvy o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví z 23. září 1971 (č. 16/1974 Sb.; s Protokolem o boji s protiprávními činy násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví z 24. února 1988, č. 138/2002 Sb. m. s.) - povinnost informovat o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby Radu Mezinárodní organizace civilního letectví (ICAO), stát registrace letadla, stát, v němž má provozovatel bez posádky pronajatého letadla hlavní působiště či trvalé bydliště, stát, na jehož území se trestný čin stal, stát, jehož státním příslušníkem osoba je, a případně kterýkoli jiný zainteresovaný stát, je-li to vhodné.
- Čl. 6 odst. 1 Úmluvy o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců z 14. prosince 1973 (č. 131/1978 Sb.) - povinnost informovat přímo nebo prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů o vzetí do vazby či o nahrazení vazby zárukou, dohledem nebo slibem stát, na jehož území byl trestný čin spáchán, stát či jiné státy, jejichž státním příslušníkem je domnělý pachatel nebo, v případě, že je bezdomovcem, stát, na jehož území má trvalé bydliště, stát, či státy, jejichž státním příslušníkem je osoba požívající mezinárodní ochrany nebo jejichž jménem plnila své funkce, všechny ostatní zainteresované státy, a mezinárodní organizaci, jejímž úředníkem nebo zástupcem je osoba požívající mezinárodní ochrany.
- Čl. 9 Úmluvy o fyzické ochraně jaderných materiálů z 26. října 1979 (č. 114/1996 Sb., č. 27/2007 Sb. m. s.) - povinnost informovat o vzetí do vazby či o nahrazení vazby zárukou, dohledem nebo slibem státy, které by mohly mít jurisdikci podle čl. 8, a další státy, je-li to vhodné.
- Čl. 6 odst. 2 Mezinárodní úmluvy proti braní rukojmí z 17. prosince 1979 (č. 36/1988 Sb.) - povinnost informovat o vzetí do vazby či o nahrazení vazby zárukou, dohledem nebo slibem stát, kde byl trestný čin spáchán, stát, proti kterému byl nátlak zaměřen nebo proti kterému směřoval pokus o nátlak, stát, jehož státním občanem je fyzická nebo právnická osoba, proti které byl nátlak zaměřen nebo proti které směřoval pokus o nátlak, stát, jehož státním občanem je rukojmí, nebo na jehož území má obvyklé bydliště, stát, jehož státním občanem je domnělý pachatel nebo, jedná-li se o osobu bez státní příslušnosti, na jehož území má obvyklé bydliště, mezinárodní mezivládní organizaci, proti které byl nátlak zaměřen nebo proti které směřoval pokus o nátlak, a všechny ostatní dotčené státy.
- Čl. 6 odst. 4 Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z 10. prosince 1984 (č. 143/1988 Sb.) - povinnost informovat o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby stát, na jehož území byl trestný čin spáchán, stát registrace lodi či letadla, na jehož palubě byl trestný čin spáchán, stát, jehož státním příslušníkem je domnělý pachatel, a stát, jehož státním příslušníkem je oběť, je-li to vhodné.
- Čl. 7 odst. 5 a čl. 15 odst. 1 písm. c) Úmluvy o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby z 10. března 1988 (č. 100/2005 Sb. m. s.; s Protokolem o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské mělčině z 10. března 1988, č. 101/2005 Sb. m. s.) - povinnost informovat o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby státy, které by mohly mít jurisdikci podle čl. 8, další státy, je-li to vhodné, a generálního tajemníka Mezinárodní námořní organizace (IMO).
- Čl. 13 Úmluvy o bezpečnosti personálu Organizace spojených národů a přidruženého personálu z 9. prosince 1994 (č. 46/1999 Sb.; s Opčním protokolem z 8. prosince 2005, č. 69/2010 Sb. m. s.) - povinnost informovat o opatřeních k zajištění přítomnosti osoby za účelem trestního stíhání nebo vydání prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů stát, v němž byl trestný čin spáchán, stát nebo státy, jejichž státním příslušníkem osoba je, nebo stát, na jehož území má osoba trvalý pobyt, jde-li o bezdomovce, dále stát či státy, jejichž státním příslušníkem je oběť, a jiné zainteresované smluvní strany.
- Čl. 7 odst. 6 Mezinárodní úmluvy o potlačování teroristických bombových útoků z 15. prosince 1997 (č. 80/2001 Sb. m. s.) - povinnost informovat přímo nebo prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby státy, které by mohly mít jurisdikci podle čl. 8, a další státy, je-li to vhodné.
- Čl. 9 odst. 6 Mezinárodní úmluvy o potlačování financování terorismu z 9. prosince 1999 (č. 18/2006 Sb. m. s.) - povinnost informovat přímo nebo prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby státy, které by mohly mít jurisdikci podle čl. 7 odst. 1 či 2, a další státy, je-li to vhodné.
- Čl. 10 odst. 6 Mezinárodní úmluvy o potlačování činů jaderného terorismu z 13. dubna 2005 (č. 57/2007 Sb. m. s.) - povinnost informovat přímo nebo prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby státy, které by mohly mít jurisdikci podle čl. 9 odst. 1 či 2, a další státy, je-li to vhodné.

Příloha č. 31

**SEZNAM MEZINÁRODNÍCH SMLUV, KTERÝMI JE VÁZÁNA ČESKÁ REPUBLIKA A KTERÉ SE
TÝKAJÍ PŘEDÁVÁNÍ UTAJOVANÝCH INFORMACÍ**

- Dohoda mezi vládou ČR a vládou **Slovenské republiky** o vzájemné ochraně utajovaných skutečností (č. 127/2005 Sb.m.s.)
- Smlouva mezi ČR a **Bulharskou republikou** o vzájemné ochraně a výměně utajovaných informací (č. 34/2008 Sb.m.s.)
- Bezpečnostní smlouva mezi Českou republikou a **Švédským královstvím** o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 68/2009 Sb.m.s.)
- Smlouva mezi Českou republikou a **Republikou Slovinsko** o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 110/2009 Sb.m.s.)
- Smlouva mezi vládou České republiky a vládou **Norského království** o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 72/2009 Sb.m.s.)
- Smlouva mezi vládou České republiky a **Rakouskou spolkovou vládou** o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 69/2009 Sb.m.s.)
- Smlouva mezi Českou republikou a **Finskou republikou** o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 67/2009 Sb.m.s.)
- Bezpečnostní smlouva mezi vládou České republiky a vládou **Řecké republiky** o vzájemné ochraně vyměněných utajovaných informací (č. 72/2011 Sb. m. s.)
- Smlouva mezi Českou republikou a **Estonskou republikou** o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (73/2012 Sb.m.s.)
- Smlouva mezi Českou republikou a **Španělským královstvím** o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 57/2011 Sb. m.s.)
- Smlouva mezi vládou České republiky a vládou **Rumunska** o vzájemné ochraně vyměněných utajovaných informací (č. 43/2011 Sb. m.s.)
- Smlouva mezi vládou České republiky a vládou **Chorvatské republiky** o vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 56/2011 Sb.m.s.)
- Smlouva mezi Českou republikou a **Portugalskou republikou** o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 12/2009 Sb. m.s.)
- Smlouva mezi Českou republikou a **Kyperskou republikou** o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 76/2012 Sb. m.s.s)
- Bezpečnostní smlouva mezi vládou České republiky a vládou **Lucemburského velkovévodství** (č. 55/2013 Sb.m.s.)
- Smlouva mezi vládou České republiky a **Švýcarskou spolkovou radou** o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 86/2011 Sb.m.s.)
- Smlouva mezi Českou republikou a **Maďarskem** o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 62/2013 Sb.m.s.)
- Dohoda mezi vládou České republiky a vládou **Polské republiky** o vzájemné ochraně utajovaných skutečností (č. 98/2005 Sb.m.s.)
- Dohoda mezi vládou České republiky a vládou **Litevské republiky** o vzájemné ochraně utajovaných skutečností. (č. 69/2001 Sb.m.s.)
- Dohoda mezi vládou České republiky a vládou **Francouzské republiky** o vzájemném předávání a ochraně utajovaných skutečností (č. 43/2005 Sb.m.s)
- Bezpečnostní dohoda mezi vládou České republiky a vládou **Italské republiky** o vzájemné ochraně utajovaných skutečností (6/2005 Sb.m.s.)
- Dohoda mezi vládou České republiky a vládou **Lotyšské republiky** o vzájemné ochraně utajovaných skutečností (1/2001 Sb.m.s.)

Příloha č. 32

TABULKA ÚŘEDNÍCH JAZYKŮ

Stát / zámořské / závislé území	ÚŘEDNÍ JAZYK
Belgie	francouzština, němčina, nizozemština
Bulharsko	bulharština
Dánsko	dánština, němčina, grónština (východní inuitština), faerština
Estonsko	estonština
Finsko	finština, švédština
Francie	francouzština
Chorvatsko	chorvatština
Irsko	angličtina, irština (gaelština)
Island	islandština
Itálie	italština
Kypř	řečtina, turečtina
Lichtenštejnsko	němčina
Litva	litevština
Lotyšsko	lotyština
Lucembursko	lucemburština, francouzština, němčina
Maďarsko	maďarština
Malta	maltština, angličtina (v soudnictví maltština)
Německo	němčina
Nizozemské království	nizozemština, friština
Norsko	norština (bokmal, nynorsk)
Polsko	polština
Portugalsko	portugalština
Rakousko	němčina
Rumunsko	rumunština
Řecko	řečtina
Slovensko	slovenština
Slovinsko	slovinština
Španělsko	španělština
Švédsko	švédština
Švýcarsko	němčina, francouzština, italština, rétorománština
Velká Británie	angličtina

